

Документ подписан простой электронной подписью

Религиозная организация – духовная образовательная организация

ФИО: Литвинко Михаил Васильевич

Должность: ректор

Дата подписания: 1

Уникальный программный ключ:

Уникальный программный ключ:
7b4636cd715f9c1791070efac712988bb63ba57dd

Русской Православной Церкви

Русской Православной Церкви

ПРИНЯТО

на заседании Ученого совета
протокол № 1/13
от «31» августа 2023 г.

УТВЕРЖДАЮ

Ректор Екатеринодарской
духовной семинарии
 protoиерей Михаил Литви
 «31» августа 2023 г.

РАБОЧАЯ ПРОГРАММА ДИСЦИПЛИНЫ (МОДУЛЯ)

«ДРЕВНЕГРЕЧЕСКИЙ ЯЗЫК»

Направление подготовки 48.03.01 «Теология»

Направленность Православная теология

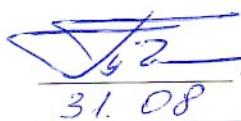
Квалификация выпускника **БАКАЛАВР**

Форма обучения очная

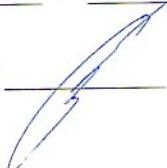
Краснодар
2023

СОГЛАСОВАНО

И.о. проректора по учебной работе

 / М.С. Ткаченко
31.08 2023 г.**РАССМОТРЕНО**

на заседании кафедры библеистики

Протокол № 3 от 30.08.2023 г.Зав. кафедрой / Гарин С. В.

Рабочая программа дисциплины (модуля) «Древнегреческий язык» предназначена для реализации основной образовательной программы высшего образования по направлению подготовки 48.03.01 «Теология».

Составлена в соответствии с федеральным государственным образовательным стандартом высшего образования (ФГОС ВО) по направлению подготовки 48.03.01 «Теология», утвержденным Министерством науки и высшего образования РФ от 25 августа 2020 г. №1110 и основной образовательной программы подготовки бакалавров.

Организация - разработчик: Екатеринодарская Духовная семинарияразработчик: Гарин Сергей Вячеславович, к.ф.н., преподавательРецензент(ы): иерей Давид Хачатурян Павловская Ольга Евгеньевна, д.ф.н.

Содержание

1 Цели и задачи изучения дисциплины(модуля)	3
1.1 Цель освоения дисциплины (модуля)	3
1.2 Задачи дисциплины (модуля).....	3
1.3 Место дисциплины (модуля) в структуре образовательной программы	3
1.4 Перечень планируемых результатов обучения по дисциплине (модулю), соотнесенных с планируемыми результатами освоения образовательной программы.....	3
2. Структура и содержание дисциплины	4
2.1 Распределение трудоёмкости дисциплины по видам работ	4
2.2 Учебно-тематический план.....	5
2.3 Содержание дисциплины	6
3 Фонд оценочных средств	9
3.1 Средства текущего контроля	9
3.2 Перечень вопросов к зачетам.....	54
3.3 Оценочные средства для проведения внутренней диагностической работы на соответствие компетенциям	57
4 Образовательные технологии, применяемые при освоении дисциплины (модуля)	62
5 Перечень учебной литературы, информационных ресурсов и технологий	62
6 Методические указания для обучающихся по освоению дисциплины (модуля)	63
7 Материально-техническое обеспечение по дисциплине (модулю)	65

1 Цели и задачи изучения дисциплины(модуля)

1.1 Цель освоения дисциплины (модуля)

Курс «Древнегреческий язык» определяется исходя из основной образовательной программы и учебного плана образовательной программы, реализуемой в ЕДС и предназначен для обучающихся II, III и IV курсов Екатеринодарской Духовной семинарии, по направлению подготовки 48.03.01 «Теология», профиль подготовки «Православная теология».

Дисциплина «Древнегреческий язык» обеспечивает изучение языка религиозной традиции. Изучение основ греческого языка Нового Завета на семинарском уровне необходимо для совершенствования навыков самостоятельного изучения Священного Писания, в том числе – в оригинале. Знание языка оригинала представляет собой необходимый инструментарий богословского исследования, поскольку открывает доступ к изучению текстов-первоисточников и тем самым повышает возможность появления и формирования новых идей в области толкования текста Священного Писания.

Преподавание данной учебной дисциплины направлено на формирование у обучающихся теоретических представлений об основах грамматики и фразеологии древнегреческого языка, а также расширения познания обучающихся в области богословия; практических навыков чтения и перевода текстов Священного Писания и творений Отцов Церкви.

Основная цель курса древнегреческого языка – усвоение обучающимися нормативной грамматики аттического диалекта греческого языка и основных особенностей иудео-эллинистического койнэ в объеме, достаточном для работы с текстами Священного Писания, памятниками древне-христианской литературы, оригинальными текстами святых отцов Церкви, что позволит профессионально заниматься комментированием текстов по экзегетике Ветхого и Нового Заветов, патрологии, литургии.

1.2 Задачи дисциплины (модуля)

- формирование у обучающихся знания в области морфологии, синтаксиса и лексики древнегреческого языка на уровне, достаточном для чтения Священного Писания, а также оригинальных святоотеческих и исторических текстов со словарем;

- умение практически применять теоретическое знание, т.е. распознавать грамматические реалии (формы) в конкретном тексте;

- формирование базовых навыков чтения, перевода, анализа и интерпретации текстов Священного Писания Нового Завета, святых отцов Церкви, богослужебной традиции.

1.3 Место дисциплины (модуля) в структуре образовательной программы

Дисциплина «Древнегреческий язык» относится к обязательной части профессионального цикла.

Она предполагает наличие у обучающихся близкого знакомства с новозаветными текстами, опыта их чтения (на разных языках) и истолкования. Соответственно тесные междисциплинарные связи прослеживаются, с одной стороны, с дисциплинами из области языкоznания («Русский язык и культура речи», «Иностранный язык», «Церковнославянский язык»), а с другой – с такими предметами как «Священное Писание Нового Завета», «Патристика», «Основное богословие», «Догматическое богословие».

В соответствии с рабочим учебным планом дисциплина изучается на 2-4 курсе по очной форме обучения.

Вид промежуточной аттестации: зачёт (3:5:7 сем): дифференцированный зачет (4;6:8 сем.).

1.4 Перечень планируемых результатов обучения по дисциплине (модулю), соотнесенных с планируемыми результатами освоения образовательной программы

Изучение данной учебной дисциплины направлено на формирование у обучающихся следующих компетенций:

Общепрофессиональная компетенция	Индикаторы компетенций	Результаты обучения
ОПК-7 Способен использовать	ОПК-7.3 Обладает базовыми знаниями	Знать: фонетическую систему и грамматическую структуру языка новозаветных текстов; систему

знания смежных наук при решении теологических задач	языков христианской традиции	именного и глагольного формоизменения; структуру предложения; роль и значение греческого языка как оригинального языка многих текстов, входящих в Священное Писание, а также и святоотеческое богословское наследие Церкви; особенности языка новозаветных текстов, его основные отличия от более древних и более поздних форм греческого языка; важность отдельных понятий и специфических особенностей греческого языка Нового Завета, их влияние на православное богословие.
	ОПК-7.6. Способен работать с богословскими источниками на языке оригинала	<p>Уметь: самостоятельно читать и переводить (со словарем) фрагменты текстов, осуществлять их грамматический и синтаксический анализ; использовать полученные знания в рамках научной и педагогической деятельности; эффективно пользоваться справочной литературой; со- поставлять фразы-цитаты в оригинале и в переводе; использовать полученные знания для повышения качества исследовательской работы с текстами Священного Писания Нового Завета в рамках освоения семинарских дисциплин богословского и церковно-исторического профиля.</p> <p>Владеть: начальные навыки письма и самостоятельного составления фраз на изучаемом языке; навыки установления взаимосвязи между греческими словами и происходящими от них русскими или церковно-славянскими лексическими единицами; лексическую базу, включающую основные теологические понятия; лексическую базу, включающую основные теологические понятия.</p>

Результаты обучения по дисциплине достигаются в рамках осуществления всех видов контактной и самостоятельной работы обучающихся в соответствии с утвержденным учебным планом.

Индикаторы достижения компетенций считаются сформированными при достижении соответствующих им результатов обучения.

2. Структура и содержание дисциплины

2.1 Распределение трудоёмкости дисциплины по видам работ

Общая трудоёмкость дисциплины составляет 9 зачетных единиц (324 часа), их распределение по видам работ представлено в таблице

Вид работ	Трудоемкость дисциплины (в часах)						
	3 сем.	4 сем.	5 сем.	6 сем.	7 сем.	8 сем.	всего
Общая трудоемкость	72	72	72	36	36	36	324
Аудиторная работа:	32	32	28	14	14	14	134
Лекции (Л)	6	6	6	4	4	2	28
Практические занятия (ПЗ)	26	26	18	10	8	12	94
Контрольная работа (К)	-	-	4	-	2		12
Самостоятельная работа:	36	36	40	18	18	18	166
<i>Курсовая работа (КР)</i>	-	-	-	-	-	-	-
<i>Реферат (Р)</i>	-	-	-	-	-	-	-
<i>Самостоятельное изучение разделов</i>	36	32	34	14	14	14	154
<i>Контрольная работа</i>	-	-	6	-	4	-	-
<i>Подготовка к зачёту, диф. зачёту</i>	-	4	-	4	-	4	12
Вид промежуточного контроля: зачет	4	-	4	-	4	-	12

Вид проомежеточного контроля: диф. зачёт	-	4	-	4	-	4	12
---	---	---	---	---	---	---	----

2.2 Учебно-тематический план

Распределение видов учебной работы и их трудоемкости по разделам дисциплины.

Разделы (темы) дисциплины, изучаемые на первом курсе

№ п/п	Наименование тем и разделов	Все- го (час.)	Аудиторные занятая (час.)	Самост- оят. работа	Средства текущего контроля	Формир- уемые компете- нции						
			В том числе									
			Лек- ции									
3 семестр												
Введение в предмет.												
1.	Тема 1 Графика и алфавит	11	1	4	6	Теоретические вопросы по разделам и темам дисциплины	ОПК-7.3; ОПК-7.6					
Раздел I. Фонетика и графика.												
2.	Тема 2 Фонетика	7	1	2	4	Теоретические вопросы по разделам и темам дисциплины	ОПК-7.3; ОПК-7.6					
Раздел II. Морфология. Раздел III. Синтаксис.												
3.	Тема 3 Имя существительное	24	2	10	12	Практические задания/практические задачи по разделам и темам дисциплины к зачету	ОПК-7.3; ОПК-7.6					
4.	Тема 4. Глагол	24	4	10	10	Практические задания/практические задачи по разделам и темам дисциплины	ОПК-7.3; ОПК-7.6					
Всего по разделам за 3 семестр		68	6	26	36							
Раздел II. Морфология												
4 семестр												
Раздел II. Морфология. Раздел III. Синтаксис.												
5.	Тема 4. Глагол	64	6	26	32	Практические задания/практические задачи по разделам и темам дисциплины	ОПК-7.3; ОПК-7.6					
Всего по разделам за 4 семестр		64	6	26	32							
Всего за учебный год		132	12	52	68							
5 семестр												
Раздел II. Морфология												
6.	Тема 5 Имя Прилагательное.	14	2	4	8	Практические задания/практические задачи по разделам и темам дисциплины	ОПК-7.3; ОПК-7.6					
7.	Тема 6. Местоимения	13	1	4	8	Практические задания/практические задачи по разделам и темам дисциплины	ОПК-7.3; ОПК-7.6					
8.	Тема 7. Предлоги	11	1	4	6		ОПК-7.3; ОПК-7.6					
9.	Тема 8. Наречие	11	1	4	6	Практические задания/практические задачи по разделам и темам дисциплины	ОПК-7.3; ОПК-7.6					
10.	Тема 9. Числительные	9	1	2	6		ОПК-7.3; ОПК-7.6					
11.	Контрольная работа	10	-	4	6							
Всего по разделам за 5 семестр		68	6	22	40							
6 семестр												
Раздел III. Синтаксис												
12.	Тема 10 Синтаксис простого предложения	9	1	4	4	Практические задания/практические задачи по	ОПК-7.3;					

						разделам и темам дисциплины	ОПК-7.6
13.	Тема 11 Синтаксис падежей.	7	1	2	4	Практические задания/ практические задачи по разделам и темам дисциплины	ОПК-7.3; ОПК-7.6
14.	Тема 12. Синтаксис местоимения	5	1	2	2	Практические задания/ практические задачи по разделам и темам дисциплины	ОПК-7.3; ОПК-7.6
15.	Тема 13 Синтаксис глагола.	7	1	2	4	Практические задания/ практические задачи по разделам и темам дисциплины	ОПК-7.3; ОПК-7.6
Всего по разделам за 6 семестр		28	4	10	14		
Всего за учебный год		96	10	32	54		
7 семестр							
Раздел IV. Перевод текстов с древнегреческого языка							
16.	Тема 14 Теоретические и практические основы перевода. Переводы Евангельских текстов.	10	2	2	6	Практические задания/ практические задачи по разделам и темам дисциплины	ОПК-7.3; ОПК-7.6
17.	Тема 15 Перевод текстов Ветхого Завета.	8	2	2	4	Практические задания/ практические задачи по разделам и темам дисциплины	ОПК-7.3; ОПК-7.6
18.	Тема 16 Перевод текстов новозаветных посланий.	8	-	2	4	Практические задания/ практические задачи по разделам и темам дисциплины	ОПК-7.3; ОПК-7.6
19.	Тема 17 Перевод богослужебных текстов.	6	-	2	4	Практические задания/ практические задачи по разделам и темам дисциплины	ОПК-7.3; ОПК-7.6
20.	Контрольная работа	6	-	2	4		
Всего по разделам за 7 семестр		32	4	10	18		
8 семестр							
21.	Тема 18. Перевод неадаптированных исторических древнегреческих текстов	13	1	6	6	Практические задания/ практические задачи по разделам и темам дисциплины	ОПК-7.3; ОПК-7.6
22.	Тема 19. Перевод святоотеческих текстов.	15	1	6	8	Практические задания/ практические задачи по разделам и темам дисциплины	ОПК-7.3; ОПК-7.6
Всего по разделам за 8 семестр		28	2	12	14		
Всего за учебный год		60	6	22	32		
ИТОГО		288	28	106	154		

2.3 Содержание дисциплины

Введение в предмет: история древнегреческого языка

Древнегреческий язык как предмет научного изучения. Его теоретико-лингвистическое значение. Общекультурное и богословское значение греческого языка. Русско-греческие языковые связи. Место дисциплины в системе духовного образования. Цели и задачи курса, требования к уровню усвоения программы.

Индоевропейское происхождение греческого языка и его место в индоевропейской семье языков. Условная периодизация греческого языка: Крито-микенский и субмикенский периоды (XV-IX вв. до н.э.), древнегреческий период (VIII в. до н.э. - IV в. н.э.) с разграничением на архаический период (VIII-VI вв. до н.э.), классический (V-IV вв. до н.э.), койне (III в. до н.э. - IV в. н.э.); среднегреческий или византийский (V-XV вв.), новогреческий период (с XVI в.). Основные диалектные группы древнегреческого языка. Эпоха койне. Грамматические особенности Новозаветного греческого языка. Рукописи Нового Завета.

Раздел I. Фонетика и графика

Тема 1. Графика и алфавит

Происхождение и развитие греческого письма. Диакритические знаки, знаки препинания, прописные и строчные буквы. Цифровое значение букв. Современный греческий шрифт.

Тема 2. Фонетика

Соотношение между фонетикой и графикой. Принцип орфографии. Диахронические изменения в греческом произношении. Две системы произношения в новое время (эразмово и рейхлиново).

Звуковой состав древнегреческого языка. Система вокализма. Дифтонги (собственные и несобственные). Соотносительные ряды и серии смычных согласных фонем. Аспирация (густое приыхание, тонкое приыхание). Особенности деления на слоги. Обозначение конца слова (конечные согласные, факультативная конечная сигма). Количество гласного слога. Акцентуация и ее обозначение на письме (знаки острого, тупого и облеченного ударения). Правила ударения. Типы слов по ударению. Правила постановки ударения над слитными гласными. Атонические слова: энклитики, проклитики. Постановка ударения при последовательности энклитик, при слитном написании.

Раздел II. Морфология

Тема 3. Имя существительное

Грамматические категории имени. Род. Распределение имен по родам. Числа единственное, множественное и двойственное. Падежи. Система падежей индо-европейского языка и их основные значения, сопоставление с греческой падежной системой, падежные окончания, количество гласного в падежных окончаниях, противопоставление прямых падежей косвенным, место и характер ударения в именном склонении, аблaut в именном склонении, тематические и атематические основы. Сигматический и асигматический именительный падеж ед. ч. Особенности склонения имен среднего рода.

Артикль. Его происхождение и склонение. Категория определенности/ неопределенности в системе имени.

I склонение (основы на -α-). Существительные женского рода с окончаниями в именительном падеже ед.ч. α – purum, α – īpurum. -η. Существительные мужского рода, оканчивающиеся в именительном падеже ед.ч. на -ής, -ας. Падежные окончания 1-го склонения. Количество гласного в падежных окончаниях. Ударение в родительном падеже мн.ч. имен существительных I склонения.

II склонение. Тематический характер основ второго склонения. Существительные мужского (женского) рода с окончанием -ος и среднего рода -ον в именительном падеже ед.ч. Второе аттическое склонение. I и II слитные склонения. Особенности склонения имен среднего рода. Артикль, его происхождение и склонение.

III склонение. Основы на согласные (губные, зубные, заднеязычные, плавные, носовые, основы на -εσ-); на гласные (-ι,-υ, -ο - ω); на дифтонги (ευ, αυ, ου. Склонение имен собственных на -ης, -κλης, -γενης, -ης, -ου.

Особенности ударения в родительном и дательном падежах ед. и мн. ч. у односложных имен существительных III склонения. Особенности в склонении некоторых имен существительных III склонения. Гетероклисия (разносклоняемые существительные).

Тема 4. Глагол

Общая характеристика системы греческого спряжения. Тематическое спряжение на -ω и атематическое на -μι. Личные и неличные формы.

Грамматические категории глагола: лицо, число, время, наклонение, залог. Основа времененная и основа глагольная. Типы глагольных основ: 8 классов греческих глаголов. Времена (Praesens, Imperfectum, Aoristus, Perfectum, Plusquamperfectum). Основы настоящего времени, аориста, перфекта. Главные и исторические времена. Первичные и вторичные личные окончания. Слабые и сильные глагольные времена.

Категория залога: действительный, страдательный и медиальный. Виды значений медиального залога. Отложительные глаголы: отложительные медиальные и отложительные пассивные.

Категория наклонения: indicativus, imperativus, conjunctivus, optativus. Их образование и значение.

Общая характеристика спряжения тематических глаголов. Verba pura et impura. Особенности образования временных форм плавных глаголов. Аорист второй.

Второе атематическое спряжение. Глаголы 1-го класса второго спряжения. Глаголы 2-го класса второго спряжения. Неправильные глаголы. Спряжение глагола ёці.

Причастия. Образование активных, пассивных и медиальных причастий в настоящем времени, аористе, перфекте и футуруме. Их склонение и значение. Отглагольные прилагательные. Их значение и формы употребления. Система инфинитивов.

Тема 5. Имя прилагательное

Система имен прилагательных. Две группы имен прилагательных.

Имена прилагательные I-II склонения с окончаниями -ος, η(α), -ον. Прилагательные с двумя родовыми окончаниями в именительном падеже ед. ч. Слитные прилагательные I-II склонения.

Система прилагательных III склонения. Основы на -v, -vt-, -σ- и на гласный. Прилагательные с одним, двумя и тремя родовыми окончаниями в именительном падеже ед. ч. Разносклоняемые прилагательные III склонения. Ударение в родительном падеже мн.ч. у прилагательных женского рода, входящих в систему прилагательных III склонения. Склонение прилагательных μεγας, πολυς, πας.

Степени сравнения прилагательных с суффиксами -τερος, -τατος, и -ιον, -ιστος. Супплетивные степени сравнения. Недостаточные степени сравнения. Склонение прилагательных в сравнительной и превосходной степени.. Описательные формы в сравнительной и превосходной степени.

Тема 6. Местоимения

Общая характеристика системы местоименного склонения» Категории рода и числа в системе местоимений.

Разряды местоимений. Личные местоимения, их тонические и атонические формы. Супплетивизм в склонении личного местоимения 1-го лица ед. ч. Употребление именительного падежа личных местоимений. Образование и склонение возвратных местоимений. Указательные местоимения. Определительно-указательное местоимение, его значение и употребление в именительном и косвенных падежах. Возвратные местоимения, их склонение. Склонение притяжательных, относительных, взаимного, отрицательного, неопределенных местоимений; склонение вопросительных местоимений. Косвенно-вопросительные местоимения. Соотносительные местоимения.

Тема 7. Предлоги

Наречное происхождение предлогов. Становление предлогов как части речи. Постоянное пополнение предлогов за счет других частей речи.

Предлоги, сочетающиеся с одним, двумя и тремя падежами существительных. Синонимия предлогов. Сложные предлоги. Сочетание предлогов.

Тема 8. Наречие

Корневые наречия. Производные наречия. Способы образования наречий. Адвербализация падежных форм существительных, прилагательных, местоимений, числительных. Суффиксация как продуктивный способ образования наречий. Суффиксы наречий.

Образование регулярных, супплетивных и недостаточных степеней сравнения наречий.

Тема 9. Числительные

Разряды числительных. Количественные и порядковые числительные. Особенности согласования количественных числительных с существительными. Числительные-наречия, разделительные числительные.

Раздел III. Синтаксис

Тема 10. Синтаксис простого предложения

Порядок слов в предложении. Согласование подлежащего и сказуемого. Согласование сказуемого с подлежащим, выраженным именем во множественном числе среднего рода.

Составное именное сказуемое, именная часть сказуемого.

Определение согласованное и несогласованное. Место определения в предложении: атрибутивное и предикативное.

Значение и употребление артикля.

Тема 11. Синтаксис падежей

Nominativus в значении подлежащего и именной части сказуемого. Nominativus duplex.

Genetivus subjectivus, objectivus, partitivus, possessivus, comparationis, separationis, temporis, auctoris, characteristicus.

Dativus instrumenti, causae, commodi, incommodi, possessivus, auctoris, modi.

Accusativus прямого дополнения, duplex, relationis, temporis, extensionis.

Vocativus как падеж обращения.

Тема 12. Синтаксис местоимения

Употребление тонических и атонических форм личных местоимений. Формы родительного падежа личных местоимений. Разные значения местоимения αὐτός.

Тема 13. Синтаксис глагола

Особенности глагольного управления. Несовпадение управления глаголов в русском и греческом языках.

Относительно-временное значение причастий и инфинитивов.

Употребление конъюнктива в независимом предложении. Conjunctions adhortativus, imperativus, prohibitivus, dubitativus.

Optativus. Инфинитив, его значение и употребление. Синтаксические обороты accusativus cum infinitivo, nominativus cum infinitivo.

Причастия в значении определения и в предикативном употреблении. Независимые синтаксические обороты genetivus absolutus, accusativus absolutus. Целевое значение participium futuri.

Раздел IV. Перевод текстов с древнегреческого языка

Тема 14. Теоретические и практические основы перевода. Переводы Евангельских текстов.

Тема 15. Перевод текстов Ветхого Завета.

Тема 16. Перевод текстов новозаветных посланий.

Тема 17. Перевод богослужебных текстов.

Тема 18. Перевод неадаптированных исторических древнегреческих текстов.

Тема 19. Перевод святоотеческих текстов.

3 Фонд оценочных средств

Рабочая программа дисциплины обеспечена фондом оценочных средств для проведения текущего, промежуточного и итогового контроля. В рабочей программе запланированы текущая аттестация (опросы, коллоквиумы) и промежуточная аттестация (экзамены). Для подготовки к опросам, коллоквиумам обучающийся использует перечень вопросов, учебное пособие, указанную литературу и собственные записи. При подготовке к промежуточной аттестации рекомендуется к каждому вопросу составить тезисы. Подобная рекомендация поможет быстро восстанавливать в памяти прочитанный материал.

3.1 Средства текущего контроля

3.1.1 Тематика и вопросы к семинарским занятиям

Методические указания. При выполнении групповых и/или индивидуальных творческих заданий, заданий для самостоятельной работы необходимо полностью проработать материал в соответствии с заданным объемом, оформить его в соответствии с требованиями, выполнить работу и представить на проверку в соответствии с установленными сроками.

Работа должна быть выполнена самостоятельно, иметь элементы новизны и показывать качество освоения учебного материала (умение обучающегося использовать теоретические знания при выполнении практических задач, обоснованность и четкость изложения изученного материала и т.д.).

Для подготовки к коллоквиуму при изучении литературы необходимо делать выписки ключевого материала, что повышает усвоение тематики, делает процесс работы с предметом более сфокусированным, системным. Материал дисциплины будет усвоен систематически лишь в том случае, если его освоение будет иметь регулярный характер в течение всего семестра.

С целью более эффективного усвоения студентами материала рекомендуется при проведении практических занятий использовать наглядные пособия и раздаточные материалы.

Работая с лексикой, при объяснении значений отдельных слов кроме перевода как наиболее распространенного способа можно использовать анализ этимологии слов или их сопоставление с другими уже известными словами – синонимами и антонимами.

Преподаватель контролирует работу студента по освоению курса и оценивает его текущую успеваемость. Контроль и оценка осуществляются путем комбинации следующих видов и форм:

- учет посещаемости практических занятий;
- письменные контрольные работы по изучаемым темам, проводимые на практических занятиях;
- оценка частоты и качества устных выступлений студента на занятиях;
- контроль за самостоятельной работой студента: проверка конспектов лекций

Перечень компетенций (части компетенций), проверяемых оценочным средством: (ОПК-7.3; ОПК-7.6).

Задания (Блок А; Блок В, Блок С) позволяют диагностировать планируемые результаты сформированности компетенций в категориях «знать», «уметь», «владеть».

Тема 1. Основы фонетики и орфоэпии

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание алфавита и фонетических соответствий.

Написание строчных и прописных букв, буквосочетаний, слов.

Фонетический анализ слов, составление их транскрипции.

Расстановка ударений в словах.

Исправление неверно расставленных ударений.

Чтение вслух.

Тема 2. Спряжение глаголов в Praesens Indicativi Activi

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов.

Перевод форм глагола с греческого на русский.

Перевод словосочетаний с русского на греческий.

Чтение вслух.

Тема 3. Склонение имен (второе склонение)

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов.

Склонение греческих существительных.

Употребление артикля. Употребление родительного падежа, дательного падежа и винительного падежа. Существительные без артикля как именная часть сказуемого. Употребление оборотов: Accusativus cum infinitive, Nominativus cum infinitive, Dativus instrumenti.

Перевод словосочетаний и предложений с греческого на русский.

Перевод предложений с русского на греческий.

Чтение вслух.

Тема 4. Склонение имен (первое склонение)

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов.

Склонение греческих существительных.

Употребление оборотов: Nominativus duplex, Accusativus duplex, Dativus temporis.

Перевод словосочетаний и предложений с греческого на русский.

Перевод предложений с русского на греческий.

Чтение вслух.

Тема 5. Склонение прилагательных и местоимений (первое и второе склонение)

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов.

Склонение греческих прилагательных и местоимений.

Употребление тонических и атонических форм личных местоимений. Формы родительного падежа личных местоимений. Разные значения местоимения αὐτός.

Перевод словосочетаний и предложений с греческого на русский.

Определение синтаксического значения прилагательных и местоимений;

Перевод предложений с русского на греческий.

Чтение вслух.

Тема 6. Залоговые и временные формы глагола

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов и устойчивых грамматических конструкций.

Спряжение греческих глаголов в Praesens Indicativi medii-passivi, Imperfect, fururum, aorist ind. act., med., pass. Futurum, aorist passive с немыми и сонорными основами.

Употребление падежей при медиопассивном залоге.

Употребление инфинитива.

Употребление оборотов: Dativus possessivus. Accusativus temporis, spatii. Genetivus separationis. Dativus limitationis. Dativus causae. . Accusativus cum infinitive в будущем времени.

Перевод словосочетаний и предложений с греческого на русский.

Перевод предложений с русского на греческий.

Чтение вслух.

Тема 7. Склонение имен (третье склонение)

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов.

Склонение греческих существительных и прилагательных. Особенности третьего склонения.

Перевод словосочетаний и предложений с греческого на русский.

Перевод предложений с русского на греческий.

Чтение вслух.

Тема 8. Образование и склонение причастий

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов.

Склонение греческих причастий.

Перевод словосочетаний и предложений с греческого на русский.

Перевод предложений с русского на греческий.

Чтение вслух.

Тема 9. Слитные формы существительных, прилагательных и глаголов

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов.

Склонение слитных форм существительных, прилагательных.

Спряжение слитных глаголов

Перевод словосочетаний и предложений с греческого на русский.

Перевод предложений с русского на греческий.

Чтение вслух.

Тема 10. Перфект и плюсквамперфект.

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов.

Спряжение глаголов в перфекте и плюсквамперфекте.

Изучение особенностей перфектного удвоения.

Спряжение неправильных глаголов.

Употребление оборотов: Dativus auctoris. Dativus mensurae. Genetivus comparationis.

Перевод словосочетаний и предложений с греческого на русский.

Перевод предложений с русского на греческий.

Чтение вслух.

Тема 11. Конъюнктив, оптатив. Употребление частицы ἀν.

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов и глагольных форм.

Перевод словосочетаний и предложений с греческого на русский.

Употребление частицы ἀν.

Перевод предложений с русского на греческий.

Конструирование развернутых предложений с косвенной речью.

Чтение вслух

Тема 12. Местоимения

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов.

СОобразование и склонение местоимений

Перевод словосочетаний и предложений с греческого на русский.

Перевод предложений с русского на греческий.

Чтение вслух.

Тема 13. Степени сравнения прилагательных и наречий

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов.

Изменение прилагательных и наречий по степеням сравнения.

Перевод словосочетаний и предложений с греческого на русский.

Перевод предложений с русского на греческий.

Конструирование риторических вопросов.

Чтение вслух.

Тема 14. Аттематическое спряжение глаголов. Частные случаи спряжения глаголов

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов и грамматических глагольных форм.

Спряжение греческих глаголов.

Перевод словосочетаний и предложений с греческого на русский.

Перевод предложений с русского на греческий.

Чтение вслух.

Тема 15. Синтаксис простого предложения

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов.

Повторение предыдущего материала.

Перевод словосочетаний и предложений с греческого на русский.

Перевод предложений с русского на греческий.

Чтение вслух.

Тема 16. Синтаксис падежей

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов.

Повторение предыдущего материала.

Перевод словосочетаний и предложений с греческого на русский.

Перевод предложений с русского на греческий.

Чтение вслух.

Тема 17. Синтаксис глагола

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов.

Повторение предыдущего материала.

Перевод словосочетаний и предложений с греческого на русский.

Перевод предложений с русского на греческий.

Чтение вслух.

Тема 18. Чтение и перевод евангельских текстов

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов.

Чтение и перевод Евангельских текстов на примере следующих отрывков: Пролог Евангелия от Иоанна (Ин. 1:1-18), Беседа с Никодимом (Ин. 3:1-21), Предыстория Рождества Христова (Лк. 1); Нагорная проповедь (Мф. 5-7) и др.

Повторение предыдущего материала.

Тема 19. Чтение и перевод ветхозаветных текстов

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов.

Чтение и перевод ветхозаветных текстов на примере следующих отрывков: Творение мира и человека, грехопадение (Быт. 1-2), Псалом 1, Псалом 50, Псалом 109, Книга Екклесиаст (Еккл. 1), Книга пророка Исаии (Ис. 6-8), и др.

Повторение предыдущего материала.

Тема 20. Чтение и перевод новозаветных посланий

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов.

Чтение и перевод новозаветных посланий на примере следующих отрывков: послание к Римлянам (Рим. 8), первое послание к Коринфянам (1 Кор. 15); послание к Ефесянам (Еф. 5) и др.

Повторение предыдущего материала.

Тема 21. Чтение и перевод новозаветных посланий

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов.

Чтение и перевод новозаветных посланий на примере следующих отрывков: послание к Римлянам (Рим. 8), первое послание к Коринфянам (1 Кор. 15); послание к Ефесянам (Еф. 5) и др.

Повторение предыдущего материала.

Тема 22. Чтение и перевод богослужебных текстов

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов.

Чтение и перевод богослужебных текстов на примере следующих текстов: предназначительные молитвы, Символ веры, молитва перед чтением Евангелия, Догматики восьми гласов, тропари воскресные восьми гласов и др.

Повторение предыдущего материала.

Тема 23. Чтение и перевод неадаптированных исторических древнегреческих текстов

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов.

Чтение и перевод неадаптированных исторических древнегреческих текстов на примере отрывка из произведения Гомера «Иллиада» и др.

Повторение предыдущего материала.

Тема 24. Чтение и перевод святоотческих текстов

Основные типы заданий/упражнений:

Заучивание новых слов.

Чтение и перевод святоотческих текстов на примере следующих текстов: Дидахи (1), Евстафий Антиохийский, святитель, «Против Оригена», Иоанн Лествичник, преподобный, «Лествица» и др.

Повторение предыдущего материала.

3.1.2 Комплект заданий для контрольной работы

Методические указания. Контрольная работа выполняется на занятиях письменно (по вариантам) в течение 35-40 минут. Оформляется в соответствии с требованиями к оформлению письменных работ.

Перечень компетенций: (ОПК-7.3; ОПК-7.6).

Задания для контрольной работы (Блок А, Блок В, Блок С) позволяют диагностировать планируемые результаты сформированности компетенций в категориях «знать», «уметь», «владеть».

1. Напишите греческими буквами следующие слова:

I вариант

Adrastōs, Athēna, Büzantiōn, Brasidas, Gēlōn, Galatēs, Dēmadēs, Zenonōs, Zarētra, Thēbai, Ithōme, Isthmōs, Kēkrōps, Karchēdon, Lēkuthōs, Lissōs, Milētōs, Mütilēnē, Nēstōr, Xanthippē, Pēparēthōs, Pēlōponnēsōs, Spartē, Sōlōn.

II вариант

Tituōs, Phūlē, Phōkōs, Charubdis, Christōs, Psūlloī, sōs, gnēsiōs, prōs-bainō, Hēllēnōn, heu-riskō, hiēros, Annibas, Aiguptioi, akuō, ura, eimi, rhēo, rhēxēnor, Rhōdōs, rhiza, pseudēsthai.

2. Распределите греческие слова по пяти группам в зависимости от места и типа ударения (όξύτονον, παροξύτονον, προπαροξύτονον, περισπώμενον, προπερισπώμενον):

I вариант

ἀετός, ἀκούω, ἀποκρίνομαι, ἀβρῶς, ἀρχαίος, βέβαιος, γεωργός, γῆ, δούλος, δεσπότης, έαυτοῦ

II вариант

ἔπαινος, Ἐρατώ, ἡμεῖς, θάνατος, θηρίον, καιρός, καλῶς, Λακεδαιμόνιος, μῦθος, νόμος, νικῶ, ὁδός, πλοῦτος, φίλος

Морфология

I склонение

1. Просклоняйте письменно:

I вариант: ἡ καθαρὰ πηγή, ἡ πικρὰ ρίζα, ὁ δημόσιος ταμίας

II вариант: ἡ νεανικὴ διαφορά, ἡ πολιανομένη θάλασσα, ὁ χαλεπός δεσπότης

2. I слитное склонение

Проклоняйте письменно:

I вариант: ἡ ἀγρία γαλῆ

II вариант: ἡ σιδηρᾶ καρδία

II склонение

1. Проклоняйте письменно:

I вариант: ὁ πολιὸς λύκος, τὸ μέγιστον ἀγαθόν

II вариант: τὸ λαμπρὸν δῶρον, ὁ ἀμέριμνος βίος

2. II аттическое склонение

Проклоняйте письменно:

I вариант: ὁ πολιὸς λαγώς

II вариант: ὁ εὐγεως λόφος

3. II слитное склонение

Проклоняйте письменно:

I вариант: τὸ χαλκοῦν κανοῦν

II вариант: ὁ ἄνους λόγος

III склонение

Основы на сонорные

1. Проклоняйте письменно:

I вариант: ὁ σοφὸς ἡγεμόν, ἡ χρυσῆ εἰκόν, ὁ σώφρων πατήρ

II вариант: ὁ ἥσυχος ἀήρ, ἡ εὐρεῖα χθών, τὸ ἄφρων εἴδωλον

Основы на губные

2. Проклоняйте письменно:

I вариант: ὁ μέλας Αἰθίοψ

II вариант: ὁ ἄγριος Κύκλωψ

Основы на заднеязычные

3. Просклоняйте письменно:

I вариант: ὁ μακρὸς ὅνυξ, ἡ πύρρα θρίξ

II вариант: ὁ χαλκοῦς θώραξ, ἡ φιλόκοσμος γυνή

Основы на переднеязычные

4. Просклоняйте письменно:

I вариант: τὸ σὸν γόνυ, ὁ ξύλινος πούς, ὁ πένης γεωργός

II вариант: ἡ ἀσέληνος νύξ, ὁ πολὺς γέλως, ὁ φυγὰς δούλος

Основы на ντ

5. Просклоняйте письменно:

I вариант: ὁ λευκὸς ὁδούς, ὁ μαρμαρόεις ἀνδριάς, τὸ πᾶν ἔργον

II вариант: ὁ φοβερὸς λέων, ὁ σοφὸς γέρων, τὸ χαρίεν πρόσωπον

Основы на σ

6. Просклоняйте письменно:

I вариант: τό υψηλόν όρος, ἡ Ἑλληνικὴ τριήρης, τὸ τίμιον γέρας, ὁ ἀσθενῆς σοφιστῆς

II вариант: τὸ παλαιὸν ἔθνος, ἡ μεγάλη αἰδώς, τὸ εὔδαιμον γῆρας, ὁ εὐκλεής ἀνήρ

Основы на ι

7. Просклоняйте письменно:

I вариант: ἡ χαλεπὴ κρίσις, ἡ θεία φύσις

II вариант: ἡ καλὴ πράξις, ὁ εἰροπόκος οἶς

Основы на υ

8. Просклоняйте письменно:

I вариант: τὸ μέγα ἄστυ, ὁ χρυσώπις ἰχθύς, τὸ Θρασὺ ἔπος

II вариант: ὁ ὀξὺς πέλεκυς, ὁ ἀρουραίος μῆς, ὁ ταχὺς ἵππος

Основы на ο/οι и ω

9. Просклоняйте письменно:

I вариант: ὁ ἀνδρεῖος Τρώς

II вариант: ὁ ἐμὸς πάτρως

Основы на дифтонги ευ, αυ, ου

10. Просклоняйте письменно:

I вариант: ὁ ἐλεύθερος γονεύς, ἡ ἀσθενῆς γραῦς, Ζεύς ὑψιβρεμέτης

II вариант: ὁ ἔμπειρος νομεύς, ἡ κοῦλη ναῦς, ὁ χαλκοῦς βοῦς

11. Поставьте в следующих предложениях слова II склонения, данные в скобках, в нужные падежи:

(Ἀνήρ – Gen.Sg) χαρακτῆρα ἐκ λόγου γιγνώσκομεν.

Глагол

Praesens

Неслитные глаголы

1. Образуйте все известные вам формы настоящего времени и имперфекта от глаголов:

I вариант: κόπτω, δρύττω

II вариант: ἐρίζω, ὀνομάζω

2. Образуйте и просклоняйте Participium praesentis activi от глаголов:

I вариант: πράττω

II вариант: ἔθέλω

Слитные глаголы

3. Образуйте все известные вам формы настоящего времени и имперфекта от глаголов:

I вариант: λυπέω, διψάω, ρίγόω

II вариант: πνέω, νικάω, ζηλώω

Futurum et Aoristus

Основы на гласные

1. Образуйте все известные вам формы будущего времени и аориста от глаголов:

I вариант: γελάω, μεδιάω, παύω, ιδρύω

II вариант: ἐξαπατάω, καλέω, λούω, βασιλεύω

Основы на губные

2. Образуйте все известные вам формы будущего времени и аориста от глаголов:

I вариант: ἀμείβω, κλέπτω, καλύπτω

II вариант: πέμπω, ἀνάπτω, βλέπω

Основы на заднеязычные

3. Образуйте все известные вам формы будущего времени и аориста от глаголов:

I вариант: ἄρχω, φυλάττω, διώκω

II вариант: ἐξετάζω, σφάττω, τεύχω

Основы на переднеязычные

4. Образуйте все известные вам формы будущего времени и аориста от глаголов:

I вариант: ἀνύτω, σπένδω, γυμνάζω

II вариант: ψεύδω, ḥῶ, ἐρίζω

Futurum II et Aoristus II passivi

5. Образуйте все известные вам формы будущего времени и аориста страдательного залога от глаголов:

I вариант: ἀλάττω, θάπτω, τρέφω

II вариант: κρύπτω, κρίνω, τρέπω

Futurum глаголов с основами на сонорные

6. Образуйте все известные вам формы будущего времени от глаголов:

I вариант: νέμω, σφάλλω, αἰσχύνω

II вариант: ἀγγέλω, εὐφραίνω, ἐγείρω

Aoristus глаголов с основами на сонорные

7. Образуйте все известные вам формы аориста от глаголов:

I вариант: φαίνω, στέλλω, νέμω

II вариант: ἀμύνω, σφάλλω, μένω

Futurum Atticum

8. Образуйте все известные вам формы будущего времени от глаголов:

I вариант: νομίζω, ὄνειδίζω

II вариант: κομίζω, ἐλπίζω

Futurum III (exactum)

9. Образуйте все известные вам формы будущего времени завершенного от глаголов:

I вариант: λύω

II вариант: παιδεύω

Aoristus II activi et medii

Тематический

10. Образуйте все известные вам формы аориста действительного и среднего залогов от глаголов:

I вариант: αἰρέω, πίπτω, φεύγω

II вариант: λαμβάνω, λέγω, φέρω

Атематический (корневой)

11. Образуйте все известные вам формы аориста действительного залога от глаголов:

I вариант: ἀποδιδράσκω, δύομαι, ἀλίσκομαι

II вариант: βαίνω, γιγνώσκω, φθάνω

Perfectum et Plusquamperfectum

Perfectum I et Plusquamperfectum I activi

1. Образуйте все известные вам формы перфекта и плюсквамперфекта действительного залога от глаголов:

I вариант: φιλέω, νομίζω, στρατεύω

II вариант: ψεύδω, έάω, βασιλεύω

Perfectum II et Plusquamperfectum II activi

2. Образуйте все известные вам формы перфекта и плюсквамперфекта действительного залога от глаголов:

I вариант: λάμπω, φυλάττω, φεύγω

II вариант: κλάζω, βλάπτω, λείπω

Perfectum et Plusquamperfectum medii-passivi

3. Образуйте все известные вам формы перфекта и плюсквамперфекта среднего и страдательного залогов от глаголов:

I вариант: θαυμάζω, ἐγείρω, κόπτω

II вариант: πείθω, βλέπω, πέμπω

II атематическое спряжение

Глаголы I класса (с удвоением)

1. Образуйте все известные вам формы:

a) Praesens и Imperfectum

б) Futurum и Aoristus

в) Perfectum и Plusquamperfectum

I вариант: τίθημι, ἴστημι, πίμπλημι

II вариант: δίδωμι, ἵημι, ὀνίνημι

Глаголы II класса (на -νυμι)

2. Образуйте все известные вам формы:

a) Praesens и Imperfectum

б) Futurum и Aoristus

в) Perfectum и Plusquamperfectum

I вариант: δείκνυμι, σβέννυμι

II вариант: ὅμνυμι, ζεύγνυμι

Глаголы IV (корневого) класса

3. Проспрягайте глагол εἰμί:

I вариант: в Praesens и Futurum

II вариант: в Imperfectum и Aoristus

4. Проспрягайте во всех известных вам формах глаголы:

I вариант: εἴψι, κεῖμαι

II вариант: φημί, κάθημαι

Синтаксис

Accusativus (nominativus) cum infinitivo

1. Переведите на греческий язык:

I вариант: Граждане, знайте, что наши воины храбры! О Демосфене говорят, что он называл законы душой города.

гражданин – πολίτης, ου ὁ
знать – γιγνώσκω
наш - ἡμέτερος, η, ον
храбрый - ἀνδρείος, α, ον
Демосфен – Δημοσθένης ὁ
называть - ὀνομάζω
закон – νόμος, ου ὁ
город – πόλις, εως ἡ

II вариант: Говорят, что согласие граждан является украшением государства. Должно, чтобы страной управляли достойные люди.

согласие - ὁμόνοια, ας ἡ
гражданин – πολίτης, ου ὁ
является = есть
украшение – κόσμος, ου ὁ
государство – πολίτεια, ας ἡ
должно, следует – χρή
страна = государство
достойный - ἄξιος
человек - ἄνθρωπος, ου ὁ

Genetivus Absolutus

2. Переведите на греческий язык:

I вариант: В царствование Кира персы правили всей Азией.

царствовать – βασιλεύω
Кир – Κύρος, ου ὁ
перс – Πέρσης, ου ὁ
править - ἄρχω (*c. gen*)
весь – πάς, πάσα, πάν
Азия - Ἀσία, ας ἡ

II вариант: В то время, как полководцы совещались, воины преследовали убегающих врагов.

полководец – στράτηγος, ου ὁ
совещаться – συμβουλεύομαι
войн – στρατιότης, ου ὁ
преследовать – διώκω
убегающий – φεύγων (Part.praes.act от φεύγω)
враг – πολέμιος, ου ὁ

Accusativus et Nominativus duplex

3. Переведите на греческий язык:

I вариант: Гомера считают величайшим аэдом. Гомер считается величайшим аэдом.

Гомер - Ὅμηρος, ου ὁ
считать – νομίζω
величайший – μέγιστος
аэд - ἀοιδός

II вариант: Поэты называют небо эфиром. Небо поэтами называется эфиром.

небо – οὐρανός, ου ὁ
поэт – ποιητής, ου ὁ
эфир – αἰθήρ, -έρος ὁ
называть - ὄνομάζω

3.1.3 Образцы текстов для чтения и перевода

Тексты из Ветхого Завета

Бытие (1-3)

Гене́сис

^{1:1} εν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

^{1:2} η̄ δε γη̄ η̄ν αόρατος καῑ ακατασκεύαστος καῑ σκότος επάνω τῆς αβύσσου καῑ πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο επάνω τοῦ υδατος

^{1:3} καῑ εἶπεν ο̄ θεός γενηθήτω φῶς καῑ ἐγένετο φῶς

^{1:4} καῑ εἶδεν ο̄ θεός τὸ φῶς οτῑ καλόν καῑ διεχώρισεν ο̄ θεός ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καῑ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους

^{1:5} καῑ εκάλεσεν ο̄ θεός το φῶς ημέραν καῑ το σκότος εκάλεσεν νύκτα καῑ ἐγένετο εσπέρα καῑ ἐγένετο πρωί ημέρα μία

^{1:6} καῑ εἶπεν ο̄ θεός γενηθήτω στερέωμα εν μέσω τοῦ υδατος καῑ εστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον υδατος καῑ ἐγένετο ουτως

^{1:7} καῑ εποίησεν ο̄ θεός τὸ στερέωμα καῑ διεχώρισεν ο̄ θεός ἀνὰ μέσον τοῦ υδατος ο̄ την υποκάτω τοῦ στερεώματος καῑ ἀνά μέσον τοῦ υδατος τοῦ επάνω τοῦ στερεώματος

^{1:8} καῑ εκάλεσεν ο̄ θεός το στερέωμα ουρανόν καῑ εἶδεν ο̄ θεός οτῑ καλόν καῑ ἐγένετο εσπέρα καῑ ἐγένετο πρωί ημέρα δευτέρα

^{1:9} καῑ εἶπεν ο̄ θεός συναχθήτω τὸ υδωρ τὸ υποκάτω τοῦ ουρανοῦ εῑς συναγωγὴν μίαν καῑ οφθήτω η̄ ξηρά καῑ ἐγένετο ουτως καῑ συνήχθη τὸ υδωρ τὸ υποκάτω τοῦ ουρανοῦ εῑς τας συναγωγας αυτων καῑ ωφθη η̄ ξηρά

^{1:10} καῑ εκάλεσεν ο̄ θεός την ξηραν γη̄ν καῑ τα συστήματα των υδάτων εκάλεσεν θαλάσσας καῑ εἶδεν ο̄ θεός οτῑ καλόν

^{1:11} καῑ εἶπεν ο̄ θεός βλαστησάτω η̄ γη̄ βιοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καῑ καθ' ομοιότητα καῑ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν οῡ τὸ σπέρμα αυτοῦ εν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καῑ ἐγένετο ουτως

^{1:12} καῑ εξήνεγκεν η̄ γη̄ βιοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καῑ καθ' ομοιότητα καῑ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν οῡ τὸ σπέρμα αυτοῦ εν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καῑ εἶδεν ο̄ θεός οτῑ καλόν

^{1:13} καῑ ἐγένετο εσπέρα καῑ ἐγένετο πρωί ημέρα τρίτη

^{1:14} καῑ εἶπεν ο̄ θεός γενηθήτωσαν φωστήρες εν τῷ στερεώματι τοῦ ουρανοῦ εῑς φαῦσιν τῆς γῆς τοῦ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον της ημέρας καῑ ἀνά μέσον της νυκτος καῑ εστωσαν εῑς σημεῖα καῑ εῑς καιρους καῑ εῑς ημέρας καῑ εῑς ενίαυτους

^{1:15} καῑ εστωσαν εῑς φαῦσιν εν τῷ στερεώματι τοῦ ουρανοῦ ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς καῑ ἐγένετο ουτως

^{1:16} καῑ εποίησεν ο̄ θεός τους δύο φωστήρας τους μεγάλους τὸν φωστήρα τὸν μέγαν εῑς ἀρχας της ημέρας καῑ τὸν φωστήρα τὸν ελάσσων εῑς ἀρχας της νυκτος καῑ τους ἀστέρας

^{1:17} καῑ εθέτο αυτους ο̄ θεός εν τῷ στερεώματι τοῦ ουρανοῦ ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς

^{1:18} καῑ ἀρχειν της ημέρας καῑ της νυκτος καῑ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καῑ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους καῑ εἶδεν ο̄ θεός οτῑ καλόν

^{1:19} καῑ ἐγένετο εσπέρα καῑ ἐγένετο πρωί ημέρα τετάρτη

^{1:20} καῑ εἶπεν ο̄ θεός εξαγαγέτω τα υδατα ἑρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν καῑ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερεόματα τοῦ ουρανοῦ καῑ ἐγένετο ουτως

^{1:21} καῑ εποίησεν ο̄ θεός τὰ κήτη τὰ μεγάλα καῑ πᾶσαν ψυχὴν ζώων ἑρπετῶν ἀ̄ εξήγαγεν τὰ υδατα κατὰ γένη αυτῶν καῑ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος καῑ εἶδεν ο̄ θεός οτῑ καλά

^{1:22} καῑ ιηλόγησεν αυτὰ ο̄ θεός λέγων αυξάνεσθε καῑ πληθύνεσθε καῑ πληρώσατε τὰ υδατα εν ταις θαλάσσαις καῑ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς

^{1:23} καῑ ἐγένετο εσπέρα καῑ ἐγένετο πρωί ημέρα πέμπτη

^{1:24} καῑ εἶπεν ο̄ θεός εξαγαγέτω η̄ γη̄ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος τετράποδα καῑ ἑρπετὰ καῑ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος καῑ ἐγένετο ουτως

^{1:25} καῑ εποίησεν ο̄ θεός τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος καῑ τὰ κτήνη κατὰ γένος καῑ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος αυτῶν καῑ εἶδεν ο̄ θεός οτῑ καλά

^{1:26} καῑ εἶτεν ο̄ θεός ποιήσωμεν ἀνθρωπὸν κατ' εἰκόνα θεοῦ εποίησεν αυτόν ἀρσεν καῑ θῆλυ εποίησεν αυτούς τῆς θαλάσσης καῑ των πετεινῶν τοῦ ουρανοῦ καῑ των κτηνῶν καῑ πάσης τῆς γῆς καῑ πάντων των ἑρπετῶν τῶν ἐρπόντων επὶ τῆς γῆς

^{1:27} καῑ εποίησεν ο̄ θεός τὸν ἀνθρωπὸν κατ' εἰκόνα θεοῦ εποίησεν αυτόν ἀρσεν καῑ θῆλυ εποίησεν αυτούς

^{1:28} καῑ ιηλόγησεν αυτούς ο̄ θεός λέγων αυξάνεσθε καῑ πληθύνεσθε καῑ πληρώσατε τὴν γῆν καῑ κατακυριεύσατε αυτῆς καῑ ἀρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καῑ τῶν πετεινῶν τοῦ ουρανοῦ καῑ πάντων τῶν κτηνῶν καῑ πάσης τῆς γῆς καῑ πάντων των ἑρπετῶν τῶν ἐρπόντων επὶ τῆς γῆς

^{1:29} καῑ εἶτεν ο̄ θεός ίδου δέδωκα υμῖν πᾶν χόρτον σπόριμον σπεῖρον σπέρμα ο̄ ἐστιν επάνω πάσης τῆς γῆς καῑ πᾶν ξύλον ο̄ ἔχει εν εάντῳ καρπὸν σπέρματος σπορίμου υμῖν ἐσται εῑς βρῶσιν

^{1:30} καῑ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καῑ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ ουρανοῦ καῑ παντὶ ἑρπετῷ τῷ ἑρποντι επὶ τῆς γῆς ο̄ ἔχει εν εάντῳ ψυχὴν ζωῆς πάντα χόρτον βρῶσιν καῑ ἐγένετο ουτως

^{1:31} καὶ εἰδεν ὁ θεὸς τὰ πάντα οὐσα εποίησεν καὶ ιδοὺ καλὰ λίαν καὶ ἐγένετο εσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ ημέρα εκτη̄

^{2:1} καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν

^{2:2} καὶ συνετέλεσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ημέρᾳ τῇ ἑκτῃ τὰ ἔργα αυτοῦ ἀλλεποίησεν καὶ κατέπαυσεν τῇ ημέρᾳ τῇ εβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ὥν ἀλλεποίησεν

^{2:3} καὶ ηὐλόγησεν ὁ θεὸς τὴν ημέραν τὴν εβδόμην καὶ ηγίασεν αυτήν οἵτινες ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ὥν ἀλλεποίησεν

^{2:4} αὐτῇ ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς οἵτε ἐγένετο ἡ ημέρα ἀλλεποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

^{2:5} καὶ πάντα χλωρὸν ἄγρου πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντα χόρτον ἄγρου πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι οὐ γάρ εβρεξεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἀνθρωπὸς οὐκέτι ἡν ἐργάζεσθαι τὴν γῆν

^{2:6} πηγὴ δὲ ἀνέβαινε ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐπότιζεν πάντα τὸ πρόσωπον τῆς γῆς

^{2:7} καὶ ἐπλασεν ὁ θεὸς τὸν ἀνθρωπὸν χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς καὶ ἐγένετο ὁ ἀνθρωπὸς εἰς ψυχὴν ζῶσαν

^{2:8} καὶ ἐφύτευσεν κύριος ὁ θεὸς παράδεισον ἐν Εδεμι κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἐθετο ἐκεῖ τὸν ἀνθρωπὸν ὃν ἐπλασεν

^{2:9} καὶ εξανέτειλεν ὁ θεὸς εἴτε ἐκ τῆς γῆς πάντα ξύλον ὥραιον εἰς οὐρανὸν καὶ καλὸν εἰς βρώσιν καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τω παραδείσου καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλούν καὶ πονηροῦ

^{2:10} ποταμὸς δὲ ἐκπορεύεται εξ Εδεμι ποτίζειν τὸν παράδεισον ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς

^{2:11} ὄνομα τῷ ἐνὶ Φισων οὐτοῦ ὁ κυκλὼν πᾶσαν τὴν γῆν Ευιλατ ἐκεῖ οὐ εστιν τὸ χρυσίον

^{2:12} τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης καλόν καὶ εκεῖ εστιν ὁ ἀνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος

^{2:13} καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ Γηρων οὐτοῦ ὁ κυκλὼν πᾶσαν τὴν γῆν Αιθιοπίας

^{2:14} καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος Τίγρις οὐτοῦ ὁ πορευόμενος κατέναντι Ἀσσυρίων ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος οὐτοῦ

Ενέφρατης

^{2:15} καὶ ελαβεν κύριος ὁ θεὸς τὸν ἀνθρωπὸν ὃν ἐπλασεν καὶ ἐθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν

^{2:16} καὶ ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς τῷ Αδαμ λέγων ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φάγη

^{2:17} ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλον καὶ πονηρόν οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ ήδη ἀλλ ημέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε

^{2:18} καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἀνθρωπὸν μόνον ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν

^{2:19} καὶ ἐπλασεν ὁ θεὸς εἴτε ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἄγρου καὶ πάντα τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ καὶ ηγαγεν αὐτὰ πρὸ τὸν Αδαμ ἰδεῖν τί καλέσει αυτά καὶ πάντα ὃ ἐαν ἐκάλεσεν αὐτὸν Αδαμ ψυχὴν ζῶσαν τοῦτο ὄνομα αὐτοῦ

^{2:20} καὶ ἐκάλεσεν Αδαμ ὄνόματα πᾶσιν τοῖς κτήνεσιν καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἄγρου τῷ δὲ Αδαμ οὐχ εὐρέθη βοηθός οῷμοις αὐτῷ

^{2:21} καὶ ἐπέβαλεν ὁ θεὸς ἐκστασιν ἐπὶ τὸν Αδαμ καὶ ὑπνωσεν καὶ ελαβεν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ ἀνεπλήρωσεν σάρκα ἀπ' αὐτῆς

^{2:22} καὶ ὠκοδόμησεν κύριος ὁ θεὸς τὴν πλευράν ην ελαβεν ἀπὸ τοῦ Αδαμ εἰς γυναικα καὶ ηγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Αδαμ

^{2:23} καὶ εἶπεν Αδαμ τοῦτο νῦν οστοῦν εἰς τῶν οστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου αὐτῇ κληθήσεται γυνή οἵτινες τοῦ ἀνδροῦ αὐτῆς ελήμφηται αὐτή

^{2:24} ἐνέκειν τούτου καταλείψει ἀνθρωπὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναικα αὐτοῦ καὶ εσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν

^{2:25} καὶ ἥσαν οἱ δύο γυμνοὶ ὅτε Αδαμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οὐκέτι ησχύνοντο

^{3:1} ὁ δὲ οὐρανὸς ην φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν επὶ τῆς γῆς ὥν ἀλλεποίησεν κύριος ὁ θεὸς καὶ εἶπεν οἱ οὐρανοὶ τῇ γυναικὶ τί οἴτι εἶπεν οἱ θεοὶ οὐ μη φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ

^{3:2} καὶ εἶπεν ηγυνὴ τῷ οὐρανῷ ἀπὸ καρποῦ ξύλου τοῦ παραδείσου φαγόμεθα

^{3:3} ἀπὸ δὲ καρποῦ τοῦ ξύλου ὃ εστιν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου εἶπεν οἱ θεοὶ οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲ μη ἀψηθε αὐτοῦ ἵνα μη ἀποθάνητε

^{3:4} καὶ εἶπεν οἱ οὐρανοὶ τῇ γυναικὶ οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε

^{3:5} ηδει γάρ οἱ θεοὶ οἴτι εἴναι ήδη ἀλλ ημέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ διανοιχθήσονται υμῶν οἱ οὐρανοὶ καὶ εσεσθε ως θεοὶ γινώσκοντες καλον καὶ πονηρόν

^{3:6} καὶ εἰδεν ηγυνὴ οἴτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρώσιν καὶ οἴτι αρεστὸν τοῖς οὐρανοῖς ἰδεῖν καὶ ωραιόν εστιν τοῦ κατανοῆσαι καὶ λαβούσα τὸν καρποῦ αὐτοῦ ἐφαγεν καὶ ἐδωκεν καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς καὶ εφαγον

^{3:7} καὶ διηνοίχθησαν οἱ οὐρανοὶ τῶν δύο καὶ ἐγνωσαν οἴτι γυμνοὶ ησαν καὶ ἐφραγμον φύλλα συκῆς καὶ ἀποίησαν ἔαυτοῖς περιζώματα

^{3:8} καὶ ηκουσαν τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ τὸ δειλινόν καὶ ἐκρύβησαν οἱ θεοὶ Αδαμ καὶ ηγυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου

^{3:9} καὶ ἐκάλεσεν κύριος οἱ θεοὶ τὸν Αδαμ καὶ εἶπεν αὐτῷ Αδαμ ποῦ εἰ

^{3:10} καὶ εἶπεν αὐτῷ τὴν φωνὴν σου ηκουσα περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ καὶ ἐφοβήθη οἴτι γυμνός είμι καὶ ἐκρύβην

^{3:11} καὶ εἶπεν αὐτῷ τίς ανήγγειλέν σοι οἴτι γυμνός εἰ μη ἀπὸ τοῦ ξύλου οὐ ἐνετείλαμην σοι τούτου μόνου μη φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ ἐφαγες

^{3:12} καὶ εἶπεν οἱ Αδαμ ηγυνὴ ην εδωκας μετ' εμοῦ αὐτῇ μοι εδωκεν απὸ τοῦ ξύλου καὶ εφαγον

^{3:13} καὶ εἶπεν κύριος οἱ θεοὶ τῇ γυναικὶ τοῦτο ἐποίησας καὶ εἶπεν ηγυνὴ οἱ οὐρανοὶ ηπάτησέν με καὶ εφαγον

^{3:14} καὶ εἶπεν κύριος οἱ θεοὶ τῷ οὐρανῷ οἴτι εποίησας τούτο ἐπικατάρατος συ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων τῇ γῆς ἐπὶ τῷ στήθει σου καὶ τῇ κοιλίᾳ πορεύσῃ καὶ γην φάγη πάσας τὰς ημέρας τῇ ζωῆς σου

^{3:15} καὶ ἐχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς αὐτός σου τηρήσει κεφαλήν καὶ συ τηρήσεις αὐτού πτέρναν

^{3:16} καὶ τῇ γυναικὶ εὗπεν πληθύνων πληθυνῶ τας λύπας σου καὶ τὸν στεναγμόν σου εν λύπαις τέξη τέκνα καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου η ἀποστροφὴ σου καὶ αὐτός σου κυριεύσει

^{3:17} τῷ δὲ Αδαμ εἶπεν ὅτι ἡκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικός σου καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου οὐδὲ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου μη φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ ἐπικατάρατος η γη ἐν τοῖς ἔργοις σου εν λύπαις φάγη αὐτὴν πάσας τὰς ημέρας τῆς ζωῆς σου

^{3:18} αἰκάνθας καὶ τριβόλους αἰνατελεῖ σοι καὶ φάγη τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ

^{3:19} εν ιδρωτὶ τοῦ προσώπου σου φάγη τὸν ἀρτὸν σου εῶς τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν εξ η̄ς ελήμφης ὅτι γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ

^{3:20} καὶ ἐκάλεσεν Αδαμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ζωή ὅτι αὐτὴ μήτηρ πάντων τῶν ζώντων

^{3:21} καὶ ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς τῷ Αδαμ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ χιτώνας δερματίνους καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς

^{3:22} καὶ εἴπεν ὁ θεός ίδιον Αδαμ γέγονεν ως εἰς εξ ημῶν τοῦ γινώσκειν καλον καὶ πονηρόν καὶ νῦν μήποτε εκτείνῃ τὴν χειρα καὶ λάβῃ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ φάγη καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰώνα

^{3:23} καὶ εξαπέστειλεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι τὴν γῆν εξ η̄ς ελήμφη

^{3:24} καὶ εξέβαλεν τὸν Αδαμ καὶ κατώκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς καὶ ἐταξεῖν τὰ χερουβῖμ καὶ τὴν φλογίνην ρόμφαίαν τὴν στρεφομένην φυλάσσειν τὴν οδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς

Ισχοδ (1-3)

Ἐξόδος

^{1:1} ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν οὐρανῶν Ισραὴλ τῶν εἰσπεπορευμένων εἰς Αἴγυπτον ἀμα Ιακὼβ τῷ πατρὶ αὐτῶν εἶκαστος πανοικίᾳ αὐτῶν εἰσήλθισσαν

^{1:2} Ρουβῆν Συμεων Λευι Ιουδας

^{1:3} Ισσαχαρ Ζαβουλων καὶ Βενιαμιν

^{1:4} Δαν καὶ Νεφθαλὶ Γαδ καὶ Αστρο

^{1:5} Ιωσηφ δὲ ἦν ἐν Αἴγυπτῳ η̄σαν δὲ πᾶσαι ψυχαὶ εξ Ιακὼβ πέντε καὶ εβδομήκοντα

^{1:6} ετελεύτησεν δὲ Ιωσηφ καὶ πάντες οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ καὶ πᾶσα η γενεὰ ἐκείνη

^{1:7} οἱ δὲ οὐρανοὶ Ισραὴλ ηζήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο καὶ κατίσχυνον σφόδρα σφόδρα ἐπλήθυνεν δὲ η γη αὐτούς

^{1:8} αἰνέστη δὲ βασιλεὺς ἐτερος επ' Αἴγυπτον ὃς οὐκ ηδει τὸν Ιωσηφ

^{1:9} εἶπεν δὲ τῷ εὗνει αὐτὸν ίδου τὸ γένος τῶν οὐρανῶν Ισραὴλ μέγα πλῆθος καὶ ἰσχύει υπὲρ ημᾶς

^{1:10} δεῦτε οὖν κατασοφισάμεθα αὐτούς μήποτε πληθυνθῆ καὶ ηνίκα ἀν συμβῆ ημῖν πόλεμος προστεθήσονται καὶ οὐτοὶ πρὸς τοὺς υπεναντίους καὶ ἐκπολεμήσαντες ημᾶς εξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς

^{1:11} καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων ίνα κακώσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔργοις καὶ ὥκοδόμησαν πόλεις οὐραὶς τῷ Φαραω τὴν τε Πιθωμ καὶ Ραμεσση καὶ Ων η ἐστιν Ἡλίου πόλις

^{1:12} καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπείνουν τοσούτῳ πλείους ἐγίνοντο καὶ ισχυν σφόδρα σφόδρα καὶ εβδελύσσοντο οἱ Αἴγυπτοι ἀπὸ τῶν οὐρανῶν Ισραὴλ

^{1:13} καὶ κατεδύναστενον οἱ Αἴγυπτοι τοὺς οὐρανοὺς Ισραὴλ βίᾳ

^{1:14} καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς τῷ πηλῷ καὶ τῇ πλινθείᾳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς εν τοῖς πεδίοις κατὰ πάντα τὰ ἔργα ων κατεδουλούντο αὐτοὺς μετά βίᾳς

^{1:15} καὶ εἴπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἴγυπτών ταῖς μαίαις τῶν Εβραίων τῇ μιᾷ αὐτῶν η ὄνομα Σεπφωρα καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας Φουα

^{1:16} καὶ εἴπεν ὅταν μαιοῦσθε τὰς Εβραίας καὶ ωσιν πρὸς τῷ τίκτειν εὰν μὲν ἀρσεν η ἀποκτείνατε αὐτό εὰν δὲ θῆλυ περιποιεῖσθε αὐτό

^{1:17} ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαίαι τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἐποίησαν καθότι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἴγυπτου καὶ εξωγόνουν τὰ ἀρσενα

^{1:18} ἐκάλεσεν δὲ ὁ βασιλεὺς Αἴγυπτον τὰς μαίας καὶ εἴπεν αὐταῖς τί ὅτι ἐποιήσατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ εξωγονεῖτε τὰ ἀρσενα

^{1:19} εἴπαν δὲ αἱ μαίαι τῷ Φαραω οὐχ ως γυναικες Αἴγυπτον αἱ Εβραῖαι τίκτουσιν γὰρ πρὶν η εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὰς τὰς μαίας καὶ ἐτίκτον

^{1:20} εὐδὲ ἐποίει ὁ θεὸς ταῖς μαίαις καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς καὶ ισχυν σφόδρα

^{1:21} ἐπειδὴ ἐφοβοῦντο αἱ μαίαι τὸν θεόν ἐποίησαν έαυταῖς οἰκίας

^{1:22} συνέταξεν δὲ Φαραω παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ λέγων πᾶν ἀρσεν ὁ εὰν τεχθῇ τοῖς Εβραίοις εἰς τὸν ποταμὸν ρίψατε καὶ πᾶν θῆλυ ζωογονεῖτε αὐτό

^{2:1} ηδὲ τις ἐκ τῆς φυλῆς Λευι οὐκ ελαβεν τὸν θυγατέρων Λευι καὶ εσχεν αὐτήν

^{2:2} καὶ ἐν γαστρὶ ελαβεν καὶ ἐτέκεν ἀρσεν ιδόντες δὲ αὐτὸ ἀστειον ἐσκέπασαν αὐτὸ μῆνας τρεῖς

^{2:3} ἐπειδὴ δὲ οὐκ ηδύναντο αὐτὸ ἐτί κρύπτειν ελαβεν αὐτῷ η μήτηρ αὐτοῦ θίβιν καὶ κατέχρισεν αὐτὴν ἀσφαλτοπίσση καὶ ἐνέβαλεν τὸ παιδίον εἰς αὐτὴν καὶ εθηκεν αὐτὴν εἰς τὸ ελος παρὰ τὸν ποταμόν

^{2:4} καὶ κατεσκόπευεν η ἀδελφὴ αὐτοῦ μακρόθεν μαθειν τί τὸ ἀποβησόμενον αὐτῷ

^{2:5} κατέβη δὲ η θυγάτηρ Φαραω λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν καὶ αἱ αἱραι αὐτῆς παρεπορεύοντο παρὰ τὸν ποταμόν καὶ ιδουσα τὴν θίβιν ἐν τῷ ελει αποστείλασα τὴν αἱραν ανείλατο αὐτὴν

^{2:6} ανοίξασα δὲ ορᾶ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβει καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ η θυγάτηρ Φαραω καὶ ἐφη ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Εβραίων τούτο

^{2:7} καὶ εἴπεν η ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατέρᾳ Φαραω θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Εβραίων καὶ θηλάσσει σοι τὸ παιδίον

^{2:8} η δὲ εἴπεν αὐτῇ η θυγάτηρ Φαραω πορεύου ελθουσα δὲ η νεανις ἐκάλεσεν τὴν μητέρα τοῦ παιδίου

^{2:9} εὗπεν δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραω διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο καὶ θήλασόν μοι αὐτό ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν ελαβεν δε η γυνη τὸ παιδίον και εθήλαζεν αυτό

^{2:10} ἀδρυθέντος δε τοῦ παιδίου εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραω και ἐγενήθη αυτὴ εἰς νιόν επωνόμασεν δε τὸ ὄνομα αυτοῦ Μωυσῆν λέγουσα ἔκ τοῦ υδατος αὐτὸν ἀνειλόμην

^{2:11} ἐγένετο δε ἐν ταῖς ήμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις μέγας γενόμενος Μωυσῆς εξήλθεν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αυτοῦ τοὺς νιόντας Ισραὴλ κατανοήσας δε τον πόνον αὐτῶν ὥρα ποτον Αἴγυπτον τύπτοντά τινα Εβραίον τῶν εάντου ἀδελφῶν τῶν σιών Ισραὴλ

^{2:12} περιβλέψαμενος δε ὡδε και ὡδε ουχ ὥρᾳ ουδένα και πατάξας τὸν Αἴγυπτον ἔκρυψεν αὐτὸν ἐν τῇ ἀμμῷ

^{2:13} εξελθων δε τῇ ήμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ὥρᾳ δύο ἀνδρας Εβραίους διαπληκτιζομένους και λέγει τῷ ἀδικοῦντι διὰ τί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον

^{2:14} σ δε εἶπεν τίς σε κατέστησεν ἀρχοντα και δικαστὴν εφ' ήμων μη ἀνελεῖν με σὺ θέλεις ὃν τρόπον ἀνεῖλες ἐχθὲς τὸν Αἴγυπτον εφοβήθη δε Μωυσῆς και εἶπεν εἰ ουτῶς εμφανες γέγονεν τὸ ρῆμα τοῦτο

^{2:15} ἤκουσεν δε Φαραω τὸ ρῆμα τοῦτο και εζήτει ἀνελεῖν Μωυσῆν ἀνεχώρησεν δε Μωυσῆς ἀπὸ προσώπου Φαραω και ὠκησεν εν γῇ Μαδιαμ ἐλθων δε εἰς γῆν Μαδιαμ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος

^{2:16} τῷ δε ἵερει Μαδιαμ ἥσαν ἐπτα θυγατέρες ποιμαίνουσαι τα πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ιοθορ παραγενόμεναι δε ἡντλουν εώς επλησαν τας δεξαμενας ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ιοθορ

^{2:17} παραγενόμενοι δε οἱ ποιμένες εξέβαλον αὐτάς δε Μωυσῆς ἐρρύσατο αὐτάς και ἡντλησεν αὐταῖς και ἐπότισεν τα πρόβατα αὐτῶν

^{2:18} παρεγένοντο δε πρὸς Ραγουηλ τὸν πατέρα αὐτῶν ὃ δε εἶπεν αὐταῖς τί οτι ἐταχύνατε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον

^{2:19} αἱ δε εἶπαν ἀνθρωπος Αἴγυπτος ἐρρύσατο ημᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων και ἡντλησεν ημῖν και ἐπότισεν τὰ πρόβατα ημῶν

^{2:20} ὃ δε εἶπεν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ και ποῦ εστι και ἵνα τί ουτῶς καταλελούπατε τὸν ἀνθρωπον καλέσατε ουν αὐτὸν ὅπως φάγῃ ἀρτον

^{2:21} κατωκίσθη δε Μωυσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ και εξέδοτο Σεπφωραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μωυσῆ γυναικα

^{2:22} εν γαστρὶ δε λαβουσα η γυνη ἐτεκεν νιόν και επωνόμασεν Μωυσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσαμ λέγων οτι πάροικος ειμι εν γῃ ἀλλοτρίᾳ

^{2:23} μετα δε τας ημέρας τας πολλας ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἴγυπτου και κατεστέναξαν οι νιοι Ισραὴλ ἀπὸ τῶν εργων και ἀνεβόησαν και ἀνέβη η βοη αὐτῶν πρὸς τὸν θεον ἀπὸ των εργων

^{2:24} και εισήκουσεν ὁ θεὸς τὸν στεναγμὸν αὐτῶν και ἐμνήσθη ὁ θεὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς Αβρααμ και Ισαακ και Ιακωβ

^{2:25} και ἐπειδεν ὁ θεὸς τοὺς νιοὺς Ισραὴλ και ἐγνώσθη αὐτοῖς

^{3:1} και Μωυσῆς ἥν ποιμαίνων τα πρόβατα Ιοθορ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ ἱερέως Μαδιαμ και ηγαγεν τὰ πρόβατα υπὸ τὴν ἐρήμον και ἥλθεν εις τὸ ὅρος Χωρητβ

^{3:2} ὥφθη δε αὐτῷ ἀγγελος κυρίου εν φλογι πυρὸς εκ τοῦ βάτου και ὥρᾳ οτι ο βάτος καίεται πυρί σ δε βάτος ου κατεκαίετο

^{3:3} εἶπεν δε Μωυσῆς παρελθων οψιμαι τὸ όραμα τὸ μέγα τοῦτο τί οτι ου κατακαίεται σ βάτος

^{3:4} ως δε ειδεν κύριος οτι προσάγει ιδειν εκάλεσεν αὐτὸν κύριος εκ τοῦ βάτου λέγων Μωυσῆ Μωυσῆ σ δε εἶπεν τί εστιν

^{3:5} και εἶπεν μη ἐγγίσης ωδε λυσαι τὸ υπόδημα εκ τῶν ποδῶν σου σ γαρ τόπος εν ω σ εστηκας γη αγία εστίν

^{3:6} και εἶπεν αὐτῷ εγώ ειμι ο θεὸς τὸν πατρός σου θεὸς Αβρααμ και θεὸς Ισαακ και θεὸς Ιακωβ απέστρεψεν δε Μωυσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ευλαβείτο γαρ κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ

^{3:7} εἶπεν δε κύριος πρὸς Μωυσῆν ιδών εἰδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ εν Αἴγυπτῳ και τῆς κραυγῆς αὐτῶν αἰκήκοα απὸ τῶν εργοδιωκτῶν οιδα γαρ τὴν οδύνην αὐτῶν

^{3:8} και κατέβην εξελέσθαι αὐτοὺς εκ χειρὸς Αἴγυπτίων και εξαγαγεῖν αὐτοὺς εκ τῆς γῆς ἐκείνης και εισαγαγεῖν αὐτοὺς εις γῆν ἀγαθην και πολλήν εις γῆν ρέουσαν γάλα και μέλι εις τὸν τόπον τῶν Χαναναίων και Χετταίων και Αμιρραίων και Φερεζαίων και Γεργεσαίων και Ευαίων και Ιεβουσαίων

^{3:9} και νῦν ιδού κραυγὴ των νιῶν Ισραὴλ ηκει πρός με καγὼ ἐώρακα τὸν θλιμμόν ὃν οι Αἴγυπτοι θλίβουσιν αὐτούς

^{3:10} και νῦν δεῦρο αποστείλω σε πρὸς Φαραω βασιλέα Αἴγυπτου και εξάξεις τὸν λαόν μου τοὺς νιοὺς Ισραὴλ εκ γῆς Αἴγυπτου

^{3:11} και εἶπεν Μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν τίς ειμι οτι πορεύσομαι πρὸς Φαραω βασιλέα Αἴγυπτου και οτι εξάξω τοὺς νιοὺς Ισραὴλ εκ γῆς Αἴγυπτου

^{3:12} εἶπεν δε ο θεὸς Μωυσεῖ λέγων οτι εσομαι μετὰ σου και τοῦτο σοι τὸ σημεῖον οτι ἐγώ σε εξαποστέλλω εν τῷ εξαγαγεῖν σε τὸν λαόν μου εξ Αἴγυπτου και λατρεύσετε τῷ θεῷ εν τῷ ὥρᾳ πρὸς τούτῳ

^{3:13} και εἶπεν Μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν ιδου ἐγώ ελεύσομαι πρὸς τοὺς νιοὺς Ισραὴλ και ἐρώ πρὸς αὐτούς ο θεὸς τῶν πατέρων υμῶν ἀπέσταλκέν με πρὸς υμᾶς ἐρωτήσουσίν με τί ὄνομα αὐτῶν τί ἐρώ πρὸς αὐτούς

^{3:14} και εἶπεν ο θεὸς πρὸς Μωυσῆν ἐγώ ειμι ο ων και εἶπεν ουτῶς ἐρεῖς τοῖς νιοῖς Ισραὴλ σ ων ἀπέσταλκέν με πρὸς υμᾶς

^{3:15} και εἶπεν ο θεὸς πάλιν πρὸς Μωυσῆν ουτῶς ἐρεῖς τοῖς νιοῖς Ισραὴλ κύριος ο θεὸς τῶν πατέρων υμῶν θεὸς Αβρααμ και θεὸς Ισαακ και θεὸς Ιακωβ απέσταλκέν με πρὸς υμᾶς τοῦτο μού εστιν ὄνομα αἰώνιον και μνημόσυνον γενεῶν γενεαῖς

^{3:16} ελθὼν ουν συνάγαγε τὴν γερουσίαν τῶν νιῶν Ισραὴλ και ἐρεῖς πρὸς αὐτούς κύριος ο θεὸς τῶν πατέρων υμῶν ωπται μοι θεὸς Αβρααμ και θεὸς Ισαακ και θεὸς Ιακωβ λέγων ἐπισκοπῇ ἐπέσκεμμαι υμᾶς και οσα συμβέβηκεν νῦν εν Αἴγυπτῳ

^{3:17} καὶ εἰπον αναβιβάσω υμᾶς εκ τῆς κακώσεως τῶν Αἴγυπτίων εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Αμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Ευαίων καὶ Ιεβουσαίων εἰς γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι

^{3:18} καὶ εἰσακούσονταί σου τῆς φωνῆς καὶ εἰσελεύσῃ σὺ καὶ ἡ γερουσία Ισραηλ πρὸς Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν ο ὥθεος τῶν Εβραιών προσκέληται ημᾶς πορευσώμεθα οὐν οδὸν τριῶν ημερῶν εἰς τὴν ἔρημον ἵνα θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν

^{3:19} ἐγὼ δε οἶδα ὅτι οὐ προήστει υμᾶς Φαραω βασιλεὺς Αἰγύπτου πορευθῆναι εἰὰν μὴ μετὰ χειρὸς κραταιᾶς

^{3:20} καὶ εἰκτείνας τὴν χεῖρα πατάξω τους Αἴγυπτίους εν πάσι τοῖς θαυμασίοις μου οἵς ποιήσω εν αὐτοῖς καὶ μετὰ ταῦτα εξαποστελεῖ υμᾶς

^{3:21} καὶ δώσω χάριν τῷ λαῷ τούτῳ ἐναντίον τῶν Αἴγυπτίων ὅταν δὲ ἀποτρέχητε οὐκ ἀπελεύσεσθε κενοί

^{3:22} αἰτήσει γυνη παρα γείτονος καὶ συσκήνου αὐτῆς σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τους υἱοὺς υμῶν καὶ ἐπὶ ταῖς θυγατέρας υμῶν καὶ σκυλεύσετε τους Αἴγυπτίους

2 Παρετύ (7)

^{7:1} καὶ ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς εν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ κύριος κατεκληρονόμησεν αὐτὸν κύκλῳ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τῶν κύκλῳ

^{7:2} καὶ εἰπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ναθαν τὸν προφήτην ἵδου δὴ ἐγὼ κατοικῶ εν οἴκῳ κεδρίνῳ καὶ ἡ κιβωτὸς του θεοῦ κάθηται εν μέσω τῆς σκηνῆς

^{7:3} καὶ εἰπεν Ναθαν πρὸς τὸν βασιλέα πάντα ὄσα ἀλλὰ εν τῇ καρδίᾳ σου βάδιζε καὶ ποίει ὅτι κύριος μετὰ σου

^{7:4} καὶ ἐγένετο τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο ρῆμα κυρίου πρὸς Ναθαν λέγων

^{7:5} πορεύοντας καὶ εἰπον πρὸς τὸν δούλον μου Δαυιδ τάδε λέγει κύριος οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἴκον τοῦ κατοικῆσαι με

^{7:6} ὅτι οὐ κατώκηκα εν οἴκῳ αὐτῷ ἡς ημέρας ἀνήγαγον εξ Αἰγύπτου τους υἱούς Ισραηλ ἐώς τῆς ημέρας ταύτης καὶ ημην ἐμπεριπατῶν εν καταλύματι καὶ εν σκηνῇ

^{7:7} ἐν πασιν οἷς διῆλθον εν παντὶ Ισραηλ εἰ λαλῶν ελάλησα πρὸς μίαν φυλὴν του Ισραηλ ὃ ενετειλάμην ποιμαίνειν τὸν λαόν μου Ισραηλ λέγων τι ὅτι οὐκ ὀκοδομήκατε μοι οἴκον κέδρινον

^{7:8} καὶ νῦν τάδε ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαυιδ τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ελαβόν σε εκ τῆς μάνδρας τῶν προβάτων τοῦ εἰναί σε εἰς ηγούμενον ἐπὶ τον λαόν μου ἐπὶ τὸν Ισραηλ

^{7:9} καὶ ημην μετὰ σου εν πασιν οἷς ἐπορεύοντας καὶ εξωλέθρευσα πάντας τους ἐχθρούς σου απὸ προσώπου σου καὶ ἐποίησά σε ὀνόμαστὸν κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς

^{7:10} καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου τῷ Ισραηλ καὶ καταφυτεύσω αὐτὸν καὶ κατασκηνώσει καθ' εάυτὸν καὶ οὐ μεριμνήσει οὐκέτι καὶ οὐ προσθήσει υἱος ἀδικίας τοῦ ταπεινῶσαι αὐτὸν καθὼς ἀπ' ἀρχῆς

^{7:11} ἀπὸ τῶν ημερῶν ὧν ἐταξα κριτας ἐπὶ τον λαόν μου Ισραηλ καὶ ἀναπαύσω σε απὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου καὶ ἀπαγγελεῖ σοι κύριος ὅτι οἴκον οἰκοδομήσεις αὐτῷ

^{7:12} καὶ ἐσται εάν πληρωθῶσιν αἱ ημέραι σου καὶ κοιμηθήσῃ μετὰ τῶν πατέρων σου καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ ὃς ἐσται εκ τῆς κοιλίας σου καὶ ετοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ

^{7:13} αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἴκον τῷ ὄνόματι μου καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐώς εἰς τὸν αἰώνα

^{7:14} ἐγὼ ἐσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα και αὐτὸς ἐσται μοι εἰς υἱόν και ἐὰν ἐλθῃ ἡ ἀδικία αὐτου και ἐλέγξω αὐτὸν εν ράβδῳ αὐδρῶν και ἐν ἀφασι νιῶν ἀνθρώπων

^{7:15} τὸ δε ἐλεός μου οὐκ ἀποστήσω αὐτῷ αὐτῷς ἀπέστησα αὐτῷ ὡν ἀπέστησα εκ προσώπου μου

^{7:16} καὶ πιστωθήσεται ὁ οἰκος αὐτοῦ και ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐώς αἰώνος ενώπιον ἐμοῦ και ὁ θρόνος αὐτοῦ ἐσται ἀνωρθωμένος εἰς τὸν αἰώνα

^{7:17} κατα πάντας τους λόγους τούτους και κατὰ πᾶσαν τὴν ὄφασιν ταύτην ουτως ελάλησεν Ναθαν πρὸς Δαυιδ

^{7:18} και εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ και ἐκάθισεν ενώπιον κυρίου και εἰπεν τίς ειμι ἐγώ κύριε και τίς ο οἰκός μου ὅτι ηγάπηκάς με ἐώς τούτων

^{7:19} και κατεσμικρύθη μικρὸν ενώπιον σου κύριε μου κύριε και ελάλησας υπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου εἰς μακράν οὗτος δε ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου κύριε μου κύριε

^{7:20} και τί προσθήσει Δαυιδ ετι τον λαλησαι πρὸς σὲ και νῦν σὺ οἶδας τὸν δούλον σου κύριε μου κύριε

^{7:21} διὰ τὸν λόγον σου πεποίηκας και κατα τὴν καρδίαν σου ἐποίησας πᾶσαν τὴν μεγαλωσύνην ταύτην γνωρίσαι τῷ δούλῳ σου

^{7:22} ἐνεκεν τοῦ μεγαλυναί σε κύριε μου κύριε ὅτι οὐκ ἐστιν ως σὺ και οὐκ ἐστιν θεὸς πλὴν σου εν πᾶσιν οἰς ηκούσαμεν εν τοῖς ωσὶν ημῶν

^{7:23} και τίς ως σ λαός σου Ισραηλ εθνος αλλο εν τῇ γῇ ως ὁδήγησεν αὐτὸν σ θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι αὐτῷ λαὸν τοῦ θέσθαι σε ονόμα τοῦ ποιησαι μεγαλωσύνην και ἐπιφάνειαν τοῦ ἐκβαλεῖν σε εκ προσώπου τοῦ λαοῦ σου οὐ ελυτρώσω σεαυτῷ εξ Αἰγύπτου εθνη και σκηνώματα

^{7:24} και ητοίμασας σεαυτῷ τὸν λαόν σου Ισραηλ λαὸν εώς αἰώνος και σύ κύριε ἐγένου αὐτοῖς εἰς θεόν

^{7:25} και νῦν κύριε μου κύριε τὸ ρῆμα ὃ ελάλησας περὶ τοῦ δούλου σου και τοῦ οἴκου αὐτοῦ πίστωσον εώς αἰώνος κύριε παντοκράτωρ θεὲ τοῦ Ισραηλ και νῦν καθὼς ελάλησας

^{7:26} μεγαλυνθείτη τὸ ονόματα σου εώς αἰώνος

^{7:27} κύριε παντοκράτωρ θεὸς Ισραηλ ἀπεκάλυψας τὸ ωτίον τοῦ δούλου σου λέγων οἴκον οἰκοδομήσω σοι διὰ τοῦτο ευρεν σ δούλος σου την καρδίαν έαντον του προσεύξασθαι πρὸς σε τὴν προσευχὴν ταύτην

^{7:28} και νῦν κύριε μου κύριε σὺ εἰς ο θεός και οι λόγοι σου ἐσονται οληθινοί και ελάλησας υπὲρ τοῦ δούλου σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα

^{7:29} και νῦν ἀρξαι και ευλόγησον τὸν οἴκον τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰώνα ενώπιον σου οτι σὺ εἰς κύριε μου κύριε ελάλησας και ἀπὸ τῆς ευλογίας σου ευλογηθήσεται ο οἰκος τοῦ δούλου σου εἰς τὸν αἰώνα

Πατερόν 1

Ψαλμοί

^{1:1} μακάριος ανήρ ος ουκ επορεύθη εν βουλῇ ασεβῶν καὶ εν οδῷ αμαρτωλῶν ουκ εστη καὶ επὶ καθέδραν λοιμῶν ουκ ἐκάθισεν

^{1:2} αλλ' η ἐν τῷ νόμῳ κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ εν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ημέρας καὶ νυκτός

^{1:3} καὶ εσται αἱς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ιδάτων ο τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει εν καιρῷ αυτοῦ καὶ τὸ φύλλον αυτοῦ ουκ ἀπορρυήσεται καὶ πάντα οσα ἀν ποιῆ κατευοδωθήσεται

^{1:4} οὐχ ουτῶς οἱ ασεβεῖς ουχ ουτῶς αλλ' η ὡς ὁ χνοῦς ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἀνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς

^{1:5} δια τοῦτο ουκ ἀναστήσονται ασεβεῖς εν κρίσει ουδὲ ἀμαρτωλοὶ εν βουλῇ δικαίων

^{1:6} οτὶ γινώσκει κύριος οδὸν δικαίων καὶ οδὸς ασεβῶν ἀπολεῖται

Πατέλον 3

^{3:1} ψαλμὸς τῷ Δανιδ ὅπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Αβεσσαλωμ τοῦ νίοῦ αὐτοῦ

^{3:2} κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἔμε

^{3:3} πολλοὶ λέγουσιν τὴν ψυχὴν μου οὐκ εστὶν σωτηρία αὐτῷ εν τῷ θεῷ αὐτοῦ διάψαλμα

^{3:4} σὺ δὲ κύριε ἀντιλήμπτωρ μου εἰ δόξα μου καὶ υψῶν την κεφαλήν μου

^{3:5} φωνὴ μου πρὸς κύριον εἰκέραξα καὶ ἐπήκουσέν μου εξ ὄρους ἀγίου αὐτοῦ διάψαλμα

^{3:6} εγὼ ἐκοιμήθην καὶ υπνωσα εξηγέρθην οτὶ κύριος ἀντιλήμψεται μου

^{3:7} οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαου τῶν κύκλων συνεπιτιθεμένων μοι

^{3:8} ἀνάστα κύριε σῶσόν με ο ἥθεος μου οτὶ σὲ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς μοι ματαίως οδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας

^{3:9} τὸν κύριον η σωτηρία καὶ επὶ τὸν λαόν σου η εὐλογία σου

Πατέλον 15

^{15:1} στηλογραφία τῷ Δανιδ φύλαξόν με κύριε οτὶ επὶ σοὶ ηλπισα

^{15:2} εἶπα τῷ κυρίῳ κύριός μου εἰ σύ οτὶ τῶν ἀγάθῶν μου οὐ χρείαν εχεις

^{15:3} τοῖς ἀγίοις τοῖς εν τῇ γῇ αὐτοῦ εθαυμάστωσεν πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ εν αὐτοῖς

^{15:4} ἐπληθύνθησαν αἱ ασθένειαι αὐτῶν μετὰ ταῦτα ετάχυναν οὐ μη συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν εξ αἰμάτων ουδὲ μη μνησθῶ τῶν σόνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου

^{15:5} κύριος η μερις τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου σὺ εἰ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου εμοί

^{15:6} σχοινία ἐπέπεσάν μοι εν τοις κρατίστοις καὶ γαρ η κληρονομία μου κρατίστη μοι εστιν

^{15:7} ευλογήσω τὸν κύριον τὸν συνετίσαντά με ετὶ δε καὶ εῶς νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου

^{15:8} προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός οτὶ εἰ δεξιῶν μού εστιν ίνα μη σαλευθῶ

^{15:9} διὰ τοῦτο ηυφράνθη η καρδία μου καὶ ηγάλλιαστο η γλωσσά μου ετὶ δε καὶ η σάρξ μου κατασκηνώσει επ' ελπίδι

^{15:10} οτὶ ουκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ἀδην ουδὲ δώσεις τὸν οστιόν σου ιδεῖν διαφθοράν

^{15:11} εγνώρισάς μοι οδοὺς ζωῆς πληρώσεις με ευφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου τερπνότητες εν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος

Πατέλον 21

^{21:1} εἰς τὸ τέλος υπὲρ τῆς ἀντιλήμψεως τῆς ἐθινῆς ψαλμὸς τῷ Δανιδ

^{21:2} ο ἥθεος ο ἥθεος μου πρόσχες μοι ίνα τί εγκατέλιπές με μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου

^{21:3} ο ἥθεος μου κεκράξομαι ημέρας καὶ ουκ εἰσακούσῃ καὶ νυκτός καὶ ουκ εἰς ἀνοιαν εμοί

^{21:4} σὺ δὲ εν ἀγίοις κατοικεῖς ο ἐπαινος Ισραὴλ

^{21:5} επὶ σοὶ ηλπισαν οι πατέρες ημῶν ηλπισαν καὶ ἐρρύσω αὐτούς

^{21:6} πρὸς σε ἐκέραξαν καὶ ἐσώθησαν επὶ σοὶ ηλπισαν καὶ οὐ κατησχύνθησαν

^{21:7} εγὼ δέ ειμι σκώληξ καὶ ουκ ἀνθρωπος ονειδος ἀνθρώπου καὶ εξουδένημα λαου

^{21:8} πάντες οι θεωροῦντες με εξεμυκτήρισάν με ελάλησαν εν χείλεσιν εκίνησαν κεφαλήν

^{21:9} ηλπισεν επὶ κύριον ρύσασθω αὐτόν σωσάτω αὐτόν οτὶ θέλει αὐτόν

^{21:10} οτὶ σὺ εἰ ὁ ἐκσπάσας με εἰς γαστρός η ελπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου

^{21:11} επὶ σε ἐπερρίφην εἰς μῆτρας εἰς κοιλίας μητρός μου θέος μου εἰ σύ

^{21:12} μη ἀποστῆς απ' ἐμού οτὶ θλιψις εγγύς οτὶ οὐκ εστιν ο βοηθῶν

^{21:13} περιεκύλωσάν με μόσχοι πολλοί ταυροί πίονες περιέσχον με

^{21:14} ηνοιξαν επ' ἔμε το στόμα αὐτῶν οις λέων ο ἀρπάζων και ὠρυόμενος

^{21:15} οσει ουδωρ εξεχύθη και διεσκορπίσθη πάντα τὰ οστά μου εγενήθη η καρδία μου οσει κηρὸς τηκόμενος εν μέσω τῆς κοιλίας μου

^{21:16} εξηράνθη οις οστρακον η ισχύς μου και η γλωσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγι μου και εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγέ με

^{21:17} οτὶ εκύκλωσάν με κύνες πολλοί συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με ὠρυξαν χειράς μου και πόδας

^{21:18} εξηρίθμησα πάντα τὰ οστά μου αυτοὶ δε κατενόησαν και επειδόν με

^{21:19} διεμερίσαντο τὰ ιμάτια μου εαυτοῖς και επὶ τὸν ιματισμόν μου εβαλον κλῆρον

^{21:20} σὺ δὲ κύριε μη μακρύνης την βοηθειάν μου εἰς τὴν ἀντίλημψίν μου πρόσχες

^{21:21} ρύσαι από ρόμφαιας την ψυχήν μου και εἰς χειρος κυνος την μονογενή μου

^{21:22} σῶσόν με εἰς στόματος λέοντος και απὸ κεράτων μονοκερώτων την ταπείνωσίν μου

^{21:23} διηγήσομαι τὸ ονομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου εν μέσω ἐκκλησίας υμνήσω σε

^{21:24} οι φοβιούμενοι κύριον αἰνέσατε αὐτόν ἀπαν τὸ σπέρμα Ιακωβ δοξάσατε αὐτόν φοβηθήτωσαν αὐτὸν απαν τὸ σπέρμα Ισραὴλ

^{21:25} οτὶ ουκ εξουδένωσεν ουδὲ προσώχθισεν τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ ουδὲ ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' εμοῦ και εν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν εἰσήκουσέν μου

21:26 παρὰ σου ὁ ἐπαινός μου εν ἐκκλησίᾳ μεγάλη τὰς ευχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτὸν

21:27 φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται καὶ αἰνέσουσιν κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτὸν ζήσονται αἱ καρδίαι

αὐτῶν εἰς αἰώνα αἰώνος

21:28 μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον σου πᾶσαι αἱ πατριαι τῶν εθνῶν

21:29 ὅτι τοῦ κυρίου η̄ βασιλεία καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν εθνῶν

21:30 ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν καὶ η̄ ψυχὴ μου αυτῷ ζῆ

21:31 καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αυτῷ ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ η̄ ἐρχομένη

21:32 καὶ ἀναγγελοῦσιν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ ὅτι ἐποίησεν οἱ κύριος

Πατέλον 50

50:1 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ

50:2 εν τῷ ελθειν προς αὐτὸν Ναθαν τὸν προφήτην ήνικα εἰσῆλθεν πρὸς Βηρσαβες

50:3 ἐλέησόν με ὁ θεός κατὰ τὸ μέγα ελεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου εξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου

50:4 επὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με

50:5 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ η̄ ἀμαρτία μου ἐνώπιον μού εστίν διὰ παντός

50:6 σοὶ μόνῳ ημαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον σου ἐποίησα ὥπως ἀν δικαιοθῆς ἐν τοις λόγοις σου καὶ νικήσης εἰν τῷ κρίνεσθαι σε

50:7 ιδού γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήμφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέν με η̄ μήτηρ μου

50:8 ιδού γαρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἀδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι

50:9 ῥάντιεις με ὑστώπω καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι

50:10 ἀκούτιεις με ἀγάλλιασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγάλλιασονται ὥστα τεταπεινωμένα

50:11 ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μού καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου εξάλειψον

50:12 καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν εμοὶ οἱ θεός καὶ πνεῦμα ευθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοις ἐγκάτοις μου

50:13 μη ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ πρόσωπου σου καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀγιόν σου μη ἀντανέλῃς ἀπ' εμοῦ

50:14 ἀπόδος μοι την ἀγάλλιασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ήγεμονικῷ στήρισόν με

50:15 διδάξω ἀνόμους τὰς οδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σε ἐπιστρέψουσιν

50:16 ρῦσαι με εξ αἰμάτων οἱ θεοὶ οἱ θεοὶ τῆς σωτηρίας μου ἀγάλλιασεται η̄ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου

50:17 κύριε τα χειλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου

50:18 ὅτι εἰ ηθέλησας θυσίαν ἐδωκα ἀν ολοκαυτώματα οὐκ ευδοκήσεις

50:19 θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην οἱ θεοὶ οὐκ εξουθενώσει

50:20 ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ ευδοκίᾳ σου τὴν Σιων καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλημ

50:21 τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφοράν καὶ ολοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν επὶ τὸ θυσιαστήριον σου μόσχους

Πατέλον 90

90:1 αἴνος ωδῆς τῷ Δαυιδ ὁ κατοικῶν ἐν βιοθείᾳ τοῦ υψίστου ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ ουρανοῦ αυλισθήσεται

90:2 ἐρεῖ τῷ κυρίῳ ἀντιλήμπτωρ μοι εἰ καὶ καταφυγή μοι οἱ θεοὶ μου ελπιῶ επ' αὐτόν

90:3 ὅτι αὐτὸς ρύσεται με ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους

90:4 ἐν τοις μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι καὶ υπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ελπιεῖς ὅπλω κυκλώσει σε η̄ αλήθεια αὐτοῦ

90:5 οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ ἀπὸ βέλους πετομένου ημέρας

90:6 ἀπὸ πράγματος διαπορευομένου ἐν σκότει ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ

90:7 πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιας καὶ μυριας ἐκ δεξιῶν σου πρὸς σε δὲ οὐκ εγγίει

90:8 πλὴν τοις ὄφθαλμοις σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν οὐγη

90:9 ὅτι σὺ κύριε η ελπίς μου τὸν υψίστον εθου καταφυγήν σου

90:10 οὐ προσελύσεται πρὸς σε κακά καὶ μάστιξ οὐκ εγγίει τῷ σκηνώματι σου

90:11 ὅτι τοις ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σου τὸν διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς οδοῖς σου

90:12 ἐπὶ χειρῶν ἀρόυσίν σε μήποτε προσκόψης πρὸς λίθον τὸν πόδα σου

90:13 ἐπ' αἰσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβῆση καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα

90:14 ὅτι επ' ἐμὲ ἡλπισεν και ρύσομαι αὐτὸν σκεπάσω αὐτόν ὅτι ἐγνω τὸ ὄνομά μου

90:15 ἐπικαλέσεται με και εἰσακούσομαι αὐτὸν μετ' αὐτοῦ εὑμι ἐν θλίψει και εξελοῦμαι και δοξάσω αὐτόν

90:16 μακρότητα ημερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν και δείξω αὐτῷ τὸ σωτηρίον μου

Πατέλον 102

102:1 τῷ Δαυιδ ευλόγει η̄ ψυχὴ μου τὸν κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἀγιόν αὐτοῦ

102:2 ευλόγει η̄ ψυχὴ μου τὸν κύριον και μη ἐπιλανθάνου πάσας τας ἀνταποδόσεις αὐτοῦ

102:3 τὸν εὐίλατεύοντα πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου τὸν ιώμενον πάσας τας νόσους σου

102:4 τὸν λυτρούμενον εἰς φθορας την ζωήν σου τὸν στεφανούντα σε ἐν ελέει και οἰκτιρμοῖς

102:5 τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου ἀνακαινισθήσεται ὡς αἰτοῦ η̄ νεότης σου

102:6 ποιῶν ελεημοσύνας οἱ κύριος και κρίμα πᾶσι τοῖς αδικουμένοις

102:7 εγνώρισεν τας οδους αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ τοις νιοῖς Ισραηλ τὰ θελήματα αὐτοῦ

102:8 οἰκτιρμων και ελεήμων οἱ κύριος μακρόθυμος και πολυέλεος

102:9 οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται οὐδὲ εἰς τὸν αἰώνα μηνιεῖ

102:10 οὐ κατὰ τας ἀμαρτίας ημῶν ἐποίησεν ημῖν οὐδὲ κατὰ τας ἀνομίας ημῶν ἀνταπέδωκεν ημῖν

102:11 ὅτι κατὰ τὸ υψος τοῦ ουρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς εκραταίωσεν κύριος τὸ ελεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν

102:12 καθ' ὃσον απέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν

102:13 καθὼς οἰκτίρει πατήρ υἱούς οἰκτίρησεν κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν

102:14 ὅτι αὐτὸς ἐγνώ τὸ πλάσμα ἡμῶν μνήσθητι ὅτι χοὺς ἐσμεν

102:15 ἀνθρωπος ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὥσει ἀνθος τοῦ ἄγρου οὐτως εξανθήσει

102:16 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγινώσεται ἐτὶ τὸν τόπον αὐτοῦ

102:17 τὸ δὲ ελεος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰώνος καὶ ἔως τοῦ αἰώνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν καὶ ή δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱὸν υἱῶν

102:18 τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς

102:19 κύριος ἐν τῷ ουρανῷ ητοίμασεν τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ή βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει

102:20 ευλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ ἀγγελοι αὐτοῦ δυνατοι ἵσχυι ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ

102:21 ευλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ

102:22 ευλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ ευλόγει η ψυχή μου τὸν κύριον

Παταλον 109

109:1 τῷ Δανιδ ψαλμός εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἔως ἀν θῷ τοὺς εχθρούς σου υποπόδιον τῶν ποδῶν σου

109:2 ράβδον δυνάμεως σου εξαποστελεῖ κύριος ἐκ Σιων καὶ κατακυρίευε ἐν μέσω τῶν εχθρῶν σου

109:3 μετὰ σοῦ ή ἀρχῇ ἐν ημέρᾳ τῆς δυνάμεως σου ἐν ταῖς λαμπρότησιν τῶν ἀγίων ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐώσφορου εξεγένησά σε

109:4 ὡμοσεν κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται σὺ εἰς ιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδεκ

109:5 κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ημέρᾳ ὄργης αὐτοῦ βασιλεῖς

109:6 κρινεῖ ἐν τοῖς εθνεσιν πληρώσει πτώματα συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν

109:7 ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται διὰ τοῦτο υψώσει κεφαλήν

Παταλον 115

115:1 αλληλουια επίστευσα διὸ ελάλησα ἐγὼ δὲ εταπεινώθην σφόδρα

115:2 ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ εκστάσει μου πᾶς ἀνθρωπος ψεύστης

115:3 τί ἀνταπόδωσω τῷ κυρίῳ περὶ πάντων ὃν ἀνταπέδωκέν μοι

115:4 ποτήριον σωτηρίου λήμψομαι καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι

115:5 τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὄσιων αὐτοῦ

115:6 ὡς κύριε ἐγὼ δοῦλος σός ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου

115:7 σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως

115:8 τὰς ευχάριτους τῷ κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ

115:9 ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου ἐν μέσω σου Ιερουσαλημ

Παταλον 136

136:1 τῷ Δανιδ ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος εἰκεὶ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ημᾶς τῆς Σιων

136:2 ἐπὶ ταῖς ιτέαις ἐν μέσω αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ημῶν

136:3 ὅτι εἰκεὶ ἐπιτρητησαν ημᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ημᾶς λόγους ὡδῶν καὶ οἱ απαγαγόντες ημᾶς υμνον αἰσατε ημῖν ἐκ τῶν ὡδῶν Σιων

136:4 πῶς αἰσωμεν τὴν ωδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς αλλοτρίας

136:5 εὖλος ἐπιλαθώματι σου Ιερουσαλημ ἐπιλησθεῖη η δεξιά μου

136:6 κολληθείη η γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου εὖλος μή σου μνησθῶ εὖλος μή προανατάξωμαι τὴν Ιερουσαλημ ἐν ἀρχῇ τῆς ευφροσύνης μου

136:7 μνήσθητι κύριε τῶν υἱῶν Εδωμ τὴν ημέραν Ιερουσαλημ τῶν λεγόντων εἴκενούτε εἴκενούτε εἴως ὁ θεμέλιος ἐν αὐτῇ

136:8 θυγάτηρ Βαβυλῶνος η ταλαιπωρος μακάριος ὃς ἀνταπόδωσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου ὁ ἀνταπέδωκας ημῖν

136:9 μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφεῖ τὰ νήπια σου προς τὴν πέτραν

Παταλον 141

141:1 συνέσεως τῷ Δανιδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπῆλαιοι προσευχήι

141:2 φωνῆ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα φωνῆ μου πρὸς κύριον εδεήθην

141:3 ἐκέω ἐναντίον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ

141:4 ἐν τῷ ἐκλείπειν εξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου καὶ σὺ ἐγνως τὰς τρίβους μου ἐν ὁδῷ ταύτῃ η ἐπορευόμην εκρυψαν παγίδα μοι

141:5 κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον ὅτι οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἐστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου

141:6 εκέκραξα πρὸς σέ κύριε εἶπα σὺ εἰς ἡ ἐλπίς μου μερίς μου ἐν γῇ ζώντων

141:7 πρόσχες προς τὴν δέησίν μου ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα ρῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με ὅτι εκραταιώθησαν υπέρ εἵμε

141:8 εξάγαγε εἰς φυλακῆς τὴν ψυχήν μου τοῦ εξομολογήσασθαι τῷ ὄνόματί σου κύριε εἰμὲ υπομενοῦσιν δίκαιοι εώς οὐ ἀνταπόδωξ μοι

Εκκλεσιαστ

'Εκκλησιαστής

1:1 ρῆματα 'Εκκλησιαστοῦ υἱοῦ Δανιδ βασιλέως Ισραηλ ἐν Ιερουσαλημ

^{1:2} ματαιότης ματαιοτήτων είπεν ο Ἐκκλησιαστής ματαιότης ματαιοτήτων τὰ πάντα ματαιότης
^{1:3} τίς περισσεία τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτὸν ὡς μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ηλιον
^{1:4} γενεα πορεύεται καὶ γενεα ἐρχεται καὶ ή γῇ εἰς τὸν αἰώνα εστηκεν
^{1:5} καὶ ανατέλλει ὁ ηλιος καὶ δύνει ὁ ηλιος καὶ εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ἐλκει
^{1:6} ἀνατέλλων αὐτὸς εκεὶ πορεύεται πρὸς νότον καὶ κυκλοὶ πρὸς βορρᾶν κυκλῶν πορεύεται τὸ πνεῦμα
καὶ επὶ κύκλους αὐτοῦ ἐπιστρέφει τὸ πνεῦμα
^{1:7} πάντες οἱ χείμαρροι πορεύονται εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ή θάλασσα οὐκ ἐσται εὑμπιπλαμένη εἰς τόπον οὐ οἱ
χείμαρροι πορεύονται εκεὶ αὐτοὶ ἐπιστρέφουσιν τοῦ πορευθῆναι
^{1:8} πάντες οἱ λόγοι ἐγκοποι οὐ δυνήσεται ἀνὴρ τοῦ λαλεῖν καὶ οὐκ ἐμπλησθήσεται ὄφθαλμὸς τοῦ ὥρᾶν καὶ οὐ
πληρωθήσεται οὐς ἀπὸ ἀκροάσεως
^{1:9} τί τὸ γεγονός αὐτὸ τὸ γενησόμενον καὶ τί τὸ πεποιημένον αὐτὸ τὸ ποιηθησόμενον καὶ οὐκ ἐστιν πᾶν
πρόσφατον υπὸ τὸν ηλιον
^{1:10} ὃς λαλήσει καὶ ἐρεῖ ιδὲ τοῦτο καινόν εστιν ηδη γέγονεν ἐν τοῖς αἰώσιν τοῖς γενομένοις ἀπὸ εὑμπροσθεν
ημῶν
^{1:11} οὐκ εστιν μνήμη τοῖς πρώτοις καὶ γε τοῖς ἐσχάτοις γενομένοις οὐκ ἐσται αὐτοῖς μνήμη μετὰ τῶν
γενησομένων εἰς τὴν ἐσχάτην
^{1:12} ἐγὼ Ἐκκλησιαστὴς ἐγενόμην βασιλεὺς ἐπὶ Ισραὴλ ἐν Ιερουσαλημ
^{1:13} καὶ ἐδῶκα τὴν καρδίαν μου τοῦ ἐκζητησαι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι ἐν τῇ σοφίᾳ περὶ πάντων τῶν γενομένων
υπὸ τὸν οὐρανόν ὅτι περισπασμὸν πονηρὸν ἐδωκεν ὁ θεὸς τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου τοῦ περισπάσθαι ἐν αὐτῷ
^{1:14} εἰδον σὺν πάντα τὰ ποιήματα τὰ πεποιημένα υπὸ τὸν ηλιον καὶ ιδού τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις
πνεύματος
^{1:15} διεστραμμένον οὐ δυνήσεται τοῦ ἐπικοσμηθῆναι καὶ υστέρημα οὐ δυνήσεται τοῦ ἀριθμηθῆναι
^{1:16} ελάλησα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου τῷ λέγειν ἐγὼ ιδού εὑμεγαλύνθην καὶ προσέθηκα σοφίαν επὶ πᾶσιν οἱ ἐγένοντο
εὑμπροσθέν μου ἐν Ιερουσαλημ καὶ καρδία μου εἰδεν πολλά σοφίαν καὶ γνῶσιν
^{1:17} καὶ ἐδῶκα καρδίαν μου τοῦ γνῶναι σοφίαν καὶ γνῶσιν παραβολὰς καὶ ἐπιστήμην ἐγνων ὅτι καὶ γε τοῦτ'
εστιν προαίρεσις πνεύματος
^{1:18} ὅτι ἐν πλήθει σοφίας πλῆθος γνώσεως καὶ ὁ προστιθεὶς γνῶσιν προσθήσει ἀλγημα

Κηρύγξατε τὸν ηλιόν

^{2:1} σαλπίσατε σάλπιγγι ἐν Σιων κηρύξατε ἐν ὄρει ἀγίῳ μου καὶ συγχυθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν
διότι πάρεστιν ημέρα κυρίου ὅτι ἐγγὺς
^{2:2} ημέρα σκότους καὶ γνόφου ημέρα νεφέλης καὶ ομίχλης ὡς ὄρθρος χυθήσεται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ
ἰσχυρός ὅμιοις αὐτῷ οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ αἰώνος καὶ μετ' αὐτὸν οὐ προστεθήσεται ἔως ἐτῶν εἰς γενεας γενεων
^{2:3} τα εὑμπροσθέν αὐτὸν πῦρ ἀναλίσκονται καὶ τα ὀπίσω αὐτὸν ἀναπτομένη φλόξ ὡς παράδεισος τρυφῆς ή γῆ πρὸ^{2:4}
προσώπου αὐτοῦ καὶ τα ὀπισθεν αὐτὸν πεδίον ἀφανισμοῦ καὶ ἀνασωζόμενος οὐκ ἐσται αὐτῷ
ως ὄρασις ἵππων ή οἴψις αὐτῶν καὶ ως ἵππεις ουτῶς καταδιώξονται
^{2:5} ως φωνὴ ἀρμάτων ἐπὶ τὰς κορυφας τῶν ὄρέων εξαλουνται καὶ ως φωνὴ φλογὸς πυρὸς κατεσθιούσης
καλάμην καὶ ως λαος πολὺς καὶ ἰσχυρος παρατασόμενος εἰς πόλεμον
^{2:6} ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ συντριβήσονται λαοί παν πρόσωπον ως πρόσκαυμα χύτρας
^{2:7} ως μαχηταὶ δραμοῦνται καὶ ως ἀνδρες πολεμισταὶ ἀναβήσονται ἐπὶ τα τείχη και εκαστος ἐν τῇ οδῷ αὐτῷ
πορεύεται και οὐ μη ἐκκλίγωσιν τὰς τρίβους αὐτῶν
^{2:8} και εκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφου αὐτοῦ οὐκ ἀφέξεται καταβαρυνόμενοι ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτῶν πορεύσονται και
ἐν τοῖς βέλεσιν αὐτῶν πεσοῦνται και οὐ μη συντελεσθῶσιν
^{2:9} της πόλεως ἐπιλήμψονται και ἐπὶ τῶν τειχέων δραμοῦνται και ἐπὶ τας οἰκίας ἀναβήσονται και διὰ θυρίδων
εἰσελεύσονται ως κλέπται
^{2:10} πρὸ προσώπου αὐτῶν συγχυθήσεται ή γῆ και σεισθήσεται ο οὐρανός ο ηλιος και ή σελήνη συσκοτάσουσιν
και τα αστρα δύσουσιν τὸ φέγγος αὐτών
^{2:11} και κύριος δώσει φωνὴν αὐτὸν πρὸ προσώπου δυνάμεως αὐτὸν ὅτι πολλή ἐστιν σφόδρα η παρεμβολὴ^{2:12}
αὐτὸν ὅτι ἰσχυρὰ ἔργα λόγων αὐτοῦ διότι μεγάλη η ημέρα του κυρίου μεγάλη και ἐπιφανῆς σφόδρα και τις ἐσται ίκανος
αὐτη
και νῦν λέγει κύριος ο θεὸς υμῶν ἐπιστράφητε πρὸς με εξ ολης της καρδίας υμῶν και ἐν νηστείᾳ και ἐν
κλαυθμῷ και ἐν κοπετῷ
^{2:13} και διαρρήξατε τὰς καρδίας υμῶν και μη τα ἴματα υμῶν και ἐπιστράφητε πρὸς κύριον τὸν θεὸν υμῶν ὅτι
ελεήμων και οἰκτίρμων ἐστίν μακρόθυμος και πολυέλεος και μετανοῶν ἐπὶ τας κακίας
^{2:14} τις οἰδεν ει ἐπιστρέψει και μετανοήσει και υπολείψεται ὀπίσω αὐτοῦ εὐλογίαν θυσίαν και σπονδὴν κυρίω^{2:15}
τῷ θεῷ ημῶν
σαλπίσατε σάλπιγγι ἐν Σιων ἀγίασατε νηστείαν κηρύξατε θεραπείαν
^{2:16} συναγάγετε λαόν ἀγίασατε ἐκκλήσιαν ἐκλέξασθε πρεσβυτέρους συναγάγετε νήπια θηλάζοντα μαστούς
εξελθάτω νυμφίος ἐκ του κοιτῶνος αὐτοῦ και νύμφη ἐκ του παστοῦ αὐτῆς
^{2:17} ἀνα μέσον της κρηπηδος του θυσιαστηρίου κλαύσονται οι ἑρεῖς οι λειτουργοῦντες κυρίω και ἐρουσιν
φεισαι κύριε του λαοῦ σου και μη δως την κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος του κατάρξαι αὐτῶν εθνη ὅπως μη εἰπωσιν ἐν
τοῖς εθνεσιν που ἐστιν ο θεὸς αὐτῶν
^{2:18} και εζήλωσεν κύριος τὴν γῆν αὐτοῦ και ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
^{2:19} και ἀπεκρίθη κύριος και εἶπεν τῷ λαῷ αὐτοῦ ιδού ἐγὼ εξαποστέλλω υμῖν τὸν σῖτον και τὸν οἶνον και τὸ
ελαιον και εὑμπλησθήσεσθε αὐτῶν και οὐ δώσω υμᾶς οὐκέτι εἰς ὄνειδισμόν ἐν τοῖς εθνεσι

^{2:20} καὶ τὸν ἀπὸ βορρᾶ ἐκδιώξω αφ' οὐμῶν καὶ εξώσω αὐτὸν εἰς γῆν αὖδρον καὶ ἀφανιῶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην καὶ τὰ ὄπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην καὶ ἀναβήσεται η̄ σαπρία αὐτοῦ καὶ ἀναβήσεται ὁ βρόμος αὐτοῦ ὅτι ἐμεγάλυνεν τὰ ἔργα αὐτοῦ

^{2:21} θάρσει γῆ χαῖρε καὶ εὐφραίνου ὅτι ἐμεγάλυνεν κύριος τοῦ ποιῆσαι

^{2:22} θαρσεῖτε κτήνη τοῦ πεδίου ὅτι βεβλάστηκεν πεδία τῆς ἑρήμου ὅτι ξύλον ηνεγκεν τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἀμπελος καὶ συκῆ ἐδωκαν τὴν ἴσχυν αὐτῶν

^{2:23} καὶ τὰ τέκνα Σιων χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ κυρίῳ θεῷ οὐμῶν διότι εδωκεν οὐμῖν τὰ βρώματα εἰς δικαιοσύνην καὶ βρέξει οὐμῖν υέτον πρόμιον καὶ οὐμόμιον καθὼς ἐμπροσθεν

^{2:24} καὶ πλησθήσονται αἱ ἀλωνες σίτου καὶ υπερεκχυθήσονται αἱ ληνοὶ οινοῦ καὶ ελαίου

^{2:25} καὶ ἀνταποδώσω οὐμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν ὡν κατέφαγεν η̄ ἀκρίς καὶ ὁ βρουχός καὶ η̄ ἐρυσίβη καὶ η̄ κάμπη η̄ δύναμις μου η̄ μεγάλη η̄ εξαπέστειλα εἰς οὐμᾶς

^{2:26} καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες καὶ ἐμπλησθήσεσθε καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ οὐμῶν ἀ ἐποίησεν μεθ' οὐμῶν εἰς θαυμάσια καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα

^{2:27} καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐν μέσω τοῦ Ισραὴλ ἐγώ εἰμι καὶ ἐγώ κύριος οὐμὸς θεὸς οὐμῶν καὶ οὐκ ἐστιν εἴτι πλὴν οὐμοῦ καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν οὐκέτι πας ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα

Κηῆα προροκα Ισαια (6-8)

^{6:1} καὶ ἐγένετο τὸν ἐνιαυτὸν οὐ ἀπέθανεν Οζιας ὁ βασιλεὺς εἶδον τὸν κύριον καθήμενον επὶ θρόνου υψηλοῦ καὶ ἐπηρημένου καὶ πλήρης οἰκος τῆς δόξης αὐτοῦ

^{6:2} καὶ σεραφιν εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ ἐξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ καὶ εξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ καὶ ταῖς μὲν δυσὶν κατεκάλυπτον τὸ πρόσωπον καὶ ταῖς δυσὶν κατεκάλυπτον τους πόδας καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο

^{6:3} καὶ ἐκέραγον ἐτερος πρὸς τὸν ἐτερον καὶ ελεγον ἀγιος ἀγιος κύριος σαβαωθ πλήρης πᾶσα η̄ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ

^{6:4} καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς η̄ς ἐκέραγον καὶ οἰκος ἐπλήσθη καπνοῦ

^{6:5} καὶ εἶπα ω̄ τάλας ἐγώ ὅτι κατανένυμαι ὅτι ανθρωπος ὡν καὶ ακάθαρτα χείλη εχων ἐν μέσω λαου ἀκάθαρτα χεῖλη εχοντος ἐγώ οἰκω και τὸν βασιλέα κύριον σαβαωθ εἶδον τοις οφθαλμοῖς μου

^{6:6} καὶ ὀπεστάλη πρὸς με ἐν τῶν σεραφιν καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ανθρακα ὃν τῇ λαβίδι ἐλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου

^{6:7} καὶ ηψατο τὸν στόματός μου καὶ εἶπεν ιδοὺ ηψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαρεῖ

^{6:8} καὶ ηκουσα τῆς φωνῆς κύριου λέγοντος τίνα ἀποστείλω καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἶπα ιδού εἰμι ἐγώ ἀπόστειλόν με

^{6:9} καὶ εἶπεν πορεύθητι καὶ εἰπὸν τῷ λαῷ τούτῳ ἀκοη ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ιδητε

^{6:10} ἐπαχύνθη γὰρ η̄ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τοῖς ὥστιν αὐτῶν βαρέως ηκουσαν καὶ τοὺς οφθαλμοὺς αὐτῶν εκάμμυσαν μήποτε ιδωσιν τοῖς οφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὥστιν ἀκούσωσιν καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ ιάσομαι αὐτούς

^{6:11} καὶ εἶπα ἐως πότε κύριε καὶ εἶπεν ἐως ἀν ἐρημωθῶσιν πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι καὶ οἴκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους καὶ η̄ γῆ καταλειφθήσεται ἐρήμος

^{6:12} καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεὶ ὁ θεὸς τους ἀνθρώπους καὶ οἱ καταλειφθέντες πληθυνθήσονται επὶ τῆς γῆς

^{6:13} καὶ εἴτι επ' αὐτῆς ἐστιν τὸ ἐπιδέκατον καὶ πάλιν ἐσται εἰς προνομὴν ὡς τερέβινθος καὶ ὡς βάλανος ὅταν ἐκπέσῃ ἀπὸ τῆς θήκης αὐτῆς

^{7:1} καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ημέραις Αχαζ τοῦ Ιωαθαμ τοῦ νιόν Οζιου βασιλέως Ιουδα ἀνέβη Ραασσων βασιλεὺς Αραμ καὶ Φακες νιός Ρομελιου βασιλεὺς Ισραὴλ επὶ Ιερουσαλημ πολεμῆσαι αὐτὴν καὶ οὐκ ηδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτήν

^{7:2} καὶ ἀνηγγέλη εἰς τὸν οἴκον Δαυιδ λέγοντες συνεφώνησεν Αραμ πρὸς τὸν Εφραϊμ καὶ εξέστη η̄ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ η̄ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ὃν τρόπον ὅταν ἐν δρυμῷ ξύλον υπὸ πνεύματος σαλευθῆ

^{7:3} καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ησαιαν εξελθε εἰς συνάντησιν Αχαζ συ καὶ οἱ καταλειφθεὶς Ιασουβ ὁ νιός σου πρὸς τὴν κολυμβήθραν τῆς ἀνω οδοῦ τοῦ ἀγρου τοῦ γναφέως

^{7:4} καὶ ἐρεῖς αὐτῷ φύλαξαι τον ησυχάσαι καὶ μὴ φοβου μηδὲ η̄ ψυχὴ σου ἀσθενείτω ἀπὸ τῶν δύο ξύλων τῶν δαλῶν τῶν καπνιζόμενων τούτων ὅταν γαρ ὄργη τοῦ θυμοῦ μου γένηται πάλιν ιάσομαι

^{7:5} καὶ οἱ νιός του Αραμ καὶ οἱ νιός του Ρομελιου ὅτι εβουλεύεντο βουλὴν πονηρὰν περὶ σου λέγοντες

^{7:6} ἀναβησόμεθα εἰς τὴν Ιουδαίαν καὶ συλλαλήσαντες αὐτοῖς ἀποστρέψομεν αὐτούς πρὸς ημᾶς καὶ βασιλεύσομεν αὐτῆς τὸν νιόν Ταβεηλ

^{7:7} τάδε λέγει κύριος σαβαωθ οὐ μὴ ἐμμείνῃ η̄ βουλὴ αὐτη ουδὲ εσται

^{7:8} ἀλλ' η̄ κεφαλὴ Αραμ Δαμασκός ἀλλ' εἴτι εξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐκλείψει η̄ βασιλεία Εφραϊμ ἀπὸ λαοῦ

^{7:9} καὶ η̄ κεφαλὴ Εφραϊμ Σομορων καὶ η̄ κεφαλὴ Σομορων νιός του Ρομελιου καὶ εὰν μὴ πιστεύσητε ουδὲ μὴ συνῆτε

^{7:10} καὶ προσέθετο κύριος λαλῆσαι τῷ Αχαζ λέγων

^{7:11} αὐτῆσαι σεαυτῷ σημειον παρα κυριον θεον σου εἰς βάθος η̄ εἰς υψος

^{7:12} καὶ εἶπεν Αχαζ οὐ μη αἰτήσω ουδ' οὐ μὴ πειράσω κύριον

^{7:13} καὶ εἶπεν αἰκούσατε δή οἴκος Δαυιδ μη μικρὸν οὐμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις καὶ πῶς κυρίω παρέχετε ἀγῶνα

^{7:14} διὰ τοῦτο δώσει κύριος αὐτὸς οὐμῖν σημεῖον ιδού η̄ παρθένος ἐν γαστρὶ εῖσι καὶ τέξεται νιόν καὶ καλέσεις τὸ ονόμα αὐτοῦ Εμμανουηλ

^{7:15} βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν η̄ γνῶναι αὐτὸν η̄ προελέσθαι πονηρὰ ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν

^{7:16} διότι πρὶν η̄ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν η̄ κακὸν ἀπειθεὶ πονηρίᾳ τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν καὶ καταλειφθήσεται η̄ γῆ η̄ συ φοβῇ ἀπὸ προσώπου τῶν δύο βασιλέων

^{7:17} ἀλλὰ επάξει σ̄ θεὸς ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ημέρας αἱ οὐπω η̄ κασιν ἀφ' η̄ ημέρας ἀφειλεν Εφραίμ ἀπὸ Ιουδα τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων

^{7:18} καὶ εσται ἐν τῇ ημέρᾳ ἐκείνῃ συριεῖ κύριος μνίαις ο̄ κυριεύει μέρους ποταμοῦ Αἰγύπτου καὶ τῇ μελίσσῃ η̄ εστιν ἐν χώρᾳ Ἀσσυρίων

^{7:19} καὶ ελεύσονται πάντες καὶ ἀναπαύσονται ἐν ταῖς φάραγξι τῆς χώρας καὶ ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν πετρῶν καὶ εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς πᾶσαν ράγαδα καὶ ἐν παντὶ ξύλῳ

^{7:20} ἐν τῇ ημέρᾳ ἐκείνῃ ξυρήσει κύριος τῷ ξυρῷ τῷ μεγάλῳ καὶ μεμεθυσμένῳ ο̄ εστιν πέραν τοῦ ποταμοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων τὴν κεφαλὴν καὶ τας τρίχας τῶν ποδῶν καὶ τὸν πώγωνα ἀφελεῖ

^{7:21} καὶ εσται ἐν τῇ ημέρᾳ ἐκείνῃ θρέψει ἀνθρωπὸς δάμαλιν βιών καὶ δύο πρόβατα

^{7:22} καὶ εσται ἀπὸ τοῦ πλειστον ποιεῖν γάλα βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πᾶς ο̄ καταλειφθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς

^{7:23} καὶ εσται ἐν τῇ ημέρᾳ ἐκείνῃ πᾶς τόπος οὐ̄ εὖ ὡσὶν χίλιαι ἀμπελοὶ χιλίων σίκλων εἰς χέρσον ἐσονται καὶ εἰς αἴκανθαν

^{7:24} μετὰ βέλους καὶ τοξεύματος εἰσελεύσονται ἐκεὶ ὅτι χέρσος καὶ ἀκανθα ἐσται πᾶσα η̄ γῆ

^{7:25} καὶ πάν ορος ἀροτριώμενον ἀροτριαθήσεται καὶ οὐ̄ μη̄ ἐπέλθῃ ἐκεὶ φόβος ἐσται γάρ ἀπὸ τῆς χέρσου καὶ ἀκάνθης εἰς βόσκημα προβάτου καὶ εἰς καταπάτημα βοός

^{8:1} καὶ εἶπεν κύριος πρός με λαβὲ σεαντῷ τόμον καινοῦ μεγάλου καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου τοῦ οὗξεως προνομῆν ποιησαι σκύλων πάρεστιν γάρ

^{8:2} καὶ μάρτυράς μοι ποιήσον πιστοὺς ἀνθρώπους τὸν Ουριαν καὶ τὸν Ζαχαριαν οὐτὸν Βαραχιου

^{8:3} καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφῆτιν καὶ ἐν γαστρὶ ἐλαβεν καὶ ἐτεκεν οὐτὸν καὶ εἶπεν κύριος μοι κάλεσον τὸ ονόμα αὐτοῦ ταχέως σκύλευσον οὕξεως προνόμευσον

^{8:4} διότι πρὶν η̄ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα η̄ μητέρα λήμψεται δύναμιν Δαμασκοῦ καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἐναντι βασιλέως Ἀσσυρίων

^{8:5} καὶ προσέθετο κύριος λαλῆσαι μοι ετί

^{8:6} διὰ τὸ μη̄ βούλεσθαι τὸν λαὸν τούτον τὸ οὐδωρ τοῦ Σιλωαμ τὸ πορευόμενον η̄ συχῆ ἀλλὰ βούλεσθαι ἔχειν τὸν Ραασων καὶ τὸν οὐτὸν Ρομελιου βασιλέα εφ' οὐδῶν

^{8:7} διὰ τούτο ιδού ἀνάγει κύριος εφ' οὐδῶν τὸ οὐδωρ τοῦ ποταμοῦ τὸ ισχυρὸν καὶ τὸ πολύ τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ πᾶσαν φάραγγα οὐδῶν καὶ περιπατήσει ἐπὶ πᾶν τεῖχος οὐδῶν

^{8:8} καὶ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ιουδαίας ἀνθρωπὸν οὓς δυνήσεται κεφαλὴν ἀραι η̄ δυνατὸν συντελέσασθαι τι καὶ εσται η̄ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὡστε πληρωσαι τὸ πλάτος τῆς χώρας σου μεθ' η̄ μῶν ο̄ θεός

^{8:9} γνώτε εθνη καὶ ηττάσθε ἐπακούσατε ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς ισχυρότες ηττάσθε εὖαν γάρ πάλιν ισχύσητε πάλιν ηττηθήσεσθε

^{8:10} καὶ η̄ ἀν βουλεύσησθε βουλήν διασκεδάσει κύριος καὶ λόγον οὐ̄ εὖαν λαλήσητε οὐ̄ μη̄ ἐμμείνη οὐδῶν ο̄τι μεθ' ημῶν κύριος ο̄ θεός

^{8:11} οὐτῶς λέγει κύριος τῇ ισχυρᾷ χειρὶ ἀπειθοῦσιν τῇ πορείᾳ τῆς οδοῦ τοῦ λαοῦ τούτου λέγοντες

^{8:12} μήποτε εἴπητε σκληρόν πᾶν γάρ ο̄ εὖαν εἴπη ο̄ λαός οὐτὸς σκληρόν ἐστιν τὸν δὲ φόβον αὐτοῦ οὐ̄ μη̄ φοβηθῆτε οὐδὲ μη̄ ταραχθῆτε

^{8:13} κύριον αὐτὸν ἀγίαστε καὶ αὐτὸς ἐσται σου φόβος

^{8:14} καὶ εὖαν επ' αὐτῷ πεποιθὼς η̄ς ἐσται σοι εἰς ἀγίασμα καὶ οὐχ ο̄ λίθου προσκόμματι συναντήσεσθε αὐτῷ οὐδὲ ο̄ λίθου πέτρας πτώματι ο̄ δε οἶκος Ιακωβ ἐν παγίδι καὶ ἐν κοιλάσματι ἐγκαθήμενοι ἐν Ιερουσαλήμ

^{8:15} δια τούτο ἀδυνατήσουσιν ἐν αὐτοῖς πολλοὶ καὶ πεσούνται καὶ συντριβήσονται καὶ ἐγγιοῦσιν καὶ αλώσονται ανθρωποι ἐν ἀσφαλείᾳ οὐτες

^{8:16} τότε φανεροὶ ἐσονται οἱ σφραγιζόμενοι τὸν νόμον τοῦ μη̄ μαθεῖν

^{8:17} καὶ ἐρεῖ μενῶ τὸν θεὸν τὸν ἀποστρέψαντα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ιακωβ καὶ πεποιθὼς εσομαι επ' αὐτῷ

^{8:18} ιδού ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ο̄ μοι εδωκεν ο̄ θεός καὶ εσται εἰς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οἴκῳ Ισραηλ παρὰ κυρίου σαβαωθ ο̄ς κατοικει ἐν τῷ οὐρανῷ Σιων

^{8:19} καὶ εὖαν εἰπωσιν πρὸς οὐδῶν η̄ς ζητήσατε τοὺς απὸ τῆς γῆς φωνοῦντας καὶ τοὺς εἰγαστριμύθους τοὺς κενολογοῦντας ο̄ι ἐκ τῆς κοιλίας φωνουσιν οὐκ εθνος πρὸς θεὸν αὐτοῦ τί εἰκζητούσιν περὶ τῶν ζώντων τους νεκρούς

^{8:20} νόμον γάρ εἰς οὐδὲ βοήθειαν εδωκεν ίνα εἰπωσιν οὐχ ο̄ τὸ ρῆμα τούτο περὶ οὐ̄ οὐκ εστιν δῶρα δουναι περὶ αὐτοῦ

^{8:21} καὶ η̄ζει εφ' οὐδῶν σκληρὰ λιμός καὶ εσται ο̄ς αὺν πεινάσητε λυπηθήσεσθε καὶ κακῶς ἐρεῖτε τὸν ἀρχοντα καὶ τὰ παταχρα καὶ ἀναβλέψονται εἰς τὸν οὐρανὸν αὖν

^{8:22} καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω εὑμβλέψονται καὶ ιδού θλῖψις καὶ στενοχωρία καὶ σκότος ἀπορία στενὴ καὶ σκότος ὡστε μη̄ βλέπειν

^{8:23} καὶ οὐκ ἀπορηθήσεται ο̄ εὖ στενοχωρίᾳ ων ἔως καιροῦ τούτο πρωτὸν ποίει ταχὺ ποίει χώρα Ζαβουλων η̄ γῆ Νεφθαλιμ οδὸν θαλάσσης καὶ οὶ λοιποὶ οὶ τὴν παραλίαν κατοικοῦντες καὶ πέραν τοῦ Ιορδάνου Γαλιλαία τῶν εθνῶν τα μέρη τῆς Ιουδαίας

Κηρύγμα προροκά Ισαΐα (42:1-8)

^{42:1} Ιακωβ ο̄ παῖς μου αὐτὸν Ισραηλ ο̄ εκλεκτός μου προσεδέξατο αὐτὸν η̄ ψυχή μου εδωκα τὸ πνεῦμα μου επ' αὐτὸν κρίσιν τοῖς εἵνεσιν εξούσιοις

^{42:2} οὐ̄ κεκράξεται οὐδὲ ἀνήσει οὐδὲ ἀκουσθήσεται εξω η̄ φωνὴ αὐτοῦ

^{42:3} κάλαμον τεθλασμένον οὐ̄ συντρίψει καὶ λίνον καπνιζόμενον οὐ̄ σβέσει αλλὰ εἰς αλήθειαν εξούσιοις κρίσιν

^{42:4} ἀναλάμψει καὶ οὐ̄ θραυσθήσεται εῶς ἀν θῆ ἐπὶ τῆς γῆς κρίσιν καὶ ἐπὶ τῷ οὐρανῷ εἰθνη ελπιουσιν

^{42:5} ουτως λέγει κύριος ο θεός ο ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ πήξας αὐτὸν ο στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ διδους πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ' αὐτῆς και πνεῦμα τοις πατουσιν αυτήν

^{42:6} ἐγώ κύριος ο θεός εκάλεσά σε εν δικαιοσύνη και κρατήσω τῆς χειρός σου και ἐνισχύσω σε και εδωκά σε εις διαθήκην γένους εις φῶς εθνῶν

^{42:7} ἀνοίξαι ὄφθαλμους τυφλῶν εξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους και εξ οἴκου φυλακῆς καθημένους εν σκότει

^{42:8} ἐγώ κύριος ο θεός τούτο μού ἐστιν τὸ ὄνομα τὴν δόξαν μου ἐτέρῳ ου δώσω ουδὲ τας ἀρετάς μου τοις γλυπτοῖς

Книга пророка Исаии (52-53)

^{52:1} εξεγείρου εξεγείρου Σιων ενδυσαι τὴν ἰσχύν σου Σιων και ἐνδυσαι τὴν δόξαν σου Ιερουσαλημ πόλις η ἁγία ουκέτι προστεθήσεται διελθειν δια σου ἀπερίτιμητος και αἰκάθαρτος

^{52:2} ἐκτίναξαι τὸν χοῦν και ἀνάστηθι κάθισον Ιερουσαλημ εκδυσαι τὸν δεσμὸν τοῦ τραχήλου σου η αἰχμάλωτος θυγάτηρ Σιων

^{52:3} ὅτι τάδε λέγει κύριος δωρεὰν ἐπράθητε και ου μετὰ ἀργυρίου λυτρωθήσεσθε

^{52:4} ουτως λέγει κύριος εις Αἴγυπτον κατέβη ο λαός μου τὸ πρότερον παροικῆσαι εκεῖ και εις Ασσυρίους βίᾳ

ηλθησαν

^{52:5} και νῦν τὶ ᾧδε ἔστε τάδε λέγει κύριος ὅτι ελήμφθη ο λαός μου δωρεάν θαυμάζετε και ολοιλύζετε τάδε λέγει

κύριος δι' ὑμᾶς διὰ παντὸς τὸ ὄνομά μου βλασφημεῖται εν τοῖς εθνεσιν

^{52:6} διὰ τοῦτο γνώσεται ο λαός μου τὸ ὄνομά μου εν τῇ ήμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι ἐγώ εἰμι αὐτὸς ο λαλῶν πάρεψι

^{52:7} ως ὥρα επὶ τῶν ὄρέων ως πόδες εὐαγγελίζομένου αἰκονη εἰρήνης ως εὐαγγελίζομενος ἀγαθά ὅτι αἴκουστην

ποιήσω τὴν σωτηρίαν σου λέγων Σιων βασιλεύσει σου ο θεός

^{52:8} ὅτι φωνῇ τῶν φυλασσόντων σε νύψωθη και τῇ φωνῇ ἀμα ευφρανθήσονται ὅτι ὄφθαλμοι πρὸς ὄφθαλμους

οψονται ήνικα αν ελεήσητε κύριος τὴν Σιων

^{52:9} ρήξατο ευφροσύνην ἀμα τὰ ἔρημα Ιερουσαλημ ὅτι ηλέησεν κύριος αὐτὴν και ἐρρύσατο Ιερουσαλημ

^{52:10} και ἀποκαλύψει κύριος τὸν βραχίονα αὐτοῦ τὸν ἀγιον ἐνώπιον πάντων τῶν εθνῶν και οψονται πάντα τὰ

ἀκρα τῆς γῆς τὴν σωτηρίαν τὴν παρα τοῦ θεού

^{52:11} ἀπόστητε ἀπόστητε εξέλθατε ἐκεῖθεν και αἰκαθάρτου μη ἀπεισθε εξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῆς ἀφορίσθητε οι

φέροντες τὰ σκεύη κυρίου

^{52:12} ὅτι ου μετὰ ταραχῆς εξελεύσεσθε ουδὲ φυγῆ πορεύσεσθε πορεύσεται γὰρ πρότερος υμῶν κύριος και ο

επισυνάγων υμᾶς κύριος ο θεός Ισραηλ

^{52:13} ίδου συνήσει ο παις μου και ὑψωθήσεται και δοξασθήσεται σφόδρα

^{52:14} ον τρόπον ἐκστήσονται ἐπι σε πολλοί ουτως αδοξήσει απὸ ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου και η δόξα σου απὸ

τῶν ἀνθρώπων

^{52:15} ουτως θαυμάσονται εθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, και συνέξουσιν βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν ὅτι οις ουκ αἰηγγέλη

περι αὐτοῦ οψονται και οι ουκ αἰκήσασιν συνήσουσιν

^{53:1} κύριε τίς επίστευσεν τῇ ἀκοῇ ημῶν και ο βραχίων κυρίου τίνι απεκαλύφθη

^{53:2} αἰνηγγειλαμεν ἐναντίον αὐτοῦ ως παιδίον ως ρίζα εν γῇ διψώσῃ ουκ εστιν εἶδος αὐτῶ ουδὲ δόξα και

ειδομεν αὐτόν και ουκ είχεν εἶδος ουδὲ κάλλος

^{53:3} ολλα τὸ εἶδος αὐτοῦ ἀτιμον εἰκείπον παρὰ πάντας ἀνθρώπους ανθρωπος εν πληγῇ ὡν και ειδὼς φέρειν

μαλακίαν οτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ήτιμασθη και ουκ ελογίσθη

^{53:4} ουτος τας ἀμαρτίας ημῶν φέρει και περὶ ημῶν οδυνάται και ημεις ελογισάμεθα αὐτὸν εῖναι εν πόνω και εν

πληγῇ και εν κακώσει

^{53:5} αὐτὸς δε ἐτραμματίσθη διὰ τας ἀνομίας ημῶν και μεμαλάκισται διὰ τας ἀμαρτίας ημῶν παιδεία ειρήνης

ημῶν επ' αὐτοῦ τω μώλωπι αὐτοῦ ημεις ιάθημεν

^{53:6} πάντες ως πρόβατα ἐπλανήθημεν ανθρωπος τῇ οδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη και κύριος παρέδωκεν αὐτὸν τας

ἀμαρτίας ημῶν

^{53:7} και αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι ουκ ανοίγει τὸ στόμα ως πρόβατον επὶ σφαγὴν ηλθη και ως αμνὸς εναντίον

του κείροντος αὐτοῦ ἀφωνος ουτως ουκ ανοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ

^{53:8} εν τῇ ταπεινώσει η κρίσις αὐτοῦ ηρθη τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται οτι αιρεται απὸ τῆς γῆς η ζωὴ αὐτοῦ

απὸ τῶν ἀνομιῶν του λαοῦ μου ηρθη εις θάνατον

^{53:9} και δώσω τους πονηρους ἀντι τῆς ταφῆς αὐτοῦ και τους πλουσίους ἀντι του θανάτου αὐτοῦ οτι ανομίαν

ουκ εποίησεν ουδὲ ευρέθη δόλος εν τῷ στόματι αὐτοῦ

^{53:10} και κύριος βούλεται καθαρίσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς εάν δῶτε περὶ ἀμαρτίας η ψυχὴ ημῶν οψεται σπέρμα

μακρόβιον και βούλεται κύριος αφελεῖν

^{53:11} απὸ του πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ δεῖξαι αὐτῷ φῶς και πλάσαι τῇ συνέσει δικαιωσαι δίκαιον εῦ δουλεύοντα

πολλοῖς και τας ἀμαρτίας αὐτῶν αὐτος ανοίσει

^{53:12} δια τουτο αὐτος κληρονομήσει πολλους και τῶν ισχυρῶν μεριει σκῦλα ανθ' ων παρεδόθη εις θάνατον η

ψυχὴ αὐτοῦ και εν τοις ανόμοις ελογίσθη και αὐτὸς ἀμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκεν και διὰ τας ἀμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη

Тексты из Нового Завета

Пролог Евангелия от Иоанна

Κεφάλαιον Α' (1)

¹ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος και ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν και θεὸς ἦν ὁ λόγος

² οὗτος ἦν ἀρχὴ πρὸς τὸν θεόν

³ πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο και χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ εν ὁ γέγονεν

⁴ εν αὐτῷ ζωὴ ἦν και ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων

⁵ και τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει και ἡ σκοτία αὐτῷ οὐ κατέλαβεν

⁶ ἐγένετο ανθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης
⁷ οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ
⁸ οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός
⁹ ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ὃ φωτίζει πάντα ανθρώπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον
¹⁰ ἐν τῷ κόσμῳ ἦν καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἐγνω
¹¹ εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον
¹² οἵσοι δὲ ἐλαβον αὐτὸν ἐδωκεν αὐτοῖς εξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ
¹³ οἱ οὐκ εξ αἵματων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν
¹⁴ καὶ ὁ λόγος σάρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καὶ εθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ δόξαν ὡς μονογενοῦς
παρὰ πατρὸς πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας
¹⁵ Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγεν λέγων οὐτος ἦν ὃν εἶπον ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος εμπροσθέν
μου γέγονεν ὅτι πρωτός μου ἦν

¹⁶ οἵτι εἴκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ημεῖς πάντες ελάβομεν καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος

¹⁷ οἵτι ὁ νόμος δια Μωϋσέως εδόθη ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια δια Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο

¹⁸ θεὸν οὐδεὶς εώρακεν πῶποτε μονογενῆς θεὸς ο ὥν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκείνος εξηγήσατο

Βεσεδα c Νικοδιμον

Κεφάλαιον Γ' (3)

¹ ἦν δὲ ανθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ ἀρχων τῶν Ιουδαίων

² οὗτος ἦλθεν πρὸς αὐτὸν νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ ράββι οἰδαμεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ελήλυθας διδάσκαλος οὐδεὶς γὰρ δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα ποιεῖν ἀλλὰ σὺ ποιεῖς εὖν μὴ ἡ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ

³ ἀπέκριθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀμήν ἀμήν λέγω σοι εὖν μή τις γεννηθῇ ἀνωθεν οὐ δύναται ιδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ

⁴ λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος πῶς δύναται ανθρωπος γεννηθῆναι γέρων ων μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι

⁵ ἀπέκριθη Ἰησοῦς ἀμήν ἀμήν λέγω σοι εὖν μή τις γεννηθῇ εξ υδατος καὶ πνεύματος οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ

⁶ τὸ γεγεννημένον εἴκ τῆς σαρκὸς σάρξ ἐστιν καὶ τὸ γεγεννημένον εἴκ του πνεύματος πνεῦμά ἐστιν

⁷ μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἰπόν σοι δεῖ υἱός γεννηθῆναι ἀνωθεν

⁸ τὸ πνεύμα ὅπου θέλει πνεῖ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις ἀλλ' οὐκ οἰδας πόθεν ἐρχεται καὶ ποῦ υπάγει ουτως ἐστὶν πᾶς ὁ γεγεννημένος εἴκ του πνεύματος

⁹ ἀπέκριθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι

¹⁰ ἀπέκριθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ σὺ εἰς ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις

¹¹ ἀμήν ἀμήν λέγω σοι ὅτι ὁ οἰδαμεν λαλούμεν καὶ ὁ ἐφωράκαμεν μαρτυρούμεν καὶ τὴν μαρτυρίαν ημῶν οὐ λαμβάνετε

¹² εἰ τὰ ἐπίγεια εἰπόν νῦν καὶ οὐ πιστεύετε πῶς εὖν εἰπω νῦν τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε

¹³ καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς ὁ οὐδὲς τοῦ ἀνθρώπου

¹⁴ καὶ καθὼς Μωϋσῆς υψωσεν τὸν οφρὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ οὐτῶς υψωθῆναι δεῖ τὸν οὐδὲν τοῦ ἀνθρώπου

¹⁵ ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον

¹⁶ ουτῶς γὰρ τὴν ζωὴν πιστεύετε περὶ τοῦ κόσμου ὥστε τὸν οὐδὲν τὸν μονογενῆ εδωκεν ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον

¹⁷ οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν οὐδὲν εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον ἀλλὰ ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ

¹⁸ ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται ὁ δὲ μὴ πιστεύων ηδη κέκριται ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς οὐδὲν τοῦ θεοῦ

¹⁹ αὐτὴ δέ ἐστιν ἡ κρίσις ὅτι τὸ φῶς ελήλυθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ τὴν ζωὴν ποιεῖται μᾶλλον τὸ σκότος ἡ τὸ φῶς ἦν γὰρ αὐτῶν πονηρα τὰ ἔργα

²⁰ πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἐρχεται πρὸς τὸ φῶς ἵνα μὴ ελεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ

²¹ ο δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἐρχεται πρὸς τὸ φῶς ἵνα φανερωθῇ αὐτὸν τὰ ἔργα ὅτι ἐν θεῷ ἐστιν εἰργασμένα

Εванγελιον το Λυκα (1 γλαβα)

Κεφάλαιον Α' (1)

¹ ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχειρήσαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων

² καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπόστολοι αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου

³ εδοξε κάμοι παρηκολουθηκότι ἀνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι κράτιστε Θεόφιλε

⁴ ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ων κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν

⁵ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου βασιλέως τῆς Ιουδαίας ιερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά καὶ γυνὴ αὐτῷ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ

⁶ ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐναντίον τοῦ θεοῦ πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασιν τοῦ κυρίου αἱμεπτοι

⁷ καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον καθότι ἦν ἡ Ἐλισάβετ στεῖρα καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν

⁸ ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ιερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἐναντὶ τοῦ θεοῦ

⁹ κατὰ τὸ εθνος τῆς ιερατείας ελαχε τοῦ θυμιασαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου

¹⁰ καὶ πᾶν τὸ πληθυσμὸς ἦν τοῦ λαου προσευχόμενον εξω τῇ ὠρᾳ τοῦ θυμιάματος

¹¹ ὡρθη δὲ αὐτῷ ἀγγελος κυρίου ἐστῶν ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου του θυμιάματος

¹² καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδών καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν

¹³ εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἀγγελος μὴ φοβοῡ Ζαχαρία διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει νιόν σοι καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην

¹⁴ καὶ εἴσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρήσονται

¹⁵ εἴσται γάρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου καὶ οὗνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίη καὶ πνεύματος ἀγίου πλησθήσεται εἴτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ

¹⁶ καὶ πολλοὺς τῶν οὐών Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν

¹⁷ καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθῆς ἐν φρονήσει δικαίων ἑτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον

¹⁸ καὶ εἴπεν Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἀγγελον κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκύια ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς

¹⁹ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀγγελος εἴπεν αὐτῷ ἐγὼ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σὲ καὶ εὐαγγελίσασθαι σοι ταῦτα

²⁰ καὶ ἴδου εἴσῃ σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι ἀχρι τῆς ἡμέρας γένηται ταῦτα ἀνθ' ὅν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου οὕτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν

²¹ καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν καὶ ἔθαμαζον ἐν τῷ χρονίζειν ἐν τῷ ναῷ αὐτὸν

²² ἔξελθων δὲ οὐκ ἐδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἐώρακεν ἐν τῷ ναῷ καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς καὶ διέμενεν κωφός

²³ καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ

²⁴ μετὰ δὲ ταῦτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε λέγουσα

²⁵ ὅτι οὐτῶς μοι πεποίηκεν κύριος ἐν ἡμέραις αἵς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις

²⁶ ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἀγγελος Γαβριὴλ ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ἥ ὄνομα Ναζαρέθ

²⁷ πρὸς παρθένον ἐμνηστευμένην ἀνδρὶ ὧδε ὄνομα Ἰωσὴφ ἔξι οἴκου Δαυὶδ καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ

²⁸ καὶ εἰσελθὼν πρὸς αὐτὴν εἴπεν χαίρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σου

²⁹ ἡ δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ διεταράχθη καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἰη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος

³⁰ καὶ εἴπεν ὁ ἀγγελος αὐτῇ μὴ φοβοῡ Μαριάμ εὑρες γάρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ

³¹ καὶ ιδοὺ συλλήμψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ νιόν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν

³² οὗτος εἴσται μέγας καὶ νιὸς ύψιστου κληθήσεται καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ

³³ καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ εἴσται τέλος

³⁴ εἴπεν δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἀγγελον πῶς εἴσται τοῦτο ἐπεὶ ἀνδρα σὺ γινώσκω

³⁵ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀγγελος εἴπεν αὐτῇ πνεῦμα ἀγίου ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις ύψιστου ἐπισκιάσει σοι διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ὄγιον κληθήσεται νιὸς θεοῦ

³⁶ καὶ ιδοὺ Ἐλισάβετ ἡ συγγενίς σου καὶ αὐτὴ συνεύληφεν υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς καὶ οὗτος μὴν εἴκτος εἴστιν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ

³⁷ ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τὸν θεοῦ πᾶν ῥῆμα

³⁸ εἴπεν δὲ Μαριάμ ιδοὺ ἡ δούλη κυρίου γένοντο μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἀγγελος

³⁹ ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρειν ἤν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰουδαία

⁴⁰ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ

⁴¹ καὶ ἐγένετο ὡς ἡκουσεν τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας ἡ Ἐλισάβετ ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς καὶ ἐπλήσθη πνεῦματος ἀγίου ἡ Ἐλισάβετ

⁴² καὶ ἀνεφώνησεν κραυγὴ μεγάλη καὶ εἴπεν εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου

⁴³ καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα εἰληθῇ μήτηρ τοῦ κυρίου μου πρὸς ἐμέ

⁴⁴ ιδοὺ γάρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου

⁴⁵ καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι εἴσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κυρίου

⁴⁶ καὶ εἴπεν Μαριάμ

⁴⁷ μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον καὶ ἡγαλλίασεν τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου

⁴⁸ ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ ιδοὺ γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριούσιν με πᾶσαι αἱ γενεαί

⁴⁹ ὅτι ἐποίησέν μοι μεγάλα σ' δυνατός καὶ σῆμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ

⁵⁰ καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς καὶ γενεὰς τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν

⁵¹ ἐποίησεν κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίας καρδίας αὐτῶν

⁵² καθεῖλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ψύωσεν ταπεινούς

⁵³ πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτούντας εξαπέστειλεν κενούς

⁵⁴ ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδες αὐτοῦ μνησθῆναι εἰλέους

⁵⁵ καθὼς εἰλάλησεν πρὸς τοὺς πατέρας ημῶν τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα

⁵⁶ ἐμεινεν δὲ Μαριάμ συν αὐτῇ ως μῆνας τρεῖς καὶ ψέπεστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς

⁵⁷ τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεν αὐτῆν καὶ ἐγέννησεν υἱόν

⁵⁸ καὶ ηκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνεν κύριος τὸ ελεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς καὶ συνέχαιρον αὐτῇ

⁵⁹ καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὡδόντι ἥλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον καὶ ἐκάλουν αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὄνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν

⁶⁰ καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἴπεν οὐχί ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης

⁶¹ καὶ εἶπαν πρὸς αὐτήν ὅτι οὐδείς εἴστιν εἰκὼν τῆς συγγενείας σου οὓς καλεῖται τῷ ὄνόματι τούτῳ

⁶² ενένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἀν θέλοι καλεῖσθαι αὐτό
⁶³ καὶ αἰτήσας πινακίδιον εγραψεν λέγων Ἰωάννης ἐστὶν ὄνομα αὐτοῦ καὶ εθαύμασαν πάντες
⁶⁴ αὐνέώθη δε τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ ή γλῶσσα αὐτοῦ καὶ ελάλει εὐλογῶν τὸν θεόν
⁶⁵ καὶ εγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τους περιοικούντας αὐτούς καὶ ἐν ολῃ τῇ ὄφεινη τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ρήματα ταῦτα
⁶⁶ καὶ εθέντο πάντες οἱ ακούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν λέγοντες τί ἀρα τὸ παιδίον τοῦτο εσται καὶ γὰρ χεὶρ κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ
⁶⁷ καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἀγίου καὶ ἐπροφήτευσεν λέγων
⁶⁸ εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ
⁶⁹ καὶ ἡγειρεν κέρας σωτηρίας ἥμιν ἐν οἴκῳ Δαυὶδ παιδὸς αὐτοῦ
⁷⁰ καθὼς ελάλησεν διὰ στόματος τῶν ἀγίων ἀπ' αἰώνος προφητῶν αὐτοῦ
⁷¹ σωτηρίαν εξ ἐχθρῶν ἥμιν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἥμας
⁷² ποιῆσαι ελεος μετα τῶν πατέρων ἥμιν καὶ μησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ
⁷³ ὥρκον ὃν ὠμοσεν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἥμιν τοῦ δοῦναι ἥμιν
⁷⁴ ἀφόβως εἰκαστὸς ἐχθρῶν ρύσθεντας λατρεύειν αὐτῷ
⁷⁵ ἐν ὄσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσαις ταῖς ἡμέραις ἥμιν
⁷⁶ καὶ σὺ δέ παιδίον προφήτης ψύστου κληθήσῃ προπορεύσῃ γάρ ἐνώπιον κυρίου ἐτοιμάσαι οδοὺς αὐτοῦ
⁷⁷ τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν αὐτῶν
⁷⁸ διὰ σπλαγχνα ελέονς θεοῦ ἥμιν ἐν οἷς ἐπισκέψεται ἥμας ἀνατολὴ εξ υψούς
⁷⁹ ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις τοῦ κατευθύναι τοὺς πόδας ἥμιν εἰς οδὸν εἰρήνης
⁸⁰ τὸ δὲ παιδίον ηὔσανεν καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἔως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ

Εванγελίε οτ Λυκι (Λκ. 2:1-40)

¹ ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εξῆλθεν δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην
² αὐτὴν ἀπογραφὴν πρώτη εγένετο ηγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου
³ καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι εἰκαστος εἰς τὴν εαυτοῦ πόλιν
⁴ ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰκόνως Ναζαρὲθ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυὶδ ητὶς καλεῖται Βηθλέεμ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν εξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυὶδ
⁵ ἀπογράψασθαι σὺν Μαριαμ τῇ εμίνηστευμένῃ αὐτῷ ουσῃ ἐγκύῳ
⁶ ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν
⁷ καὶ ἐτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν φάτνῃ διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι
⁸ καὶ ποιμένες ἤσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγρουλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς εἰπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν
⁹ καὶ ἀγγελος κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καὶ δόξα κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν
¹⁰ καὶ εἰπεν αὐτοῖς ὁ ἀγγελος μη φοβεῖσθε ἴδου γάρ εὐαγγελίζομαι υἱὸν χαράν μεγάλην ητὶς ἐσται παντὶ τῷ λαῷ
¹¹ ὅτι ἐτέχθη υἱὸν σήμερον σωτηρ ὃς ἐστιν Χριστὸς κύριος ἐν πόλει Δαυὶδ
¹² καὶ τούτο υἱὸν τὸ σημεῖον εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον καὶ κείμενον ἐν φάτνῃ
¹³ καὶ εξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγέλω πλήθος στρατιᾶς οὐρανίου αἰνούντων τὸν θεὸν καὶ λεγόντων
¹⁴ δόξα ἐν ψύστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις ευδοκίας
¹⁵ καὶ ἐγένετο ως ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἀγγελοι οἱ ποιμένες ελάλουν πρὸς ἀλλήλους διέλθωμεν δὴ ἔως Βηθλέεμ καὶ ἰδωμεν τὸ ρῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς ὃς ὁ κύριος ἐγνώρισεν ἥμιν
¹⁶ καὶ ἦλθαν σπεύσαντες καὶ ἀνευραν τήν τε Μαριαμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ
¹⁷ ἴδοντες δὲ ἐγνώρισαν περὶ τοῦ ρήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου
¹⁸ καὶ πάντες οἱ ακούσαντες εθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων υπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς
¹⁹ η δὲ Μαριαμ πάντα συνετήρει τὰ ρήματα ταῦτα συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς
²⁰ καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνουντες τὸν θεὸν ἐπὶ πάσιν οἵς ηκουσαν καὶ εἰδον καθὼς ελαλήθη πρὸς αὐτούς
²¹ καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τὸν περιτεμεῖν αὐτόν καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς τὸ κληθὲν υπὸ τοῦ ἀγέλου πρὸ τοῦ συλλημφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ
²² καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωϋσέως ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ιεροσόλυμα παραστῆσαι τῷ κυρίῳ
²³ καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ κυρίου ὅτι πᾶν ἀρσεν διανοῖγον μήτραν ἀγίου τῷ κυρίῳ κληθήσεται
²⁴ καὶ τὸν δουναι θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν τῷ νόμῳ κυρίου ζεῦνγος τρυγόνων ἡ δύο νοσσούς περιστερῶν
²⁵ καὶ ἴδον ἀνθρωπος ἦν ἐν Ἱερουσαλήμ ὡς ὄνομα Συμεὼν καὶ οἱ ἀνθρωποι οὐτος δίκαιος καὶ ευλαβῆς προσδεχόμενος παράκλησιν τὸν Ἰσραὴλ καὶ πνεῦμα ἦν ἀγίου επ' αὐτόν
²⁶ καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον υπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἀγίου μὴ ιδεῖν θάνατον πρὶν η ἀν ιδη τὸν Χριστὸν κυρίου
²⁷ καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ ιερόν καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ ειθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ
²⁸ καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸς εἰς τὰς ἀγκάλας καὶ ευλόγησεν τὸν θεὸν καὶ εἰπεν
²⁹ νῦν απολύεις τὸν δουλόν σου δέσποτα κατὰ τὸ ρῆμα σου ἐν εἰρήνῃ
³⁰ ὅτι εἰδον οἱ ὄφθαλμοι μου τὸ σωτηρίον σου
³¹ οἱ ητοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν

³² φῶς εἰς ἀποκάλυψιν εθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ

³³ καὶ ἦν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ

³⁴ καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν καὶ εἶπεν πρὸς Μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ ἴδού οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν εἰν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον

³⁵ καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς την ψυχὴν διελεύσεται ρόμφαια ὅπως ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί

³⁶ καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις θυγάτηρ Φανουρήλ ἐκ φυλῆς Ἀσήρ αυτὴ προβεβηκυῖα ἐν ημέραις πολλαῖς ζήσασα μετὰ ἀνδρὸς ἐτῇ εἶπα ἀπὸ τῆς παρθενίας αυτῆς

³⁷ καὶ αὐτὴ χήρα ἔως ἐτῶν ὄγδοικοντα τεσσάρων η̄ οὐκ ἀφίστατο τοῦ ἱεροῦ νηστείας καὶ δεήσεσιν λατρεύουσα νύκτα καὶ ημέραν

³⁸ καὶ αὐτὴ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα ἀνθωμολογεῖτο τῷ θεῷ καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσιν τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν Ἰερουσαλήμ

³⁹ καὶ ως ἐτέλεσαν πάντα τὰ κατὰ τὸν γόμον κυρίου ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς πόλιν ἐαυτῶν Ναζαρέθ

⁴⁰ τὸ δὲ παιδίον ηὗναν καὶ ἐκραταιοῦτο πληρούμενον σοφίᾳ καὶ χάρις θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό

Εванγελιε οτ Μαρκα (Μκ. 1:1-13)

¹ ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ νιοῦ θεοῦ

² καθὼς γέγραπται ἐν τῷ Ἡσαΐᾳ τῷ προφήτῃ ἴδού ἀποστέλλω τὸν ἀγγελόν μου πρὸ προσώπου σου οὓς κατασκευάσει τὴν ὄδόν σου

³ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτοιμάσατε τὴν ὄδόν κυρίου ευθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ

⁴ εγένετο Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἀφεσίν ἀμαρτιῶν

⁵ καὶ εξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα η̄ Ἰουδαία χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυμῖται πάντες καὶ εβαπτίζοντο ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ εξομολογούμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν

⁶ καὶ ἦν ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὥσφυν αὐτοῦ καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἀγριον

⁷ καὶ ἐκήρυσσεν λέγων ἐρχεται οἱ ἰσχυρότερος μου ὀπίσω μου οὐκ εἰμὶ ίκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἴμαντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ

⁸ εἶχε ἐβάπτισα σύμας υδατι αὐτὸς δὲ βαπτίσει σύμας ἐν πνεύματι ἀγίῳ

⁹ καὶ εγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ημέραις ἥλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας καὶ εβαπτίσθη εἰς τὸν Ἰορδάνην ὑπὸ Ἰωάννου

¹⁰ καὶ ευθὺς ὀναβαίνων ἐκ τοῦ υδατος εἶδεν σχιζομένους τοὺς ουρανοὺς καὶ τὸ πνεῦμα ὡς περιστερὰν καταβαῖνον εἰς αὐτὸν

¹¹ καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν ουρανῶν σὺ εἰς ὃ νιός μου ὁ ἀγαπητός ἐν σοὶ ευδόκησα

¹² καὶ ευθὺς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἐρήμον

¹³ καὶ ἦν ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσεράκοντα ημέρας πειραζόμενος υπὸ τοῦ Σατανᾶ καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων καὶ οἱ ἀγγελοι διηκόνουν αὐτῷ

Εванγελιε οτ Ματφαια. Ναγορναя проповедъ (Μφ. 5-7)

Κεφάλαιον Ε' (5)

¹ ἰδῶν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσῆλθαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ

² καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ εδίδασκεν αὐτοὺς λέγων

³ μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι ὅτι αὐτῶν ἐστιν η̄ βασιλεία τῶν ουρανῶν

⁴ μακάριοι οἱ πενθοῦντες ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται

⁵ μακάριοι οἱ πραεῖς ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν

⁶ μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες την δικαιοσύνην ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται

⁷ μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται

⁸ μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται

⁹ μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί ὅτι αὐτοὶ οὐδὶ θεοῦ κληθήσονται

¹⁰ μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἐνεκεν δικαιοσύνης ὅτι αὐτῶν ἐστιν η̄ βασιλεία τῶν ουρανῶν

¹¹ μακάριοι ἐστε οἵταν ὄνειδισωσιν σύμας καὶ διώξωσιν καὶ εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν καθ' οὐδῶν ψευδόμενοι ἐνεκεν εἶμον

¹² χαίρετε καὶ ἀγαλλιασθε ὅτι οἱ μισθὸς οὐδῶν πολὺς ἐν τοῖς ουρανοῖς οὐτως γὰρ εδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ οὐδῶν

¹³ οὐμεῖς ἐστε τὸ ἀλας τῆς γῆς εἰὰν δὲ τὸ ἀλας μωρανθῆ ἐν τίνι αλισθήσεται εἰς οὐδὲν ἵσχυει εἴτι εἰ μὴ βληθὲν εξω καταπατεῖσθαι υπὸ τῶν ἀνθρώπων

¹⁴ οὐμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου οὐ δύναται πόλις κρυψῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη

¹⁵ οὐδὲ καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν υπὸ τὸν μόδιον ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν καὶ λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ

¹⁶ οὐτως λαμψάτω τὸ φῶς οὐδῶν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ὅπως ιδωσιν οὐδῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα οὐδῶν ἐν τοῖς ουρανοῖς

¹⁷ μὴ γομίσητε ὅτι ηλθον καταλῦσαι τὸν νόμον η̄ τοὺς προφήτας οὐκ ηλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι

¹⁸ ἀμην γὰρ λέγω οὐδὲν ἔως ἀν παρέλθη ὁ οὐρανὸς καὶ η̄ γῆ ὥτα ἐν η̄ μίᾳ κεραίᾳ οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἔως ἀν πάντα γένηται

¹⁹ οὺς εἰὰν οὖν λύση μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ελαχίστων καὶ διδάξῃ οὐτως τοὺς ἀνθρώπους ελάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ουρανῶν οὺς δ' ἀν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ οὐτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ουρανῶν

²⁰ λέγω γὰρ οὐδὲν ὅτι εἰὰν μὴ περισσεύσῃ οὐδῶν η̄ δικαιοσύνη πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων οὐ μὴ εισέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ουρανῶν

²¹ ήκουσατε ότι ερρέθη τοῖς αρχαίοις ου' φονεύσεις ος δ' ἀν φονεύσῃ ενοχος εσται τῇ κρίσει

²² εγὼ δὲ λέγω υμῖν ότι πᾶς οὐρανός ενοχος εσται τῇ κρίσει ος δ' ἀν εἰπη τῷ αδελφῷ αὐτοῦ ράκα ενοχος εσται τῷ συνεδρίῳ ος δ' ἀν εἰπη μωρέ ενοχος εσται εἰς τὴν γένενναν τοῦ πυρός

²³ εὰν οὖν προσφέρης τὸ δῶρόν σου επὶ τὸ θυσιαστήριον κακεῖ μνησθῆς οτι οὐρανός σου εἶχει τι κατὰ σου

²⁴ ἀφες εἰκεῖ τὸ δῶρόν σου εμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου και υπαγε πρωτον διαλλάγηθι τῷ αδελφῷ σου και τότε ελθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου

²⁵ ισθι ευνόων τῷ αντιδίκῳ σου ταχὺ ἐώς οὗτον εἰ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ οδῷ μήποτε σε παραδῷ οὐρανός αντιδίκος τῷ κριτῇ και οὐρανός τῷ υπηρέτῃ και εἰς φυλακὴν βληθήσῃ

²⁶ οὐμην λέγω σοι οὐ μη εξέλθης ἐκείθεν εώς ἀν αποδῶς τὸν εσχατον κοδράντην

²⁷ ήκουσατε ότι ερρέθη οὐρανός σου

²⁸ εγὼ δὲ λέγω υμῖν ότι πᾶς οὐρανός γυναικα πρὸς τὸ επιθυμῆσαι αὐτὴν ηδη εμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ

²⁹ εἰ δὲ οὐρανός σου οὐρανός σκανδαλίζει σε εξελε αυτὸν και βάλε από σου συμφέρει γάρ σοι ίνα απόληται ἐν τῶν μελῶν σου και μη ολον τὸ σωμά σου βληθῆ εἰς γένενναν

³⁰ και εἰ η δεξιά σου χεὶρ σκανδαλίζει σε εἴκοφον αὐτὴν και βάλε από σου συμφέρει γάρ σοι ίνα απόληται ἐν τῶν μελῶν σου και μη ολον τὸ σωμά σου εἰς γένενναν απέλθη

³¹ ερρέθη δέ ος ἀν απολύση τὴν γυναικα αὐτοῦ δότο αυτῆν αποστάσιον

³² εγὼ δὲ λέγω υμῖν ότι πᾶς οὐρανός απολύσων τὴν γυναικα αὐτοῦ παρεκτὸς λόγου πορνείας ποιεῖ αὐτὴν μοιχευθῆναι και ος εὰν απολελυμένην γαμήσῃ μοιχάται

³³ πάλιν ήκουσατε ότι ερρέθη τοῖς αρχαίοις οὐρανός επιορκήσεις αποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ τοὺς ορκους σου

³⁴ εγὼ δὲ λέγω υμῖν μη ομόσαι ολως μήτε ἐν τῷ ουρανῷ οτι θρόνος εστιν τοῦ θεοῦ

³⁵ μήτε ἐν τῇ γῇ οτι υποπόδιον εστιν τῶν ποδῶν αὐτοῦ μήτε εἰς ιεροσόλυμα οτι πόλις εστιν τοῦ μεγάλου βασιλέως

³⁶ μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ομόσης οτι ουρανός σου μίαν τρίχα λευκὴν ποιησαι η μέλαιναν

³⁷ εστω δὲ οὐρανός υμῶν ναι ναι οὐρανός τὸ δέ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηρού εστιν

³⁸ ήκουσατε ότι ερρέθη οὐρανός απολύσων αντὶ οὐρανού και οδόντα αντὶ οδόντος

³⁹ εγὼ δὲ λέγω υμῖν αγαπατε τους εχθρους υμῶν και προσεύχεσθε υπέρ τῶν διωκόντων υμάς και τὴν αλλην

⁴⁰ και τῷ θέλοντι σοι κριθῆναι και τὸν χιτῶνα σου λαβεῖν αφες αυτῷ και τὸ ίμάτιον

⁴¹ και οστις σε αγγαρεύσει μηλιον ἐν υπαγε μετ' αυτοῦ δύο

⁴² τῷ αιτούντι σε δός και τὸν θέλοντα από σου δανίσασθαι μη αποστραφῆς

⁴³ ήκουσατε ότι ερρέθη αγαπήσεις τὸν πλησίον σου και μισήσεις τὸν εχθρόν σου

⁴⁴ εγὼ δὲ λέγω υμῖν αγαπατε τους εχθρους υμῶν και προσεύχεσθε υπέρ τῶν διωκόντων υμάς

⁴⁵ οπως γένησθε υἱοι τοῦ πατρός υμῶν τοῦ ἐν ουρανοῖς οτι τὸν ηλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει επὶ πονηροὺς και αγαθοὺς και βρέχει επὶ δικαίους και αδίκους

⁴⁶ εάν γαρ αγαπήσητε τους αγαπῶντας υμάς τίνα μισθὸν ἔχετε οὐχὶ και οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιουσιν

⁴⁷ και εάν ασπάσησθε τους αδελφους υμῶν τί περισσὸν ποιείτε οὐχὶ και οἱ εθνικοι τὸ αὐτὸ ποιουσιν

⁴⁸ εσεσθε οὖν υμεις τέλειοι ως ο πατηρ υμων ουρανιος τέλειος εστιν

Κεφάλαιον ΣΤ' (6)

¹ προσέχετε δὲ τὴν δικαιοσύνην υμῶν μη ποιεῖν εμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς εἰ δὲ μή γε μισθὸν οὐκ ἔχετε παρα τῷ πατρὶ υμῶν τῷ ἐν τοῖς ουρανοῖς

² οταν οὖν ποιης ελεημοσύνην μη σαλπίσης εμπροσθεν σου ωσπερ οι υποκριται ποιουσιν ἐν ταις συναγωγαις και εἰν ταις ρύμαις οπως διξασθῶσιν υπὸ τῶν ἀνθρώπων αμην λέγω υμῖν ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν

³ σου δὲ ποιουντος ελεημοσύνην μη γνωτῷ η οριστερά σου τί ποιεῖ η δεξιά σου

⁴ οπως η σου η ελεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ και ο πατήρ σου ο βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ αποδώσει σοι

⁵ και οταν προσεύχησθε οὐρανοῖς εσεσθε ως οι υποκριται οτι φιλουσιν ἐν ταις συναγωγαις και εἰν ταις γωνίαις τῶν πλατειῶν ἑστῶτες προσεύχεσθαι οπως φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις αμην λέγω υμῖν ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν

⁶ συ δὲ οταν προσεύχῃ εισελθε εἰς τὸ ταμείον σου και κλείσας τὴν θύραν σου πρόσευξαι τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ και ο πατήρ σου ο βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ αποδώσει σοι

⁷ προσευχόμενοι δε μη βατταλογήσητε ωσπερ οι εθνικοι δοκουσιν γὰρ οτι εἰν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν είσακουσθήσονται

⁸ μη ουρανόμοιωθῆτε αὐτοῖς οιδεν γὰρ ο πατηρ υμῶν ων χρείαν ἔχετε πρὸ τοῦ υμᾶς αιτησαι αὐτόν

⁹ ουτως ουρανό προσεύχεσθε υμεις πάτερ ημῶν ο ἐν τοῖς ουρανοῖς αγιασθήτω τὸ ονομά σου

¹⁰ ελθέτω η βασιλεία σου γενηθήτω τὸ θέλημά σου ως εἰν ουρανῷ και επι γῆς

¹¹ τὸν ἄρτον ημῶν τὸν επιούσιον δός ημῖν σήμερον

¹² και αφες ημῖν τα οφειλήματα ημῶν ως και ημεις αφήκαμεν τοῖς οφειλέταις ημῶν

¹³ και μη εισενέγκης ημᾶς εἰς πειρασμόν αλλα ρῦσαι ημᾶς από τον πονηρον

¹⁴ εάν γαρ αφήτε τοις ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν αφήσει και υμῖν ο πατηρ υμῶν ο ουρανιος

¹⁵ εάν δε μη αφήτε τοις ἀνθρώποις ουδε σ πατηρ υμῶν αφήσει τὰ παραπτώματα υμῶν

¹⁶ οταν δε νηστεύητε μη γίνεσθε ως οι υποκριται σκυθρωποι αφανίζουσιν γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν οπως φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες αμην λέγω υμῖν ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν

¹⁷ συ δὲ νηστεύων αλειψαί σου την κεφαλήν και τὸ πρόσωπόν σου νύψαι

¹⁸ οπως μη φανης τοις ἀνθρώποις νηστεύων αλλα τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυφαίω και ο πατήρ σου ο βλέπων εἰν τῷ κρυφαίω αποδώσει σοι

¹⁹ μὴ θησαυρίζετε υμῖν θησαυροὺς επὶ τῆς γῆς ὅπου σῆς καὶ βρῶσις αὐθανίζει καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ κλέπτουσιν

²⁰ θησαυρίζετε δὲ υμῖν θησαυροὺς εν οὐρανῷ ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρῶσις αὐθανίζει καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν

²¹ ὅπου γάρ εἶστιν οὐ θησαυρός σου ἐκεῖ εἶσται καὶ η̄ καρδία σου

²² οὐ λύχνος τοῦ σώματός εἶστιν οὐ φθαλμός εἰν οὐν η̄ οὐ φθαλμός σου αἴλους ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν εἶσται

²³ εὖν δὲ οὐ φθαλμός σου πονηρὸς η̄ ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν εἶσται εἰ οὐν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος εἶστιν τὸ σκότος πόσον

²⁴ οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν η̄ γὰρ τὸν ἐνα μισήσει καὶ τὸν εἶτερον αἴγαπήσει η̄ ἐνδός ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἐτέρου καταφρονήσει οὐ δύνασθε θεῶ δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ

²⁵ διὰ τοῦτο λέγω υμῖν μη̄ μεριμνάτε τῇ ψυχῇ υμῶν τί φάγητε η̄ τί πίητε μηδὲ τῷ σώματι υμῶν τί εὐδύσηθε οὐχὶ η̄ ψυχῇ πλειόν εἶστιν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ εὐδύματος

²⁶ εὑμβλέψατε εἰς τα πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ οὐτὶ οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς αἴποθήκας καὶ οὐ πατήρ υμῶν οὐράνιος τρέφει αὐτά ουχὶ υμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν

²⁷ τίς δὲ εξ υμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι επὶ τὴν ηλικίαν αὐτοῦ πῆχυν εἶνα

²⁸ καὶ περὶ εὐδύματος τί μεριμνάτε καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγρου πῶς αὐξάνουσιν οὐ κοπιῶσιν οὐδὲ νήθουσιν

²⁹ λέγω δὲ υμῖν οὐτὶ οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ως ἐν τούτων

³⁰ εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγρου σήμερον οὗτα καὶ αὐριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον οὐ θεδει οὐτως αμφιέννυσιν οὐ πολλῷ μᾶλλον υμάς ολιγόπιστοι

³¹ μη̄ οὐν μεριμνήσητε λέγοντες τί φάγωμεν η̄ τί πίωμεν η̄ τί περιβαλώμεθα

³² πάντα γὰρ ταῦτα τὰ εὐθνή επιζητοῦσιν οἰδεν γάρ οὐ πατήρ υμῶν οὐράνιος οὐτὶ χρήζετε τούτων αἴταντων

³³ ζητεῖτε δε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται υμῖν

³⁴ μη̄ οὐν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὐριον η̄ γὰρ αὐριον μεριμνήσει εἴατης ἀρκετὸν τῇ ημέρᾳ η̄ κακία αὐτῆς

Κεφάλαιον Ζ' (7)

¹ μη̄ κρίνετε ἵνα μη̄ κριθῆτε

² εν οὐ γὰρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε καὶ εν ω̄ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται υμῖν

³ τί δε βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ τοῦ αἰδελφοῦ σου την δε ἐν τῷ σῷ οὐρανῷ δοκόν οὐ κατανοεῖς

⁴ η̄ πῶς ερεῖς τῷ αἰδελφῷ σου ἀφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σου και ιδου η̄ δοκός ἐν τῷ οὐρανῷ σου

⁵ υποκριτά εκβαλε πρῶτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σου τὴν δοκόν καὶ τότε διαβλέψεις εκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τοῦ αἰδελφου σου

⁶ μη̄ δωτε τὸ αγίον τοῖς κυσίν μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας υμῶν εμπροσθεν τῶν χοίρων μήποτε καταπατήσουσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσιν αὐτῶν και στραφέντες ρήξωσιν υμάς

⁷ αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται υμῖν ζητεῖτε και ευρήσετε κρούνετε και ἀνοιγήσεται υμῖν

⁸ πᾶς γὰρ ο αἴτων λαμβάνει και ο ζητῶν ευρίσκει και τῷ κρούνοντι ἀνοιγήσεται

⁹ η̄ τίς εἶστιν εξ υμῶν ανθρωπος ον αἰτήσει ο υἱὸς αὐτοῦ ἀρτον μη̄ λίθον επιδώσει αὐτῷ

¹⁰ η̄ καὶ ίχθὺν αἰτήσει μη̄ οφίν επιδώσει αὐτῷ

¹¹ εἰ οὖν υμεῖς πονηροι οὗτες οἰδατε δόματα αἴγαθα διδόναι τοῖς τέκνοις υμῶν πόσω μᾶλλον ο πατήρ υμῶν ο ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει αἴγαθα τοῖς αἰτουσιν αὐτόν

¹² πάντα οὖν οὕτα εἴαν θέλητε ἵνα ποιῶσιν υμῖν οι ανθρωποι ουτως και υμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ουτος γάρ εἶστιν ο νόμος και οι προφήται

¹³ εἰσέλθατε διὰ τῆς στενῆς πύλης οτι πλατεῖα η̄ πύλη και ευρύχωρος η̄ οδὸς η̄ αἴταγουσα εἰς τὴν αἴταλειαν και πολλοί εἰσιν οι εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς

¹⁴ τί στενή η̄ πύλη και τεθλιμμένη η̄ οδὸς η̄ αἴταγουσα εἰς τὴν ζωήν και ολίγοι εἰσὶν οι ευρίσκοντες αὐτήν

¹⁵ προσέχετε απὸ τῶν ψευδοπροφητῶν οἵτινες ἔρχονται πρὸς υμάς ἐν εὐδύμασιν προβάτων εσωθεν δέ εἰσιν λύκοι αἴταγες

¹⁶ απὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν επιγνώσεσθε αὐτούς μήτι συλλέγουσιν απὸ αἰκανθῶν σταφυλὰς η̄ απὸ τριβόλων σύκα

¹⁷ ουτως πᾶν δένδρον αἴθαδον καρποὺς καλοὺς ποιεῖ τὸ δε σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ

¹⁸ ου δύναται δένδρον αἴθαδον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν

¹⁹ πᾶν δένδρον μη̄ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται και εἰς πῦρ βάλλεται

²⁰ αρά γε απὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν επιγνώσεσθε αὐτούς

²¹ οῡ πᾶς ο̄ λέγων μοι κύριε κύριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν αλλ' ο ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς

²² πολλοί εροῦσιν μοι εν εκείνῃ τῇ ημέρᾳ κύριε κύριε οῡ τῷ σῷ ὄνόματι επροφητεύσαμεν και τῷ σῷ ὄνόματι δαιμόνια εξεβάλλομεν και τῷ σῷ ὄνόματι δυνάμεις πολλας εποιήσαμεν

²³ και τότε ομολογήσω αὐτοῖς οτι οὐδέποτε ἔγνων υμᾶς ἀτοχωρεῖτε απ' έμοιν οι εργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν

²⁴ πᾶς οὖν οστις ακούει μοι τοὺς λόγους τούτους και ποιεῖ αὐτούς ομοιωθήσεται ἀνδρὶ φρονίμῳ οστις ὥκοδόμησεν αὐτού την οἰκίαν επὶ την πέτραν

²⁵ και κατέβη η̄ βροχῇ και ηλθον οι ποταμοὶ και επνευσαν οι ἀνεμοι και προσέπεσαν τῇ οἰκίᾳ εκείνῃ και ουκ επεσεν τεθεμελιωτο γαρ ἐπι την πέτραν

²⁶ και πᾶς ο̄ ακούων μοι τοὺς λόγους τούτους και μη̄ ποιῶν αὐτούς ομοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ οστις ὥκοδόμησεν αὐτού την οἰκίαν επὶ την αμμον

²⁷ καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἥλιθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἐπνευσαν οἱ ἀνεμοὶ καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐπεσεν καὶ ἦν ἡ πτωσις αὐτῆς μεγάλη

²⁸ καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τους λόγους τούτους εξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ

²⁹ ἦν γαρ διδάσκων αὐτοὺς ως ἔξουσιαν εἶχον καὶ οὐχ ᾧς οἱ γραμματεῖς αὐτῶν

Εванγελιε οτ Λυκι, Προεοράζενη Γοσποδη (Λκ. 9:28-36).

²⁸ ἐγένετο δὲ μετα τους λόγους τούτους ωσεὶ ημέραι οκτώ καὶ παραλαβὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύχασθαι

²⁹ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἑτερον καὶ ὁ ἴματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς εξαστράπτων

³⁰ καὶ ιδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ οἵτινες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας

³¹ οἱ οφθέντες ἐν δόξῃ ελέγον την εξοδον αὐτὸν ἦν ημελεν πληρούν ἐν Ἱερουσαλήμ

³² ο δέ Πέτρος καὶ οὶ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι υπνῳ διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τους δύο ἄνδρας τους συνεστῶτας αὐτῷ

³³ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ εὗπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἐπιστάτα καλόν εστιν ημᾶς ὡδε εἰναι καὶ ποιήσωμεν σκηνας τρεις μίαν σοι καὶ μίαν Μωϋσεῖ καὶ μίαν Ἡλίᾳ μη ειδως σ λέγει

³⁴ ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος ἐγένετο νεφέλη καὶ ἐπεσκίαζεν αὐτούς ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν νεφέλην

³⁵ καὶ φωνὴ ἐγένετο εἰκ τῆς νεφέλης λέγουσα οὐτός εστιν οὐιός μου ο ἐκλελεγμένος αὐτοῦ αἰκούετε

³⁶ καὶ ἐν τῷ γενέσθαι την φωνὴν εὐρέθη Ἰησοῦς μόνος καὶ αὐτοὶ εσίγησαν καὶ οὐδενὶ απήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ημέραις οὐδὲν ὡν εώρακαν

Εванγελιε οτ Μαρκα (Μκ. 14:1-16:8)

Κεφάλαιον ΙΔ' (14)

¹ ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ αἷμα μετὰ δύο ημέρας καὶ εζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν

² ελέγον γάρ μη ἐν τῇ ἕορτῇ μήποτε εσται θόρυβος τοῦ λαοῦ

³ καὶ οὗτος αὐτὸν ἐν βηθλανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ κατακειμένου αὐτὸν ἥλιθεν γυνὴ ἔχουσα αλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελούς συντριψασα τὴν ἀλάβαστρον κατέχεεν αὐτὸν τῆς κεφαλῆς

⁴ ἦσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς εἰαυτούς εἰς τί η ἀπώλεια αὐτῆ τοῦ μύρου γέγονεν

⁵ ηδύνατο γαρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι επάνω δηναρίων τριακοσίων καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς καὶ ἐνεβριμώντο αὐτῇ

⁶ ο δέ Ἰησοῦς εὗπεν ἀφετε αὐτήν τί αὐτῇ κόπους παρέχετε καλὸν ἔργον ηργάσατο ἐν ἐμοί

⁷ πάντοτε γάρ τους πτωχούς εχετε μεθ' εἰαυτῶν καὶ οἵταν θέλητε δύνασθε αὐτοῖς εὐ ποιησαι εμὲ δὲ οὐ πάντοτε εχετε

⁸ ο ἐσχεν εποίησεν προέλαβεν μυρίσαι τὸ σῶμά μου εἰς τὸν ἐνταφιασμόν

⁹ αἱμὴν δὲ λέγω υμῖν ὅπου εἰαν κηρυχθῆ τὸ εὐαγγέλιον εἰς ολὸν τὸν κόσμον καὶ ο ἐποίησεν αὐτῇ λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς

¹⁰ καὶ Ἰούδας Ἰσκαριώθ ὁ εἰς τῶν δώδεκα ἀπῆλθεν πρὸς τους ἀρχιερεῖς ἵνα αὐτὸν παραδοῖ αὐτοῖς

¹¹ οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δούναι καὶ εζήτει πῶς αὐτὸν ευκαίρως παραδοῖ

¹² καὶ τῇ πρώτῃ ημέρᾳ τῶν αἷμάτων ὅτε τὸ πάσχα εθνον λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ποὺ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγης τὸ πάσχα

¹³ καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς υπάγετε εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀπαντήσει υμῖν αὐθρωπος κεράμιον υδατος βαστάζων ἀκολουθήσατε αὐτῷ

¹⁴ καὶ ὅπου εἴσελθη εἰπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει ποῦ εστιν τὸ κατάλυμά μου ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω

¹⁵ καὶ αὐτὸς υμῖν δείξει ἀγάγαιον μέγα εστρωμένον ετοιμόν καὶ εκεῖ ετοιμάσατε ημῖν

¹⁶ καὶ εξῆλθον οἱ μαθηταὶ καὶ ἥλιθον εἰς τὴν πόλιν καὶ εὑρον καθὼς εἴπεν αὐτοῖς καὶ ήτοίμασαν τὸ πάσχα

¹⁷ καὶ οὐίας γενομένης ἐρχεται μετὰ τῶν δώδεκα

¹⁸ καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων ὁ Ἰησοῦς εἴπεν αἱμὴν λέγω υμῖν ὅτι εἰς εξ υμῶν παραδώσει με ὁ εσθίων μετ' εἰμοῦ

¹⁹ ηρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἰς κατὰ εἰς μήτι ἐγώ

²⁰ ο δε εἴπεν αὐτοῖς εἰς τῶν δώδεκα ο ὑμβαπτόμενος μετ' εμοῦ εἰς τὸ τρύβλιον

²¹ οτι ο μεν υδος τού ἀνθρώπου υπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ εκείνῳ δι' ου δις τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται καλὸν αὐτῷ ει οὐκ ἐγεννήθη ο ἀνθρωπος εκείνος

²² καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν λαβὼν ἀρτὸν ευλογήσας εκλασεν καὶ εδωκεν αὐτοῖς καὶ εἴπεν λάβετε τοῦτο εστιν τὸ σῶμά μου

²³ καὶ λαβὼν ποτήριον ευχαριστήσας εδωκεν αὐτοῖς καὶ ἐπιον εξ αὐτοῦ πάντες

²⁴ καὶ εἴπεν αὐτοῖς τοῦτο ἐστιν τὸ ἀμάρα μου τῆς διαθήκης τὸ εἰκχυννόμενον υπερ πολλῶν

²⁵ αἱμὴν λέγω υμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μη πίω ἐκ τοῦ γενήματος τῆς αἵμπελου εῶς τῆς ημέρας εκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ

²⁶ καὶ υμνήσαντες εξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ελαιῶν

²⁷ καὶ λέγει αὐτοῖς ο Ἰησοῦς ὅτι πάντες σκανδαλισθήσεσθε ὅτι γέγραπται πατάξω τὸν ποιμένα καὶ τὰ πρόβατα διασκορπισθήσονται

²⁸ αλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναι με προάξω υμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν

²⁹ ο δε Πέτρος εφη αὐτῷ ει καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται αλλ' οὐκ ἐγώ

³⁰ καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σὺ σήμερον ταύτη τῇ νυκτὶ πρὸν ἡ δίς ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς με ἀπαρνήσῃ

³¹ ὁ δὲ ἐκπερισσῶς ἐλάλει εἰὰν δέη με συναποθανεῖν σοι οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες εἰλέγον

³² καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὐ τὸ σόνομα Γεθσημανί καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καθίσατε ὥδε ἐώς προσεύξωμαι

³³ καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην μετ' αὐτοῦ καὶ ἥρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν

³⁴ καὶ λέγει αὐτοῖς περίλυπός εστιν ἡ ψυχή μου ἐώς θανάτου μείνατε ὥδε καὶ γρηγορεῖτε

³⁵ καὶ προελθὼν μικρὸν ἐπιπτεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ προσηύχετο ἵνα εἰ δυνατόν ἐστιν παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα

³⁶ καὶ ἐλεγεν αἴβα ὁ πατήρ πάντα δυνατά σοι παρένεγκε τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τί σύ

³⁷ καὶ ἔρχεται καὶ ευρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ Σίμων καθεύδεις οὐκ ἰσχυσας μίαν ωρὰν γρηγορῆσαι

³⁸ γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε ἵνα μὴ ἐλθητε εἰς πειρασμόν τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής

³⁹ καὶ πάλιν ἀπέλθων προσηύξατο τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών

⁴⁰ καὶ πάλιν ἐλθὼν εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας ἵσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὄφθαλμοὶ καταβαρυνόμενοι καὶ οὐκ ηδεισαν τί ἀποκριθῶσιν αὐτῷ

⁴¹ καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον καὶ λέγει αὐτοῖς καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε ἀπέχει ἡλθεν ἡ ὥρα ίδου παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμαρτωλῶν

⁴² ἐγέιρεσθε ἀγώμεν ίδου ὁ παραδίδοντος με τὴν γῆγικεν

⁴³ καὶ ευθὺς ἔτι αὐτὸν λαλοῦντος παραγίνεται Ἰούδας εἰς τῶν δώδεκα καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων

⁴⁴ δεδώκει δε ὁ παραδίδοντος αὐτὸν σύστημον αὐτοῖς λέγων ὃν ἀν φιλήσω αὐτός εστιν κρατήσατε αὐτὸν καὶ ἀπάγετε ἀσφαλῶς

⁴⁵ καὶ ἐλθὼν ευθὺς προσελθὼν αὐτῷ λέγει ράββι καὶ κατεφίλησεν αὐτὸν

⁴⁶ οἱ δὲ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῷ καὶ ἐκράτησαν αὐτὸν

⁴⁷ εἰς δέ τις τῶν παρεστηκότων σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἐπαίσεν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ αφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὡτάριον

⁴⁸ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ως ἐπὶ ληστὴν εξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με

⁴⁹ καθ' ἡμέραν ἡμην πρὸς σύμμαχον εἰν τῷ ἑρῷ διδάσκων καὶ οὐκ εἰκρατήσατέ με ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί

⁵⁰ καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἐψυγον πάντες

⁵¹ καὶ νεανίσκος τις συνηκολούθει αὐτῷ περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ καὶ κρατοῦσιν αὐτόν

⁵² οἱ δὲ καταλιπων τὴν σινδόνα γυμνὸς ἐψυγεν

⁵³ καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα καὶ συνέρχονται πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς

⁵⁴ καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἡκολούθησεν αὐτῷ ἐώς εἶτα εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως καὶ ηὗ συγκαθήμενος μετὰ τῶν υπηρετῶν καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς

⁵⁵ οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ολον τὸ συνέδριον εζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν καὶ οὐχ ηύρισκον

⁵⁶ πολλοὶ γὰρ εὑπενδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ καὶ ισαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἴσαν

⁵⁷ καὶ τινες αἱστάντες εὑπενδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ λέγοντες

⁵⁸ στὶ ημεις ἡκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος στὶ ἐγώ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον καὶ διὰ τριῶν ημερῶν ἀλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω

⁵⁹ καὶ οὐδὲ οὐτῶς ἵση ἡ μαρτυρία αὐτῶν

⁶⁰ καὶ αἱστάντες ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον ἐπηρώτησεν τὸν Ἰησοῦν λέγων οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν τί οὐτοί σου καταμαρτυρούσιν

⁶¹ οἱ δὲ ἐσιώπα καὶ οὐκ ἀπεκρίνατο οὐδέν πάλιν οἱ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ σὺ εἰ ὁ Χριστὸς οἱ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ

⁶² οἱ δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ἐγώ εἰμι καὶ οἴψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου εἰς δεξιῶν καθήμενον τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ

⁶³ οἱ δὲ ἀρχιερεὺς διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων

⁶⁴ ηκούσατε τῆς βλασφημίας τί νῦν φαίνεται οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν ἐνοχὸν εἶναι θανάτου

⁶⁵ καὶ ἥρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ καὶ περικαλύπτειν αὐτοῦ τὸ πρόσωπον καὶ κολαφίζειν αὐτὸν καὶ λέγειν αὐτῷ προφήτευσον καὶ οἱ υπήρτεται ράπίσμασιν αὐτὸν ἐλαβον

⁶⁶ καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου κάτω ἐν τῇ αὐλῇ ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως

⁶⁷ καὶ ιδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει καὶ σὺ μετα τοῦ Ναζαρηνοῦ ησθα τοῦ Ἰησοῦ

⁶⁸ οἱ δὲ ἥρνησατο λέγων οὐτε οἶδα οὐτε ἐπίσταμαι σὺ τί λέγεις καὶ εξῆλθεν εξω εἰς τὸ προαύλιον καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησεν

⁶⁹ καὶ ἡ παιδίσκη ιδοῦσα αὐτὸν ἥρξατο πάλιν λέγειν τοῖς παρεστῶσιν οἵτι οὐτος εξ αὐτῶν ἐστιν

⁷⁰ οἱ δὲ πάλιν ηρνεῖτο καὶ μετα μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες εἰλέγον τῷ Πέτρῳ ἀληθῶς εξ αὐτῶν εἰ καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἰ

⁷¹ οἱ δὲ ἥρξατο ἀναθεματίζειν καὶ οἵμνυναι οἵτι οὐκ οἶδα τὸν ἀνθρωπὸν τοῦτον ὃν λέγετε

⁷² καὶ ευθὺς εἰς δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησεν καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τὸ ρῆμα ως εἴπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς οἵτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δίς τρίς με ἀπαρνήση καὶ ἐπιβαλὼν ἐκλαίεν

Κεφάλαιον ΙΕ' (15)

¹ καὶ ευθὺς πρωῖ συμβούλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων καὶ ολον τὸ συνέδριον δῆσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν Πιλάτῳ
² καὶ επηρώτησεν αὐτὸν σὸν Πιλάτος σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων σὸν δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει σὺ λέγεις
³ καὶ κατηγόρουν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά
⁴ σὸν δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπηρώτα αὐτὸν λέγων οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν ιδε πόσα σου κατηγοροῦσιν
⁵ σὸν δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδέν ἀπεκρίθη ὥστε θαυμάζειν τὸν Πιλάτον
⁶ κατὰ δὲ ἔօρτην ἀπέλυνεν αὐτοῖς ἐνα δέσμιον ὃν παρητοῦντο
⁷ ηὗ δὲ ὁ λεγόμενος Βαραβᾶς μετὰ τῶν στασιαστῶν δεδεμένος οἰτινες εἰν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν
⁸ καὶ ἀναβαῖς ὁ ὄχλος ηρξατο αἵτεισθαι καθὼς ἐποίει αὐτοῖς
⁹ σὸν δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων θέλετε ἀπολύσω υἱὸν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων
¹⁰ εγίνωσκεν γορ δια φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς
¹¹ οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραβᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς
¹² σὸν δὲ Πιλάτος πάλιν ἀποκριθεὶς ἐλεγεν αὐτοῖς τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων
¹³ οἱ δὲ πάλιν ἐκράξαν σταύρωσον αὐτόν
¹⁴ σὸν δὲ Πιλάτος ελεγεν αὐτοῖς τί γάρ ἐποίησεν κακόν οἱ δὲ περισσῶς ἐκράξαν σταύρωσον αὐτόν
¹⁵ σὸν δὲ Πιλάτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ίκανὸν ποιῆσαι ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραβᾶν καὶ παρέδωκεν τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα σταυρωθῇ
¹⁶ οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἐσω τῇσι αὐλῆς ὁ ἐστιν πραιτώριον καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν
¹⁷ καὶ ἐνδιδύσκουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον
¹⁸ καὶ ηρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν χαῖρε βασιλεὺ τῶν Ἰουδαίων
¹⁹ καὶ ἐτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμω καὶ ἐνέπτυνον αὐτῷ καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ
²⁰ καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ εξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν
²¹ καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τινα Σίμωνα κυρηναῖον ἐρχόμενον απ' ἄγρου τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου ἵνα ἀρῇ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
²² καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὸν Γολγοθᾶν τόπον ὁ ἐστιν μεθερμηνεύμενον κρανίου τόπος
²³ καὶ εδίδουν αὐτῷ ἐσμυρνισμένον οῖνον οὓς δὲ οὐκ ελαβεν
²⁴ καὶ σταυροῦσιν αὐτὸν καὶ διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίς τι ἀρῇ
²⁵ ηὗ δὲ ὦρα τρίτη καὶ ἐστάυρωσαν αὐτόν
²⁶ καὶ ηὗ ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων
²⁷ καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσιν δύο ληστάς ἑνα εἰς δεξιῶν καὶ ἑνα εξ εὐώνυμων αὐτοῦ
²⁸ καὶ οἱ παραπορεύμενοι εβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τας κεφαλας αὐτῶν καὶ λέγοντες οὐά ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ οἰκοδομῶν ἐν τρισιν ημέραις
²⁹ σῶσον σεαυτὸν καταβάς απὸ τοῦ σταυροῦ
³⁰ οἵμοις καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἐλεγον αλλους εσωσεν εάντὸν οὐ δύναται σῶσαι
³¹ σὸν δὲ Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ ἵνα ιδωμεν καὶ πιστεύσωμεν καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι σὺν αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν
³² καὶ γενομένης ὡρας ἐκτῆς σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἐως ὡρας ἐνάτης
³³ καὶ τῇ ἐνάτῃ ὡρᾳ εβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ ελωι ελωι λεμα σαβαχθανι ὁ ἐστιν μεθερμηνεύμενον ὁ θεός μου ὁ θεός μου εἰς τί ἐγκατέλιπές με
³⁴ καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἐλεγον ιδε Ἡλίαν φωνεῖ
³⁵ δραμὼν δέ τις καὶ γειμίσας σπόγγον οξους περιθεὶς καλάμω ἐπότιζεν αὐτόν λέγων ἀφετε ιδωμεν εἰ ἐρχεται Ἡλίας καθελειν αὐτόν
³⁶ σὸν δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην εξέπνευσεν
³⁷ καὶ τὸ καταπέτασμα του ναου ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπ' ἀνωθεν ἐως κάτω
³⁸ ιδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκως εξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οιντως εξέπνευσεν ειπεν αληθῶς ουτος ὁ ἀνθρωπος οντος θεου ην
³⁹ ηδαν δὲ καὶ γυναικες ἀπὸ μακρόθεν θεωρουσαι εν αἰς καὶ Μαρία η Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία η Ιακώβου του μικροῦ καὶ Ιωσῆτος μήτηρ καὶ Σαλώμη
⁴⁰ αὶ ὅτε ην εν τῇ Γαλιλαίᾳ ἡκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ καὶ ἀλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ιεροσόλυμα
⁴¹ καὶ ηδη οψίας γενομένης ἐπεὶ ην παρασκευή ὁ ἐστιν προσάββατον
⁴² ελθων Ιωσῆφ ο ἀπὸ Αριμαθαίας ευσχήμων βουλευτής οὓς καὶ αὐτὸς ην προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν του θεου τολμήσας εισῆλθεν πρὸς τὸν Πιλάτον καὶ ητήσατο τὸ σῶμα του Ἰησοῦ
⁴³ σὸν δὲ Πιλάτος εθάύμασεν εἰ ηδη τέθνηκεν καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανεν
⁴⁴ καὶ γνους ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος εδωρήσατο τὸ πτῶμα τῷ Ιωσῆφ
⁴⁵ καὶ ἀγοράσας σινδόνα καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησεν τῇ σινδόνι καὶ εθηκεν αὐτὸν εν μνημείῳ ο ἡν λελατομημένον εκ πέτρας καὶ προσεκύλισεν λίθον ἐπὶ τὴν θύραν του μνημείου
⁴⁶ η δὲ Μαρία η Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία η Ιωσῆτος εθεώρουν πον τέθειται
⁴⁷ Κεφάλαιον ΙΣΤ' (16)
¹ καὶ διαγενομένου τοῦ σαβάτου Μαρία η Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία η του Ιακώβου καὶ Σαλώμη ηγόρασαν ἀρώματα ἵνα ελθούσαι ἀλειψώσιν αὐτόν

² καὶ λίαν πρωΐ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ερχονται επὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ηλίου
³ καὶ ελεγον πρὸς ἑαυτάς τίς ἀποκυλίσει ημῖν τὸν λίθον εἰκὲ τῆς θύρας τοῦ μνημείου
⁴ καὶ ἀναβλέψασι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος οὐ γάρ μέγας σφόδρα
⁵ καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἰδον νεανίσκον καθήμενον εν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν λευκήν καὶ εξεθαμβήθησαν

⁶ οὐ δὲ λέγει αὐτᾶς μὴ ἐκθαμβεῖσθε Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον τὴν γέρθη οὐκ ἐστιν ὥδε ιδε ὁ τόπος ὃντος εἴθηκαν αὐτόν

⁷ ἀλλὰ ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει οὐμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰκὲ αὐτὸν οὕτως καθὼς εἴπεν οὐμῖν

⁸ καὶ εἰσελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου εἶχεν γὰρ αὐτὰς τρόμος καὶ ἕκστασις καὶ οὐδὲν οὐδὲν εἶπαν εἴφοιοῦντο γάρ

Εванγελίε οτ Ιωαννα (21)

¹ μετὰ ταῦτα εὐφανέρωσεν εἰαυτὸν πάλιν οὐ Ιησοῦς τοῖς μαθηταῖς επὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος εὐφανέρωσεν δὲ οὐτως

² οὗσαν οὐμὸν Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς οὐ λεγόμενος Δίδυμος καὶ Ναθαναὴλ οὐ ἀπὸ Κανὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι εἰκὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο

³ λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος υπάγω αλιεύειν λέγουσιν αὐτῷ ἐρχόμεθα καὶ ημεῖς σὺν σοί εἰχλθον καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐν εἰκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν

⁴ πρωΐας δὲ ηδη γενομένης εστη Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγαλόν οὐ μέντοι ηδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ιησοῦς εστιν

⁵ λέγει οὐν αὐτοῖς οὐ Ιησοῦς παιδία μή τι προσφάγιον εὔχετε ἀπέκριθησαν αὐτῷ οὐ

⁶ οὐ δὲ εἴπεν αὐτοῖς βάλετε εἰς τὰ δεξιά μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον καὶ ευρήσετε εβαλον οὐν καὶ οὐκέτι αὐτὸ ελκύσαι ισχυον ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων

⁷ λέγει οὖν οἱ μαθητὴς εἰκείνος οὐ γάρ αὐτῷ Πέτρῳ οὐ κύριος εστιν Σίμων οὐν Πέτρος ἀκούσας ὅτι οὐ κύριος εστιν τὸν ἐπενδύτην διεξώσατο οὐ γάρ γυμνός καὶ εβαλεν εἰαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν

⁸ οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ηδη οὐ γάρ ησαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς αλλὰ ως ἀπὸ πηχῶν διακοσίων σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων

⁹ ως οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ οὐράριον ἐπικείμενον καὶ ἀρτον

¹⁰ λέγει αὐτοῖς οὐ Ιησοῦς εὐέγκατε ἀπὸ τῶν οὐραρίων ων ἐπιάσατε νῦν

¹¹ αὐνέβη οὖν Σίμων Πέτρος καὶ εἰλυσεν τὸ δίκτυον εἰς τὴν γῆν μεστὸν ἰχθύων μεγάλων εἰκατὸν πεντήκοντα τριῶν καὶ τοσούτων οντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον

¹² λέγει αὐτοῖς οὐ Ιησοῦς δεῦτε ἀριστήσατε οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν εξετάσαι αὐτὸν σὺ τίς εἰ εἰδότες ὅτι οὐ κύριος εστιν

¹³ ἐρχεται Ιησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἀρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ οὐράριον οὐμοίως

¹⁴ τούτο ηδη τρίτον εὐφανερώθη Ιησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐγέρθεις εἰκὲ νεκρῶν

¹⁵ οὔτε οὖν ηρίστησαν λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ οὐ Ιησοῦς Σίμων Ιωάννου ἀγαπᾶς με πλέον τούτων λέγει αὐτῷ ναὶ κύριε σὺ οἶδας οὐτὶ φιλῶ σε λέγει αὐτῷ βόσκε τα ἀρνία μου

¹⁶ λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον Σίμων Ιωάννου ἀγαπᾶς με λέγει αὐτῷ ναὶ κύριε σὺ οἶδας οὐτὶ φιλῶ σε λέγει αὐτῷ πούμαιν τα πρόβατά μου

¹⁷ λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον Σίμων Ιωάννου φιλεῖς με ελυπήθη οὐ Πέτρος ὅτι εἴπεν αὐτῷ τὸ τρίτον φιλεῖς με καὶ λέγει αὐτῷ κύριε πάντα σὺ οἶδας συ γινώσκεις οὐτὶ φιλῶ σε λέγει αὐτῷ οὐ Ιησοῦς βόσκε τα πρόβατά μου

¹⁸ ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι οὐτὲ ηζε νεώτερος εξώννυνες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου θηλεῖς οἵταν δὲ γηράστης ἐκτενεῖς τας χειράς σου καὶ ἄλλος σε ζώσει καὶ οἰσει όπου οὐ θέλεις

¹⁹ τούτο δὲ εἴπεν σημαίνων ποίω θανάτῳ δοξάσει τὸν θεόν καὶ τούτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ ἀκολουθει μοι

²⁰ επιστραφεις οὐ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν οὐ Ιησοῦς ἀκολουθοῦντα οὐς καὶ ἀνέπεσεν εν τῷ δείπνῳ επὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἴπεν κύριε τίς εστιν οὐ παραδιδούς σε

²¹ τούτον οὖν ίδων οὐ Πέτρος λέγει τῷ Ιησοῦ κύριε οὐτος δὲ τί

²² λέγει αὐτῷ οὐ Ιησοῦς εἴαν αὐτὸν θέλω μένειν εώς ἐρχομαι τι πρὸς σέ σύ μοι ἀκολουθει

²³ εἰχλθεν οὖν οὐτος ο λόγος εἰς τοὺς ἀδελφους οὐτὶ ο μαθητὴς εἰκείνος οὐκ ἀποθνήσκει οὐκ εἴπεν δὲ αὐτῷ ο Ιησοῦς οὐτὶ οὐκ ἀποθνήσκει αλλ' εάν αὐτὸν θέλω μένειν εώς ἐρχομαι τι πρὸς σέ

²⁴ οὐτος εστιν ο μαθητὴς ο μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ ο γράψας ταῦτα καὶ οιδαμεν οὐτὶ αληθῆς αὐτοῦ η μαρτυρία εστιν

²⁵ εστιν δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ἀ εποίησεν ο Ιησοῦς ατινα εάν γράφηται καθ' εν οὐδι οὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τα γραφόμενα βιβλία

Деяния святых апостолов (1-2 гл.)

Κεφάλαιον Α' (1)

¹ τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων ω Θεόφιλε ων ηρξατο ο Ιησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν

² ἀλλι ηζη ημέρας εντειλάμενος τοῖς ἀπόστολοις διὰ πνεύματος ἀγίου οὐς εξελέξατο ἀνελήμφη

³ οῖς καὶ παρέστησεν εάντοντος ζώντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν εν πολλοῖς τεκμηρίοις δι' ημερων τεσσεράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τα περι της βασιλείας τοῦ θεού

⁴ καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ιεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι αλλὰ περιμένειν τὴν επαγγελίαν τοῦ πατρὸς η ηκούσατε μου

⁵ οτι Ιωάννης μεν εβάπτισεν υδατι ημεῖς δὲ εν πνεύματι βαπτισθεσεσθε ἀγίω ου μετὰ πολλὰς ταύτας ημέρας

⁶ οι μεν οὐν συνελθόντες ηρώτων αὐτὸν λέγοντες κύριε ει εν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις την βασιλείαν τῷ Ισραήλ

⁷ εἴπεν δὲ πρὸς αὐτούς ουχ υμῶν εστιν γνῶναι χρόνους η καιροὺς ους ο πατὴρ εθετο εν τῇ ιδιᾳ εξουσίᾳ

⁸ αλλὰ λήμψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐφ' οὐκέταις καὶ ἐσεσθέ μου μάρτυρες εν τε Ἱερουσαλήμ καὶ εν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἑως ἐσχάτου τῆς γῆς

⁹ καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη καὶ νεφέλη υπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὄφθαλμῶν αὐτῶν

¹⁰ καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ καὶ ίδου ἀνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς εν ἐσθήσει λευκαῖς

¹¹ οἱ καὶ εἶπαν ἀνδρες Γαλιλαῖοι τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανὸν οὗτος οἱ Ἰησοῦς οἱ ἀναλημφθεὶς ἀφ' οὐκέταις τὸν οὐρανὸν οὐτῶς ελεύσεται ὃν τρόπον εθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανὸν

¹² τότε υπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὅρους τοῦ καλουμένου ελαῖωνος ὃς ἐστιν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ σαββάτου ἔχον ὁδὸν

¹³ καὶ στε εἰσῆλθον εἰς τὸ υπερῷον ἀνέβησαν οὐτὴς ἦσαν καταμένοντες ὃς τε Πέτρος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἀνδρέας Φίλιππος καὶ Θωμᾶς Βαρθολομαῖος καὶ Μαθθαῖος Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων οἱ ζηλωτῆς καὶ Ἰουδας Ἰακώβου

¹⁴ οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες οἵμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ σὺν γυναιξὶν καὶ Μαριὰμ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ

¹⁵ καὶ εἰν ταῖς ημέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος εν μέσω τῶν ἀδελφῶν εἰπεν ήν τε ὥχλος οὐνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸν ὥσει ἔκατὸν εἴκοσι

¹⁶ ἀνδρες ἀδελφοί εδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ήν προείπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἀγίον διὰ στόματος Δανιὴλ περὶ Ἰουδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν Ἰησοῦν

¹⁷ ὅτι κατηριθμημένος ήν ἐν ήμιν καὶ ἐλαχεν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης

¹⁸ οὗτος μεν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας καὶ πρηνῆς γενόμενος ελάκησεν μέσος καὶ εξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ

¹⁹ καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ίδιᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελδαμάχ τοῦτον ἐστιν χωρίον αἴματος

²⁰ γέγραπται γάρ εν βίβλῳ ψαλμῶν γεννηθήτω η ἐπαυλις αὐτοῦ ἐρημος καὶ μὴ ἐστω ὁ κατοικῶν εν αὐτῇ καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λαβέτω εἴτερος

²¹ δεὶ οὖν τῶν συνελθόντων ήμιν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ ὡς εἰσῆλθεν καὶ εξῆλθεν ἐφ' οὐκέταις οἱ κύριος Ἰησοῦς

²² ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου εώς τῆς ημέρας ης ἀνελημφθη ἀφ' οὐκέταις ημῶν μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ συν ημῖν γενέσθαι ἐνα τούτων

²³ καὶ ἐστησαν δύο Ἰωσῆφ τὸν καλούμενον Βαρσαββᾶν ὃς ἐπεκλήθη Ἰουστος καὶ Μαθθίαν

²⁴ καὶ προσευξάμενοι εἶπαν σὺ κύριε καρδιογνῶστα πάντων ἀνάδειξον ὃν εξελέξω ἐκ τούτων τῶν δύο ἐνα

²⁵ λαβεῖν τὸν τόπον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς ἀφ' ης παρέβη Ἰουδας πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ίδιον

²⁶ καὶ εδωκαν κλήρους αὐτοῖς καὶ ἐπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Μαθθίαν καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ενδεκα ἀποστόλων

Κεφάλαιον Β' (2)

¹ καὶ εἰν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ημέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν πάντες οἵμου ἐπὶ τὸ αὐτὸν

² καὶ ἐγένετο ἀφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ηχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας καὶ ἐπλήρωσεν ολον τὸν οἰκον οὐτὴς καθήμενοι

³ καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὥσει πυρός καὶ ἐκάθισεν ἐφ' οὐνα εἴκαστον αὐτῶν

⁴ καὶ ἐπλήσθησαν πάντες πνεύματος ἀγίου καὶ ηρξαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ πνεῦμα εδίδου ἀποφθέγγεσθαι αὐτοῖς

⁵ ησαν δὲ εἰς Ἱερουσαλήμ κατοικοῦντες Ιουδαιοι ἀνδρες ευλαβεῖς ἀπὸ παντὸς εθνους τῶν υπὸ τὸν οὐρανόν

⁶ γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθεν τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη ὅτι ηκουον εἰς εἴκαστος τῇ ίδιᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτοῦ

⁷ εξίσταντο δὲ καὶ εθαύμαζον λέγοντες οὐχὶ ίδιον ἀπαντες οὐτοὶ εἰσίν οἱ λαλούντες Γαλιλαῖοι

⁸ καὶ πῶς ημεῖς ακούομεν εἴκαστος τῇ ίδιᾳ διαλέκτῳ ημῶν ἐν η ἐγεννήθημεν

⁹ Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖται καὶ οἱ κατοικουντες τὴν Μεσοποταμίαν Ιουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν Πόντον καὶ τὴν Ασίαν

¹⁰ φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν Αἰγαπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ρωμαῖοι

¹¹ Ιουδαιοί τε καὶ προσήλυτοι Κρῆτες καὶ Ἀραβες ακούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ημετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ

¹² εξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες τί θέλει τοῦτο εἰναι

¹³ ἐτεροι δὲ διαχλευάζοντες ελεγον ὅτι γλεύκους μεμεστωμένοι εἰσίν

¹⁴ σταθεὶς δὲ ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἐνδεκα ἐπῆρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς ἀνδρες Ιουδαιοι καὶ οἱ κατοικουντες Ιερουσαλήμ πάντες τοῦτο ημῖν γνωστὸν ἐστω καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ρήματά μου

¹⁵ οὐ γαρ οὓς υμεῖς υπόλαμβάνετε οὐτοὶ μεθύσουσιν ἐστιν γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ημέρας

¹⁶ ἀλλὰ τοῦτο ἐστιν τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ιωάλ

¹⁷ καὶ ἐσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ημέραις λέγει ὁ θεός εἰκεῖσθαι ἀπὸ τοῦ πνεύματος μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ημῶν καὶ αἱ θυγατέρες ημῶν καὶ οἱ νεανίσκοι ημῶν ὥρασεις οψονται καὶ οἱ πρεσβύτεροι ημῶν ἐνυπνίοις ἐνυπνιασθήσονται

¹⁸ καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ημέραις εἰκείναις εἰκεῖσθαι ἀπὸ τοῦ πνεύματος μου καὶ προφητεύσουσιν

¹⁹ καὶ δῶσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἀνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ

²⁰ οἱ ηλιοὶ μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ή σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ελθεῖν ημέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ

²¹ καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἀνὲπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται

²² ἀνδρες Ἰσραὴλιται ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον ἀνδρα ἀποδεδειγμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις οἵς ἐποίησεν δι' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν καθὼς αὐτοὶ οἰδατε

²³ τούτον τῇ ὥρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ ἐκδοτον διὰ χειρὸς ἀνόμων προσπῆξαντες ἀνείλατε

²⁴ ὃν ὁ θεὸς ἀνέστησεν λύσας τὰς ὁδῖνας τοῦ θανάτου καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ

²⁵ Διανὶδ γαρ λέγει εἰς αὐτὸν προορώμην τὸν κύριον ἐνώπιον μου διὰ παντός ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ

²⁶ διὰ τοῦτο ηὑφράνθη η̄ καρδία μου καὶ ηγαλλιάσατο η̄ γλῶσσά μου ἐτί δὲ καὶ η̄ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ελπίδι

²⁷ ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ἀδην οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ιδεῖν διαφθοράν

²⁸ ἐγνώρισάς μοι οὖν ζωῆς πληρώσεις με εὐφροσύνης μετα τοῦ προσώπου σου

²⁹ ἀνδρες ἀδελφοί εξὸν εἴτειν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δανὶδ ὅτι καὶ ἐτελεύτησεν καὶ ετάφη καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἐστιν ἐν ημῖν ἀλλι τῆς ημέρας ταῦτης

³⁰ προφήτης οὐν ὑπάρχων καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκω ὡμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ καθίσαι ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ

³¹ προϊδὼν ελάλησεν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ὅτι οὐτε ἐγκατελείφθη εἰς ἀδην οὐτε η̄ σάρξ αὐτοῦ εἶδεν διαφθοράν

³² τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ θεός οὐ πάντες ημεῖς ἐσμεν μάρτυρες

³³ τῇ δεξιᾳ οὐν τοῦ θεοῦ ὑψωθεὶς τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος τοῦ ἀγίου λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς εξέχεν τοῦτο ὁ ημεῖς καὶ βλέπετε καὶ ἀκούετε

³⁴ οὐ γάρ Δανὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανούς λέγει δὲ αὐτός εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου

³⁵ ἐώς αν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου

³⁶ ἀσφαλῶς οὐν γινώσκετω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι καὶ κύριον αὐτὸν καὶ Χριστὸν ἐποίησεν ὁ θεός τοῦτον τὸν Ἰησοῦν οὐν ημεῖς ἐσταυρώσατε

³⁷ ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τὴν καρδίαν εἰπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους τί ποιήσωμεν ἀνδρες ἀδελφοί

³⁸ Πέτρος δὲ πρὸς αὐτοὺς μετανοήσατε φησίν καὶ βαπτισθήτω εκαστος ημῶν ἐπὶ τῷ ὄνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν ημῶν καὶ λήμψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ ἀγίου πνεύματος

³⁹ ημῖν γάρ ἐστιν η̄ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ημῶν καὶ πᾶσιν τοῖς εἰς μακρὰν οὖσις ἀν προσκαλέσηται κύριος ὁ θεὸς ημῶν

⁴⁰ ἔτέροις τε λόγοις πλείσιν διεμαρτύρατο καὶ παρεκάλει αὐτοὺς λέγων σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταῦτης

⁴¹ οἱ μὲν οὐν ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ εβαπτίσθησαν καὶ προσετέθησαν ἐν τῇ ημέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλιαι

⁴² ησαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ τῇ κλάσει τοῦ ἀρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς

⁴³ ἐγίνετο δὲ πάση ψυχῇ φόβος πολλά τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο

⁴⁴ πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸν καὶ εἶχον ἀπαντα κοινά

⁴⁵ καὶ τα κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσιν καθότι ἀν τις χρείαν εἶχεν

⁴⁶ καθ' ημέραν τε προσκαρτεροῦντες ομοιθυμαδὸν ἐν τῷ ἴερῳ κλῶντές τε κατ' οἰκον ἀρτον μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφέλοττη καρδίας

⁴⁷ αἰνούντες τὸν θεὸν καὶ εχοντες χάριν πρὸς ολον τὸν λαόν ὁ δὲ κύριος προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ' ημέραν ἐπὶ τὸ αὐτό

Περοε ποσλание Иоанна (2 глава)

¹ τεκνία μου ταῦτα γράφω ημῖν ἵνα μὴ ἀμάρτητε καὶ εάν τις ἀμάρτη παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον

² καὶ αὐτὸς ἡλασμός εστιν περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ημῶν οὐ περὶ τῶν ημετέρων δὲ μόνον ολλὰ καὶ περὶ ολον τοῦ κόσμου

³ καὶ εν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν εὰν τὰς εντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν

⁴ ὁ λέγων ὅτι ἐγνώκα αὐτόν καὶ τὰς εντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν ψεύστης εστιν καὶ εν τούτῳ η̄ ἀλήθεια οὐκ ἐστιν

⁵ ος δ' ἀν τηρη αὐτοῦ τὸν λόγον αληθῶς εν τούτῳ η̄ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τετελείωται εν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι εν αὐτῷ εἶσμεν

⁶ ὁ λέγων εν αὐτῷ μένειν ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν καὶ αὐτὸς ουτως περιπατεῖν

⁷ ἀγαπητοί οὐκ εντολὴν καινὴν γράφω ημῖν ἀλλ' εντολὴν παλαιὸν ην εἶχετε απ' ἀρχῆς η̄ εντολὴ η̄ παλαιά εστιν ο̄ λόγος ον ηκούσατε

⁸ πάλιν εντολὴν καινὴν γράφω ημῖν ο̄ εστιν αληθὲς εν αὐτῷ καὶ εν ημῖν οτι η̄ σκοτία παράγεται καὶ τὸ φῶς τὸ αληθινὸν ηδη φαίνει

⁹ ὁ λέγων εν τῷ φωτὶ εῖναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν εν τῇ σκοτίᾳ εστὶν έως αρτι

¹⁰ ο̄ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εν τῷ φωτὶ μένει καὶ σκάνδαλον εν αὐτῷ οὐκ εστιν

¹¹ ο̄ δε μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εν τῇ σκοτίᾳ εστὶν καὶ εν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ καὶ οὐκ οιδεν ποῦ η̄ πάγει οτι η̄ σκοτία επύφλωσεν τοὺς οφθαλμοὺς αὐτοῦ

¹² γράφω ημῖν τεκνία οτι ἀφέωνται ημῖν αἱ ἀμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ

¹³ γράφω ημῖν πατέρες οτι ἐγνώκατε τὸν απ' ἀρχῆς γράφω ημῖν νεανίσκοι οτι νενικήκατε τὸν πονηρόν

¹⁴ εγραψα υμῖν παιδία ὅτι εγνώκατε τὸν πατέρα εγραψα υμῖν πατέρες ὅτι εγνώκατε τὸν αὐτὸν αρχῆς εγραψα υμῖν νεανίσκοι ὅτι ίσχυροί εστε καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν υμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν

¹⁵ μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ εάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον οὐκ εστιν η̄ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ

¹⁶ ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ η̄ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ η̄ ἐπιθυμία τῶν σφθαλμῶν καὶ η̄ ἀλαζονεία τοῦ βίου οὐκ εστιν ἐκ τοῦ πατρὸς ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου εστίν

¹⁷ καὶ ὁ κόσμος παράγεται καὶ η̄ ἐπιθυμία αὐτοῦ ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰώνα

¹⁸ παιδία εσχάτη ὥρᾳ εστίν καὶ καθὼς ἡκούσατε ὅτι ἀντίχριστος ἔρχεται καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν οθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρᾳ εστίν

¹⁹ εξ ημῶν εξῆλθαν ἀλλ' οὐκ ἡσαν εξ ημῶν εἰ γὰρ εξ ημῶν ἡσαν μεμενήκεισαν ἀν μεθ' ημῶν ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶν πάντες εξ ημῶν

²⁰ καὶ υἱεὶς χρῖσμα εχετε ἀπὸ τοῦ ἀγίου καὶ οἰδατε πάντες

²¹ οὐκ εγραψα υμῖν ὅτι οὐκ οἰδατε τὴν ἀλήθειαν ἀλλ' ὅτι οἰδατε αὐτήν καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ εστιν

²² τίς εστιν ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ εστιν ὁ Χριστός οὐτός εστιν ὁ ἀντίχριστος ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν νιόν

²³ πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν νιόν οὐδὲ τὸν πατέρα εχει ὁ ὄμοιογῶν τὸν νιὸν καὶ τὸν πατέρα εχει

²⁴ υἱεὶς ὁ ἡκούσατε ἀπὸ ἀρχῆς ἐν υμῖν μενέτω εάν εν υμῖν μείνῃ ὁ ἀπὸ ἀρχῆς ἡκούσατε καὶ υἱεὶς ἐν τῷ υἱῷ καὶ εν τῷ πατρὶ μενείτε

²⁵ καὶ αὐτῇ εστὶν η̄ ἐπαγγελία η̄ αὐτὸς ἐπηγγείλατο ημῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον

²⁶ ταῦτα εγραψα υμῖν περὶ τῶν πλανῶντων υἱᾶς

²⁷ καὶ υἱεὶς τὸ χρῖσμα ο̄ ελάβετε ἀπὸ αὐτοῦ μένει ἐν υμῖν καὶ οὐ χρείαν εχετε ἵνα τις διδάσκῃ υἱᾶς ἀλλ' ὡς τὸ αὐτοῦ χρῖσμα διδάσκει υἱᾶς περὶ πάντων καὶ ἀληθές εστιν καὶ οὐκ εστιν ψεῦδος καὶ καθὼς εδίδαξεν υἱᾶς μένετε ἐν αὐτῷ

²⁸ καὶ νῦν τεκνία μένετε ἐν αὐτῷ ἵνα εάν φανερωθῇ σχῶμεν παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπὸ αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ

²⁹ εάν εἰδῆτε ὅτι δίκαιος εστιν γινώσκετε ὅτι καὶ πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην εξ αὐτοῦ γεγέννηται

Ποστλανη αποστολα Παυλα κ Ριμλιανα (Ριμ. 8)

¹ ουδὲν ἀρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ

² ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἡλευθέρωσέν σε ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου

³ τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου ἐν ω̄ η̄ θένει διὰ τῆς σαρκὸς ὁ θεὸς τὸν εάντονυ νιὸν πέμψας ἐν ὄμοιώματι σαρκὸς ἀμαρτίας καὶ περὶ ἀμαρτίας κατέκρινεν την ἀμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ

⁴ ἵνα τὸ δικαιώματα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ημῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα

⁵ οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος

⁶ τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ καὶ εἰρήνη

⁷ διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς θεόν τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ύποτάσσεται οὐδὲ γὰρ δύναται

⁸ οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες θεῷ ἀφέσαι οὐ δύνανται

⁹ υἱεὶς δὲ οὐκ εστὲ ἐν σαρκὶ ἀλλὰ ἐν πνεύματι εἰπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν υμῖν εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ εχει οὐτος οὐκ εστιν αὐτοῦ

¹⁰ εἰ δὲ Χριστὸς ἐν υμῖν τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἀμαρτίαν τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην

¹¹ εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν υμῖν ὁ ἐγείρας Χριστὸν εἰκ νεκρῶν ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα υμῶν διὰ τοῦ ἐνοικούντος αὐτοῦ πνεύματος ἐν υμῖν

¹² ἀρα οὖν ἀδελφοί οἱ φειλέται εσμέν οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν

¹³ εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε μέλλετε ἀποθνήσκειν εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε ζήσεσθε

¹⁴ οἵσοι γὰρ πνεύματι θεοῦ ἀγονται οὐτοὶ θεοῦ εἰστιν

¹⁵ οὐ γὰρ ελάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον ἀλλὰ ελάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας ἐν ω̄ κράζομεν αββα ὁ πατήρ

¹⁶ αὐτὸν τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ημῶν ὅτι εσμὲν τέκνα θεοῦ

¹⁷ εἰ δὲ τέκνα καὶ κληρονόμοι κληρονόμοι μεν θεοῦ συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ εἰπερ συμπάσχομεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν

¹⁸ λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ αξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ημᾶς

¹⁹ η̄ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν νιῶν τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται

²⁰ τη γὰρ ματαιότητι η̄ κτίσις ύπετάγη οὐχ ἐκούσα ἀλλὰ διὰ τὸν ύποτάξαντα εἰφ' ελπίδι

²¹ οἵτι καὶ αὐτῇ η̄ κτίσις ελευθερωθῆσται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ελευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ

²² οιδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα η̄ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἀχρι τοῦ νῦν

²³ οὐ μόνον δέ ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ την ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες υἱεὶς καὶ αὐτοὶ ἐν εἴστοις στενάζομεν νιοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι την ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ημῶν

²⁴ τη γὰρ ελπίδι εσώθημεν ελπίς δὲ βλεπομένη οὐκ εστιν ελπίς ο̄ γὰρ βλέπει τίς ελπίζει

²⁵ εἰ δὲ ο̄ οὐ βλέπομεν ελπίζομεν δι' ύπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα

²⁶ ὡσαύτως δέ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται τη ἀσθενείᾳ ημῶν τὸ γὰρ τί προσευξώμεθα καθὸ δεῖ οὐκ οιδαμεν ἀλλὰ αὐτὸν τὸ πνεῦμα ύπερεντυγχάνει στεναγμοῖς ἀλαλήτοις

²⁷ ο̄ δέ ἐραυνῶν τας καρδίας οἰδεν τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος ὅτι κατὰ θεὸν ἐντυγχάνει υπὲρ αγίων

²⁸ οιδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὓσιν

²⁹ ὅτι οὓς προέγνω καὶ προώρισεν συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ νιοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον εν πολλοῖς ἀδελφοῖς

³⁰ οὓς δὲ προώρισεν τούτους καὶ ἐκάλεσεν καὶ οὓς ἐκάλεσεν τούτους καὶ εδικαίωσεν οὓς δὲ εδικαίωσεν τούτους καὶ ἐδόξασεν

³¹ τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα εἰ ὁ θεὸς υπὲρ ήμῶν τίς καθ' ήμῶν

³² οὓς γε τοῦ ιδίου νιοῦ οὐκ ἐφείσατο ἀλλὰ υπὲρ ήμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ήμῖν χαρίσεται

³³ τίς εὐκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ θεὸς ὁ δικαιῶν

³⁴ τίς ὁ κατακρινῶν Χριστὸς Ἰησοῦς ὁ ἀποθανόν μᾶλλον δὲ ἐγερθείς οὓς καὶ εστίν εν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ οὓς καὶ εντυγχάνει υπὲρ ήμῶν

³⁵ τίς ήμας χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ θλῖψις ἡ στενοχωρία ἡ διωγμὸς ἡ λιμὸς ἡ γυμνότης ἡ κίνδυνος ἡ μάχαιρα

³⁶ καθὼς γέγραπται ὅτι ἐνεκεν σοῦ θανατούμεθα ολην τὴν ημέραν ελογίσθημεν ως πρόβατα σφαγῆς

³⁷ ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν υπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ημᾶς

³⁸ πέπεισμαι γάρ ὅτι οὐτε θάνατος οὐτε ζωὴ οὐτε ἀγγελοι οὐτε ἀρχαὶ οὐτε ἐνεστῶτα οὐτε μέλλοντα οὐτε δυνάμεις

³⁹ οὐτε ψυχωμα οὐτε βάθος οὐτε τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ήμας χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς εν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ημῶν

Περβοε ποσλание апостола Павла к Коринфянам (1 Кор. 15)

¹ γνωρίζω δὲ ήμιν ἀδελφοί τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ήμιν ὃ καὶ παρελάβετε εν ωὶ καὶ εστήκατε

² δι' οὐ καὶ σώζεσθε τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ήμιν εἰς κατέχετε ἐκτὸς εἰ μη εἰκῇ ἐπιστεύσατε

³ παρέδωκα γαρ ήμιν εν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν υπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ήμῶν κατὰ τὰς γραφάς

⁴ καὶ ὅτι ἐτάφη καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ ημέρᾳ τῇ τρίτῃ κατὰ τὰς γραφάς

⁵ καὶ ὅτι ὥφθη Κηφᾶς εἰτα τοις δώδεκα

⁶ ἐπειτα ὥφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς εἰφάπαξ εξ ων οἱ πλείονες μένουσιν εώς αρτι τινες δὲ ἐκοιμήθησαν

⁷ ἐπειτα ὥφθη Ἰακώβῳ εἰτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν

⁸ εσχατον δὲ πάντων ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι ὥφθη καμοι

⁹ εγὼ γάρ εἰμι ὃ ελάχιστος τῶν ἀποστόλων ὃς οὐκ εἰμὶ ίκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ

¹⁰ χάριτι δὲ θεοῦ εἴμι ὃ εἴμι καὶ ήχάρις αὐτοῦ ή εἰς εἴμε οὐ κενή ἐγενήθη ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων εκοπίασα οὐκ ἔγω δὲ ἀλλὰ ήχάρις τοῦ θεοῦ ή συν εμοί

¹¹ ειτε οὖν ἔγω ειτε εκείνοι ουτως κηρύσσομεν καὶ ουτως ἐπιστεύσατε

¹² εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται πῶς λέγουσιν εν ήμιν τινες ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ εστίν

¹³ εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ εστίν ουδὲ Χριστὸς ἐγήγερται

¹⁴ εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται κενὸν ἄρα καὶ τὸ κήρυγμα ήμῶν κενή καὶ ή πίστις ημῶν

¹⁵ ευρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ θεοῦ ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ θεοῦ ὅτι ηγειρεν τὸν Χριστόν οὐκ ηγειρεν εἰπερ ἄρα νεκροί οὐκ ἐγείρονται

¹⁶ εἰ γάρ νεκροί οὐκ ἐγείρονται ουδὲ Χριστὸς ἐγήγερται

¹⁷ εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται ματαία ή πίστις ημῶν ἐτι εστε εν ταις ἀμαρτίαις ημῶν

¹⁸ ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες εν Χριστῷ ἀπώλοντο

¹⁹ εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἐν Χριστῷ ἡλπικότες εσμὲν μόνον ελεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων εσμέν

²⁰ νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται εἰκ νεκρῶν ἀπαρχῃ τῶν κεκοιμημένων

²¹ ἐπειδὴ γαρ δι' ἀνθρώπου θάνατος καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν

²² ὡσπερ γαρ εν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀποθνήσκουσιν ουτως καὶ εν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται

²³ ἐκαστος δε εν τω ἴδιω τάγματι ἀπαρχῃ Χριστός ἐπειτα οι τοῦ Χριστοῦ εν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ

²⁴ ειτα τὸ τέλος οταν παραδιδῷ τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ πατρί οταν καταργήσῃ πασαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν εξουσίαν καὶ δύναμιν

²⁵ δει γαρ αὐτὸν βασιλεύειν ἀρχι ουθῇ πάντας τους εχθρους υπὸ τους πόδας αὐτοῦ

²⁶ εσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ο θάνατος

²⁷ πάντα γαρ υπέταξεν υπὸ τους πόδας αὐτοῦ οταν δὲ ειπη οτι πάντα υποτέτακται δῆλον οτι εκτὸς τοῦ υποτάξαντος αὐτῷ τα πάντα

²⁸ οταν δε υποταγῇ αὐτῷ τα πάντα τότε καὶ αὐτὸς ο υιὸς υποταγήσεται τῷ υποτάξαντι αὐτῷ τα πάντα ίνα η ὁ θεὸς τα πάντα εν πᾶσιν

²⁹ ἐπει τι ποιήσουσιν οι βαπτιζόμενοι υπὲρ τῶν νεκρῶν ει ολως νεκροί οὐκ εγείρονται τι καὶ βαπτίζονται υπὲρ αὐτῶν

³⁰ τι καὶ ήμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν

³¹ καθ' ήμέραν ἀποθνήσκω νη τὴν ημετέραν καύχησιν αδελφοί ην εχω εν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ημῶν

³² ει κατὰ ανθρωπον εθηριομάχησα εν Εφέσω τι μοι τὸ οφελος ει νεκροί οὐκ εγείρονται φάγωμεν καὶ πίωμεν αυριον γαρ ἀποθνήσκομεν

³³ μη πλανασθε φθείρουσιν ηθη χρηστὰ ομιλίαι κακαί

³⁴ ἐκνήψατε δικαίως καὶ μη ἀμαρτάνετε ἀγνωσίαν γαρ θεοῦ τινες εχουσιν πρὸς εντροπὴν ημῶν λαλῶ

³⁵ αλλα ερει τις πῶς εγείρονται οι νεκροί ποιώ δε σώματι ερχονται

³⁶ αἱρων συ ὁ σπείρεις οὐ ζωοποιεῖται εἰν μὴ ἀποθάνη
³⁷ καὶ ὁ σπείρεις οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον εἰ τύχοι σίτου η̄ τινος τῶν λοιπῶν
³⁸ ο̄ δὲ θεὸς δίδωσιν αὐτῷ σῶμα καθὼς η̄θέλησεν καὶ ἐκάστῳ τῶν σπερμάτων ιδιον σῶμα
³⁹ οὐ πᾶσα σάρξ η̄ αυτὴ σάρξ ἀλλὰ ἀλη μὲν ἀνθρώπων ἀλλη δὲ σάρξ κτηνῶν ἀλλη δὲ σάρξ πτηνῶν ἀλλη δὲ αὐτήσιν

⁴⁰ καὶ σώματα ἐπουράνια καὶ σώματα επίγεια ἀλλὰ ἔτερα μὲν η̄ τῶν ἐπουρανίων δόξα ἔτερα δὲ η̄ τῶν επιγείων
⁴¹ ἀλλη δόξα η̄λιον καὶ ἀλη δόξα σελήνης καὶ ἀλη δόξα αστέρων αστὴρ γὰρ αστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ
⁴² οὐτῶς καὶ η̄ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν σπείρεται εἰν φθορᾷ ἐγείρεται εἰν αφθαρσίᾳ
⁴³ σπείρεται ἐν ατμίᾳ ἐγείρεται ἐν δόξῃ σπείρεται ἐν ασθενείᾳ ἐγείρεται ἐν δυνάμει
⁴⁴ σπείρεται σῶμα ψυχικόν ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν εἰ ἐστιν σῶμα ψυχικόν εἰστιν καὶ πνευματικόν
⁴⁵ οὐτῶς καὶ γέγραπται ἐγένετο ὁ πρώτος ἀνθρωπος Ἐδάμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν ο̄ εσχατος Ἐδάμ εἰς πνεῦμα ζωοποιούν

⁴⁶ ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικὸν ἀλλὰ τὸ ψυχικόν ἐπειτα τὸ πνευματικόν
⁴⁷ ο̄ πρῶτος ἀνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός ο̄ δεύτερος ἀνθρωπος εξ οὐρανοῦ
⁴⁸ οἰος ὁ χοϊκός τοιούτοι καὶ οἱ χοϊκοὶ καὶ οἰος ὁ ἐπουράνιος τοιούτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι
⁴⁹ καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου
⁵⁰ τοῦτο δὲ φημι ἀδελφοί ο̄τι σάρξ καὶ αἴμα βασιλείαν θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ δύναται οὐδὲ η̄ φθορὰ τὴν αφθαρσίαν κληρονομεῖ
⁵¹ ίδου μυστήριον υμῖν λέγω πάντες οὐ κοιμηθησόμεθα πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα
⁵² εἰν ατόμῳ ἐν ρίπῃ ὀφθαλμού ἐν τῇ εσχάτῃ σάλπιγγι σαλπίσει γάρ καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται αφθαρτοὶ καὶ η̄μεις ἀλλαγησόμεθα
⁵³ δεῖ γαρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι αφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι αθανασίαν
⁵⁴ οὖταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσηται αφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται αθανασίαν τότε γενήσεται ο̄ λόγος ο̄ γεγραμμένος κατεπόθη ο̄ θάνατος εἰς νίκος
⁵⁵ ποὺ σου θάνατε τὸ νίκος ποὺ σου θάνατε τὸ κέντρον
⁵⁶ τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου η̄ ἀμαρτία η̄ δὲ δύναμις τῆς ἀμαρτίας ο̄ νόμος
⁵⁷ τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ διδόντι η̄μιν τὸ νίκος διὰ τοῦ κυρίου η̄μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
⁵⁸ ὥστε ἀδελφοὶ μου ἀγαπητοὶ εδραῖοι γίνεσθε ἀμετακίνητοι περισσεύοντες εἰν τῷ ἔργῳ τοῦ κυρίου πάντοτε εἰδότες ο̄τι ο̄ κόπος υμῶν οὐκ εἰστιν κενδὸς εἰν κυρίῳ

Ποσλανία αποστολα Παύλα κ Εφεσιανα (Εφ. 5)

¹ γίνεσθε οὐν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ ως τέκνα ἀγαπητά
² καὶ περιπατείτε ἐν ἀγάπῃ καθὼς καὶ ο̄ Χριστὸς η̄γάπησεν η̄μᾶς καὶ παρέδωκεν εἰαυτὸν υπὲρ η̄μῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ο̄σμὴν εὐώδιας
³ πορνείᾳ δὲ καὶ ακαθαρσίᾳ πᾶσα η̄ πλεονεξίᾳ μηδὲ ὄνομαζέσθω εἰν υμῖν καθὼς πρέπει ο̄γίοις
⁴ καὶ αἰσχρότης καὶ μωρολογία η̄ εὐτραπελίᾳ σ̄ οὐκ ἀνήκεν ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστίᾳ
⁵ τοῦτο γὰρ ίστε γινώσκοντες ο̄τι πᾶς πόρνος η̄ ακάθαρτος η̄ πλεονέκτης ο̄ εἰστιν εἰδωλολάτρης οὐκ εχει κληρονομίαν εἰν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ
⁶ μηδεὶς υμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις διὰ ταῦτα γὰρ ἐρχεται η̄ οργὴ τοῦ θεοῦ εἰπὶ τους υιοὺς τῆς απειθείας
⁷ μη οὐν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν
⁸ η̄τε γάρ ποτε σκότος νῦν δὲ φῶς εἰν κυρίῳ ως τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε
⁹ ο̄ γαρ καρπὸς τοῦ φωτὸς εἰν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ
¹⁰ δοκιμάζοντες τί εἰστιν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ
¹¹ καὶ μη συγκοινωνεῖτε τοῖς ἐργοῖς τοῖς ακάρποις τοῦ σκότους μᾶλλον δὲ καὶ ελέγχετε
¹² τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα υπὲρ αὐτῶν αἰσχρόν εἰστιν καὶ λέγειν
¹³ τὰ δὲ πάντα εἰλεγχόμενα υπὲρ τοῦ φωτὸς φανεροῦται
¹⁴ πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς εἰστιν διὸ λέγει ἐγείρει ο̄ καθεύδων καὶ ἀνάστα εἰκ τῶν νεκρῶν καὶ επιφαύσει σοι ο̄ Χριστός
¹⁵ βλέπετε οὐν ἀκριβῶς πῶς περιπατεῖτε μὴ ως ἀσφοροὶ ἀλλ' ως σοφοί
¹⁶ εξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν ο̄τι αἱ η̄μέραι πονηραὶ εἰσιν
¹⁷ δια τοῦτο μη γίνεσθε αφρονες ἀλλα συνίετε τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου
¹⁸ καὶ μη μεθύσκεσθε οἰνῷ εἰν ὦζεστιν ἀσωτίᾳ ἀλλὰ πληροῦσθε εἰν πνεύματι
¹⁹ λαλούντες εἰαυτοῖς εἰν ψαλμοῖς καὶ υμνοῖς καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς ἀδοντες καὶ γάλλοντες τῇ καρδίᾳ υμῶν τῷ κυρίῳ
²⁰ εὐχαριστοῦντες πάντοτε υπὲρ πάντων εἰν ονόματι τοῦ κυρίου η̄μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ θεῷ καὶ πατρί²¹
²¹ υπότασσόμενοι ἀλλήλοις εἰν φόβῳ Χριστοῦ
²² αἱ γυναῖκες τοῖς ιδίοις ἀνδράσιν ως τῷ κυρίῳ
²³ ο̄τι ανήρ εἰστιν κεφαλὴ τῆς γυναικὸς ως καὶ ο̄ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας αυτὸς σωτὴρ τοῦ σώματος
²⁴ αλλὰ ως η̄ εκκλησίᾳ υποτάσσεται τῷ Χριστῷ οὐτῶς καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσιν εἰν παντί²⁵
²⁵ οἱ ανδρες ἀγαπατε τὰς γυναικας καθὼς καὶ ο̄ Χριστὸς η̄γάπησεν την ἐκκλησίαν καὶ εἰαυτὸν παρέδωκεν υπὲρ αὐτῆς
²⁶ ίνα αυτὴν ἀγιάση καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ υδατος εἰν ρήματι
²⁷ ίνα παραστήσῃ αὐτὸς εἰαυτῷ ενδιόξον την ἐκκλησίαν μη ἔχουσαν σπίλον η̄ ρύτιδα η̄ τι τῶν τοιούτων αλλ' ίνα η̄ ἀγία καὶ αἴμωμος
²⁸ οὐτῶς ὀφείλουσιν καὶ οἱ ανδρες ἀγαπᾶν τὰς εἰαυτῶν γυναικας ως τὰ εἰαυτῶν σώματα ο̄ ἀγαπῶν την εἰαυτοῦ γυναικα εἰαυτὸν ἀγαπᾶ

²⁹ ουδεὶς γάρ ποτε τὴν εάντου σάρκα εμίσησεν αλλὰ ἐκτρέφει καὶ θάλπει αυτήν καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν εἴκελησίαν

³⁰ οἵτι μέλι εἶμεν τοῦ σώματος αὐτοῦ

³¹ αὐτὶ τούτου καταλείψει ἀνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ εἶσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν

³² τὸ μυστήριον τούτο μέγα εἶστιν ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν εἴκελησίαν

³³ πλὴν καὶ υμεῖς οἱ καθ' ἓνα εἴκαστος τὴν εάντου γυναῖκα ουτῶς σγάπατω ως εάντον γένη οὐαὶ φοβῆται τὸν ἄνδρα

Ποσλανίε απόστολα Παύλα κ Φιλιππιαῖς (Φλπ. 2:1-11)

¹ εἰ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ εἰ τι παραμύθιον ἀγάπης εἰ τις κοινωνία πνεύματος εἰ τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί

² πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν ἵνα τὸ αὐτὸ φρονήτε τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες σύμψυχοι τὸ ἐν φρονοῦντες

³ μηδὲν κατ' ἐριθείαν μηδὲ κατὰ κενοδοξίαν ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ηγούμενοι ὑπερέχοντας εάντων

⁴ μὴ τὰ εάντων εἴκαστος σκοποῦντες ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων εἴκαστοι

⁵ τούτο φρονεῖτε ἐν νῦν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ

⁶ ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἀρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ

⁷ ἀλλὰ εάντὸν ἐκένωσεν μορφὴν διούλου λαβών ἐν ὄμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ως ἀνθρωπός

⁸ ἐταπείνωσεν εάντὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου δὲ σταυροῦ

⁹ διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα

¹⁰ ἵνα ἐν τῷ ὄνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνον κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων

¹¹ καὶ πᾶσα γλώσσα εξομολογήσηται ὅτι κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν θεού πατρός

Ποσλανίε απόστολα Παύλα κ Εβραιοῖς (Εβρ. 11)

¹ εἴστιν δὲ πίστις ελπιζομένων ὑπόστασις πραγμάτων ἐλεγχος οὐ βλεπομένων

² εἰν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι

³ πίστει νοούμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰώνας ρήματι θεοῦ εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὸ βλεπόμενον γεγονέναι

⁴ πίστει πλείονα θυσίαν Ἀβελ παρὸ Καϊν προσήνεγκεν τῷ θεῷ δι' οὗς ἐμαρτυρήθη εἴναι δίκαιος μαρτυροῦντος επὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν εἴτε λαλεῖ

⁵ πίστει Ἐνὼς μετετέθη τοῦ μηδεὶν θάνατον καὶ οὐχ τυρίσκετο διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως μεμαρτύρηται εὐαρεστηκέναι τῷ θεῷ

⁶ χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ θεῷ οὐτὶ εἴστιν καὶ τοῖς εἴκητούσιν αὐτὸν μισθωτοδότης γίνεται

⁷ πίστει χρηματισθεὶς Νωε περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων ευλαβηθεὶς κατεσκεύασεν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ δι' οὗς κατέκρινεν τὸν κόσμον καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος

⁸ πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπῆκουσεν εξελθεῖν εἰς τόπον ὃν ημελλεν λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν καὶ εξῆλθεν μη ἐπιστάμενος ποῦ ἐρχεται

⁹ πίστει παρώκησεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας ως ἀλλοτρίαν ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς

¹⁰ εξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους εἶχουσαν πόλιν οὗς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ θεός

¹¹ πίστει καὶ αὐτῇ Σάρρα στεῖρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἐλαβεν καὶ παρὰ καιρὸν ηλικίας ἐπεὶ πιστὸν ηγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον

¹² διὸ καὶ ἀφ' ἐνὸς ἐγεννήθησαν καὶ ταῦτα νενεκρωμένου καθὼς τὰ ἀστρα τοῦ ουρανοῦ τῷ πλήθει καὶ ως η ἀμμος ή παρα τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης η ἀναρίθμητος

¹³ κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες μη λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ιδόντες καὶ αὐτασάμενοι καὶ οὐμολογήσαντες οὐτὶ ξένοι καὶ παρεπίδημοι εἰσὶν ἐπὶ τῆς γῆς

¹⁴ οἵτι μοι τοιαύτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν οὐτὶ πατρίδα ἐπιζητοῦσιν

¹⁵ καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' οὗς εξέβησαν εἶχον ἀν καιρὸν ἀνακάμψαι

¹⁶ νῦν δὲ κρείττονος ὄρέγονται τοῦτ' ἐστιν ἐπουρανίου διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ θεὸς θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτὸν ητοίμασεν γαρ αὐτοῖς πόλιν

¹⁷ πίστει προσενήνοχεν Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν οὐτὶς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος

¹⁸ πρὸς ὃν ελαλήθη οὐτὶ εἰν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα

¹⁹ λογισάμενος οὐτὶ καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγέρειν δυνατὸς ὁ θεός οὐθεν αὐτὸν καὶ εἰν παραβολῇ ἐκομίσατο

²⁰ πίστει καὶ περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ καὶ τὸν Ἡσαῦ

²¹ πίστει Ἰακὼβ ἀποθανήσκων εἴκαστον τὸν υἱὸν Ἰωσῆφ εὐλόγησεν καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ αἴρον τῆς ράβδου αὐτοῦ

²² πίστει Ἰωσῆφ τελευτῶν περὶ τῆς εξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσεν καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετεῖλατο

²³ πίστει Μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ύπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον καὶ οὐκ εφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως

²⁴ πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ηρόντισατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραὼ

²⁵ μᾶλλον ελόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ η πρόσκαιρον ἐχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν

²⁶ μείζονα πλούτον ηγήσάμενος τὸν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ ἀπέβλεπεν γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν

²⁷ πίστει κατέλιπεν Αἴγυπτον μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως τὸν γὰρ αὔρατον ως ὥρῶν εἰκαρτέρησεν

²⁸ πίστει πεποίκεν τὸ πάχα και τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος ἵνα μη σ' ολοθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγῃ αὐτῶν

²⁹ πίστει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ως διὰ ξηρᾶς γῆς ης πεῖραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν

³⁰ πίστει τὰ τείχη Ἱεριχώ ἐπεσαν κυκλωθέντα επὶ ἐπτά ημέρας

³¹ πίστει 'Ρααβή πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασιν δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' εἰρήνης

³² καὶ τί εἶ λέγω ἐπιλείψει με γὰρ διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών Βαράκ Σαμψών Ἱεφθάε Δανιδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν

³³ οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας εἰργάσαντο δικαιοσύνην ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν ἔφραξαν στόματα λεόντων

³⁴ ἐσβεσαν δύναμιν πυρός εἴφυγον στόματα μαχαίρης εὖναμώθησαν ἀπὸ οἰσθενείας ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ παρεμβολὰς ἐκλιναν ἀλλοτρίων

³⁵ ελαβον γυναῖκες εξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν ἀλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν

³⁶ ἔτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ελαβον εἴτε δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς

³⁷ ελιθάσθησαν ἐπρίσθησαν ἐν φόνῳ μαχαίρης ἀπέθανον περιηλθον ἐν μηλωταῖς ἐν αἰγείοις δέρμασιν υστερούμενοι θλιβόμενοι κακουχούμενοι

³⁸ ων οὐκ ήν αὕτιος ὁ κόσμος ἐπὶ ἐρημίᾳς πλανώμενοι καὶ ὄρεσιν καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς οπαῖς τῆς γῆς

³⁹ καὶ οὐτοὶ πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο την ἐπαγγελίαν

⁴⁰ τοῦ θεοῦ περὶ ημῶν κρείττον τι προβλεψαμένου ἵνα μη χωρὶς ημῶν τελειωθῶσιν

Молитвы и богослужебные тексты

Молитва Царю Небесный

Прощенгъ прос то Агио Пнеума

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών, ο θησαυρός των αγαθών και ζωής χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν, και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος, και σώσον, Αγαθέ, τας ψυχάς ημών.

Трисвятое. Молитва Святой Троице

Αγιος ο Θεός, Αγιος Ισχυρός, Αγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς. (Τρις).

Δόξα Πατρί και Υἱῷ και Αγίῳ Πνεύματι, και νυν, και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς. Κύριε ίλασθητι ταις αμαρτίαις ημών, Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν, Αγιε επίσκεψαι και ίσαι τας ασθανείας ημών, ένεκεν του ονόματός Σου.

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υἱῷ και Αγίῳ Πνεύματι, και νυν, και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Отче наш

Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομά Σου, ελθέτω η Βασιλεία Σου, γεννηθήτω το θέλημά Σου ως εν ουρανώ και επί της γῆς. Τον ἄρτον ημών τον επιούσιον δος ημίν σήμερον, και ἀφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών. Και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

Богородице Дево радуйся

Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε, κεχαριτωμένη Μαρία, ο Κύριος μετὰ σοῦ. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, και εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτήρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ήμῶν.

Символ веры

Το σύμβολον της πίστεως

1. Πιστεύω εις ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γῆς, ορατόν τε πάντων και αοράτων.

2. Και εις είνα Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υἱόν του Θεού τον μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο.

3. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και δια την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών, και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου, και Μαρίας της Παρθένου, και ενανθρωπήσαντα.

4. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επὶ Ποντίου Πιλάτου, και παθόντα, και ταφέντα.

5. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς.

6. Και ανελθόνται εις τους ουρανούς, και καθεζόμενον εκ δεξιῶν του Πατρός.

7. Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, Ου της Βασιλείας ουκ ἔσται τέλος.

8. Και εις το Πνεύμα το Αγίου, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υἱῷ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών.

9. Εις Μίαν, Αγία, Καθολικήν, και Αποστολικήν Εκκλησίαν.

10. Ομολογώ ἐν Βάπτισμα εις ἀφεσιν αμαρτιών.

11. Προσδοκώ Ανάστασιν νεκρών,

12. και ζωήν του μέλλοντος αιώνος.

Αμήν.

Тексты из Литургии свт. Иоанна Златоуста

Молитва перед чтением Евангелия

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ἱερεὺς ἔχει ἀναγνώσει τὴν εὐχὴν πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου:

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλάνθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόσιν. Ἐνθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας πάσας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν καὶ φρονοῦντες καὶ πράτοντες. Σὺ γάρ εἰ ὁ φωτισμός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἄγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Единородный Сыне

Ο μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Αγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Херувимская

Οι τὰ Χερουβεῖμ μυστικῶς εἰκονίζοντες καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, ώς τὸν Βασιλέα τῶν ὄλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Άλληλούϊα.

Достойно есть

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμόμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεῖμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Молитва преподобного Ефрема Сириня

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
Πνεύμα αργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ αργολογίας μη μοι δως.
Πνεύμα δε σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, υπομονῆς, καὶ αγάπης χάρισε μοι τω σω δούλω.
Ναι Κύριε Βασιλεύ,
Δώρησάι μοι του οράν τα εμά πταισματα,
Και μη κατακρίνειν τον αδελφόν μου ότι ευλογητός ει εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Иже на всяко время...

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἔλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Ταὶς ψυχάς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητός εἴ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αιώνων. Αμήν.

Тропари воскресные

Глас 1

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ιουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα. Δόξα τῇ Αναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Глас 2

Ὄτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἀδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Глас 3

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἃδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Глас 4

Τὸ φαιδρὸν τῆς Αναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Глас 5

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Αναστάσει αὐτοῦ.

Глас 6

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἀδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπὸ αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωήν, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Глас 7

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἡνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Глас 8

Ἐξ ὑψους κατῆλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι

Догматики

Глас 1

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ Βασίλειον ἡνέῳξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γάρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἔχθρους, ὃς παντοδύναμος.

Глас 2

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γάρ ή βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας, ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἡλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ή σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Глас 3

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικὸν σου τόκον πανσεβάσμιε; Πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκὶ, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπήν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα σώαν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ίκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὄρθιοδόξως, Θεοτόκον ὄμολογούντων σε

Глас 4

Ο διὰ σὲ θεοπάτωρ Προφήτης Δαυΐδ, μελῳδικῶς περὶ σοῦ προανεψώνησε, τῷ μεγαλείᾳ σοι ποιήσαντι. Παρέστη ἡ βασιλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γάρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθέν, ὄρειάλωτον εὑρὼν πρόβατον, τοῖς ὥμοις ἀναλαβών, τῷ Πατρὶ προσαγάγη, καὶ τῷ ἴδιῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι, καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον Χριστός, ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Глас 5

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, τῆς ἀπειρογάμου Νύμφης, εἰκὼν διεγράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὄντος, ἐνθάδε Γαβρὶὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος, τότε τὸν βυθόν ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραὴλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ή Παρθένος· ή θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος, ή Ἀμεμπτος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἀφθορος, ὁ ὧν καὶ προών, καὶ φανεῖς ως ἄνθρωπος, Θεός ἐλέησον ημᾶς.

Глас 6

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνύμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ, Πατρός, ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προϊῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι» ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ» ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ίκέτευε σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Глас 7

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης, ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ Παρθένος, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ δύναται· παραδόξου γὰρ οὕσης τῆς συλλήψεως Αγνῆ, ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κυνήσεως· ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις. Διό σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς, πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Глас 8

Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γάρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθών, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἰς ἔστιν Υἱός, διπλοὺς τὴν φύσιν, ἀλλ᾽ οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἀνθρωπὸν, ἀληθῶς κηρύγγοντες, ὁμοιογονμενοὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε, Μῆτερ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Тексты святых отцов

Дидахи I.

1. Όδοι δύο είσι, μία της ζωῆς και μία του θανάτου, διαφορὰ δὲ πολλὴ μεταξὺ τῶν δύο ὁδῶν.

2. Ή μὲν οὖν τῆς ζωῆς ἐστιν αὕτη· πρῶτον ἀγαπησεις τὸν θεὸν τὸν ποιήσαντά σε, δεύτερον τὸν πλησίον σου ὃς σεαυτόν· πάντα δὲ ὅσα ἐὰν θελήσῃς μὴ γίνεσθαι σοι, καὶ σὺ ἄλλῳ μὴ ποίει.

3. Τούτων δὲ τῶν λόγων ἡ διδαχὴ ἐστίν αὕτη· εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἔχθρῶν ὑμῶν, νηστεύετε δὲ ὑπὲρ τῶν διωκότων ὑμᾶς· ποία γάρ χάρις, ἐὰν ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς; οὐχὶ καὶ τὰ ἔθνη τὸ αὐτὸν ποιοῦντι; ὑμεῖς δὲ ἀγαπᾶτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς, καὶ οὐχ ἔξετε ἔχθρόν.

4. ἀπέχου τῶν σαρκικῶν καὶ σωματικῶν ἐπιθυμιῶν· ἐὰν τίς σοι δῷ ράπισμα εἰς τὴν δεξιὰν σιαγόνα, στέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην, καὶ ἐση τέλειος· ἐὰν ἀγγαρεύσῃ σέ τις μῆλον ἔν, ὑπαγε μετ' αὐτοῦ δύνο· ἐὰν ἄρη τις τὸ ἴματιόν σου, δὸς αὐτῷ καὶ τὸν χιτῶνα· ἐὰν λάβῃ τις ἀπὸ σοῦ τὸ σόν, μὴ ἀπαίτει· οὐδὲ γάρ δύνασαι.

5. παντὶ τῷ αἰτοῦντὶ σε δίδου καὶ μὴ ἀπάιτεν· πᾶσι γάρ θέλει δίδοσθαι ὁ πατὴρ ἐκ τῶν ιδίων χαρισμάτων. οἱ διδόντες κατὰ τὴν ἐντολήν· ἀθῷος γάρ ἐστιν. οὐαὶ τῷ λαμβάνοντι τις, ἀθῷος ἔσται· οἱ δὲ μὴ χρείαν ἔχων ἐκεῖνην, ίνατι ἔλαε καὶ εἰς τί· ἐν συνοώῃ δὲ γενόμενος ἐξετασθήσεται περὶ ὧν ἐπράξε, καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ἐκεῖθεν, ὃ ἀπόδῷ τὸν ἔσγατον κοδράντην.

6. ἀλλὰ καὶ περὶ τούτου δὲ εἰρηται· Ἰδρωσάτω ἡ ἐλεημοσύνη σου εἰς τὰς χειρας σου, μέχρις ἂν γνῶς τίνι δῷς.

Свт.Евстатий Антиохийский. Против Оригена.

4, 1—3; (1.) Εἰδὲ δεῖ πιστεύειν ἡ τῷ δαιμονιζόμενῳ Σαοὺλ ὡς ἀληθῆ γνώσεως ἡ κριβωκότι κατάληψιν, ἥδαίμονι καυχωμένῳ καὶ ψυχὰς ὑπισχγουμένῳ δικαίων ἐξ ἥδου μετα πέμπεσθαι, κρίνω μεν παρ' ἔαυτοῖς ὅσης ἀν εἰ τηγε μετα πέμπεσθαι, κρίνω μεν παρ' ἔαυτοῖς ὅσης ἀν εἰ τηγε δυσφημίας ἀνάπλεα ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα νοεῖν, ὃ (5) κράτιστε ἀνδρῶν Εὐτρόπιε· (2.) πολὺ γάρ, ὡς ἔοικεν, Ὡριγένης τῆς ἀληθείας ἐσφάλη, καὶ τοιοῦ δεσπότου ἥμαδνί Ηησοῦ περὶ τοῦ διαβόλου διαρρήδην εἰρηκότος «ἔκεινος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐντῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἔστηκεν, ὅτι ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐναντός. ὅταν λαλῇ (5) τὸψεῦδος, ἐκτῶν ιδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύστης ἔστιν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ». (3.) τί τοι νυν φίς, ὃ

Ωρίγενες (ἀνάγκη γὰρ ἐρέσθαι σε); πότερον ἀληθῆ ταῦτα ἔστιν ἄπερ ἔφρασεν ὁστήρ, ἢτ οὐναντίον ὀνθυποφέρων ἐρεῖς; εἰ μὲν οὐνάληθεῖούτουκρίουτυγχάνουσιλόγοι, εἰωθότως ἄρα ὁδαίμων ἐψεύσατο θρασυνόμενος· εἰδὲ ἀψευδῆ τὰ (5) τοῦ δαίμονος ὄριζη ρήματα, ψεύστην ἀποφῆναι τὸν κύριον ἐγχειρεῖς. 4, 5—8 c. 70—72 ναί, φησίν, ἀλλ’ οὐχ ὁδαίμων ταῦτα εἴρηκεν, ἀλλ’ «ἡδηγηματικὴ τοῦ συγγραφέως φωνή· συγγραφεὺς δὲ τῶν λόγων εἶναι πεπίστευται τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον, ἀλλ’ οὐκ ἀνθρωπὸς». εἰτ’ οὖνοεὶ πᾶς ἐναντία φαίνει τῇ τοῦ διηγήματος ἐκδοχῇ; (6.) κάλλιον γοῦν ἵσασιν οἱ παντοίοις σχολαιότερον ὡμιλήσαντες λόγοις ὡς ἡ διηγηματικὴ τοῦ συγγραφέως ὡμιλία ταῦτα ἔξεδωκεν, ἄπερ ἐδόκει πράττειν ἡ λέγειν τῷ μαντευομένῳ Σαοὺλ ἡ ἐγγαστρί μυθος· ἀμέλει περὶ ἐκείνης ἐκδιηγούμενος ὁ (5) συγγραφεὺς καὶ τοὺς λόγους αὐτῆς ἐπὶ λέξεως ἐκτιθέμενος ἔφη «καὶ εἴπεν ἡ γυνὴ· τίνα ἀναγάγω σοι;» (7.) τίς δὲ οὗτος εὐήθης ἔστιν ὡς ὑποκρίνεσθαι μήνοεῖν ὅτι αὐταὶ μὲν τοῦ συγγραφέως οὐκ εἰσιν αἱ φωναί, τῆς δεδαιμονώσης εἰσὶ γυναικός, ἡς καὶ τὸ ὕνομα πρὸ ὕταξεν; οὐδαμοῦ μέντοι βεβαιοῖ τοὺς λόγους αὐτῆς ὡς ἀληθεῖς, οὐδέτεις ἀν εἴηγε τοῦ τοδεικνύναι δυνάμενος (5) οὐδαμῶς. (8.) ἀλλὰ μήν, εἴγε δεῖ φιλαλήθως εἰπεῖν, ἡ διηγηματικὴ <φωνὴ> τοῦτο ἔφη σε μόνον ὡς «εἶδεν ἡγυνὴ τὸν Σαμουήλ». οὗτος δὲ ταῦτα ἔγραψεν ὡς πρὸς εἰδότας περὶ δαιμονώσης ὡμιλῶν. οὐ γὰρ ἔστιν ἀμφισβητεῖν ὅτι δαίμων οὐκ ἀνάγει ψυχὴν οὐδενός, ὃς ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν (5) ἐξορκιζόμενος ἀνθρώπων ἐλαύνεται, πυροῦται, μαστίζεται καὶ φεύγει, τὸ σκήνωμα πρὸ λιπῶν. 5, 3—5 c. 74 καὶ μοιλέγε πρὸς θεοῦ· τίφης, ὁ Ωρίγενες; πότερον ἡγυνὴτὸν Σαμουήλ ἀνήγαγεν αὐτῷ σώματι ἡ τί γε σχῆμα σκιαγραφίας εἶδει περιβεβλημένον; εἰ μὲν οὖν ἀσώματον ἀνήγαγεν αὐτὸν, οὐκ ἄρα τὸν Σαμουήλ ἀνέστησεν, ἀλλὰ πνεύματος ἰδέαν· ὁ γὰρ ἐκψυχῆς καὶ σώματος (5) ἡρμοσμένος οὐτός ἔστι Σαμουήλ, ὁ ἀνθρωπὸς ὁ κρᾶσιν ἔχω νέξι ἀμφοῖν ἀνάλογον. (4.) εἰδὲ ὀλόσωμον αὐτὸν ἀνήγαγεν τὸν ἄνδρα, πᾶς οὐχ ἔօρακεν αὐτὸν ὁ Σαούλ; εἰ γὰρ ἦν αὐτοφειρεῖται θεασάμενος αὐτόν, οὐκ ἀν ὡς ἀβλεπτῶν@1 ἐξήταζε τὴν γυναῖκα, φάσκων αὐτὸν λεξεὶ τὸ «τί ἔօρακας?». οὐκ οὖν εἰ μὲν ἀόρατος ἦν, ἀναμφίλογον (5) ἀσώματος ἦν· εἰδὲ ἀσώματῳ σχῆματιδιε φαίνετο, τίδη· ποτετ οὖν αντίον ἔφραζεν ἡπιθόμαντις, ἔօρακέναι μὲν «ἄνδρα ὄρθιον ἐκτῆς γῆς ἀναβαίνοντα», «διπλοῖδα» δέκα τὰ τὸ πρόσθεν ἔθος «ἀναβεβλημένον»; (5.) ἄρ’ οὖν αὐτὰ τὰ πράγματα μάχε ταίσου τοῖς λόγοις, Ωρίγενες ὄμέν γε Σαούλ οὐδὲν ὄλως ἔօρακὼς ὡς περὶ φαντάσματος ἀοράτου διαλεγόμενος ἐπυνθάνετο τὸ «τί ἔօρακας?» εἰπών, ἥδε τού ναντίον ὡς αὐτὸν ἀνθρωπὸν (5) ιδούσακέραγεν «ἄνδρα ὄρθιον ἀναβαίνοντα ἐκτῆς γῆς», ὑπὲρ δὲ τοῦ πεῖσαι ὡς αὐτὸς ἀνθρωπός ἔστι, δίδωσιν αὐτῷ καὶ σημεῖον ἐπιφθεγξαμένη «καὶ οὗτος ἀναβεβλημένος διπλοῖδα».

7, 1-2; (1.) Εἰπὲ τοίνυν, ὁ βέλτιστε δογματιστά, πᾶς ἔγνω Σαούλ ὡς αὐτὸς οὗτος ἐτύγχανε Σαμουήλ, ὀπηνίκαμη· δεσκιᾶς εἰδεν μόριον, οὐχ ὅπως ἀνδρὸς ἰδέαν; ἀλλ’ οὐκ ἐρυθριᾶς εἰρηκώς· «ἔδει γεγράφθαι· καὶ ἐνόμιζε Σαούλ εἶναι αὐτὸν Σαμουήλ. νῦν δὲ γέγραπται· «ἔγνω (5) Σαούλ». (2.) είτα ὅτι μὲν οὐδαιμονιζόμενος ἔγνω παρὰ δαιμονώσης ἀκούσας, ἀνω καὶ κάτω λέγεις· ὅτι δὲ οὐδὲ ὄλως ἐθεάσατο, σιγῇ τὸ γράμμα κρύπτεις.

7, 7—8 (7.) ἀλλ’ ὄμεν ἴστοριογράφος ὄνομα προθεὶς ἐγγαστριμύθου πρῶτον ἐδήλωσεν τὸ πρόσωπον ὅποιόν ἔστιν, ἐμμανές, εἰθ’ οὗτος αὐτὸ τὴν ὀπτασίαν ἔօρακέναι διέγραφεν, ὡς πρέπει τοῖς εῦ φρονοῦσιν περὶ τοῦ παραπεληγμένου νοεῖν· οὐδεὶς γὰρ φρονοῦσιν περὶ τοῦ παραπεληγμένου νοεῖν· οὐδεὶς γὰρ (5) ἀν ὑπολάβοι φρενοβλαβῆ τινα τὰ δέοντα θεωρεῖν. (8.) ὄμοιώ δὲ τρόπῳ καὶ τὸν ἔκφρονα Σαούλ ἔφησεν ἐγνωκέναι μαντεύμενον, ὡς ἄξιον ἀν εἴηπερι ἐκείνου γενοῦσαι τοῦ τοσαύταις ἐτῶν περιόδοις ἐλαυνομένου πικρῶς ὑπὸ τοῦ δαίμονος. (12.) ἡ γὰρ οὐδιανοητέον ὅτιτα τοιάδε μιάσματα ῥητῶς ἀπηγόρευσεν οὐθεός, ἐντῷ Λευτίκῳ διὰ Μωσέως εἰπών· «οὐκ ἐπακολουθήσε τε τοῖς ἐγγαστριμύθοις, καὶ τοῖς ἐπαοιδοῖς οὐ προσκολληθήσεσθεμιαν θῆναι ἐν αὐτοῖς· ἐγώ εἰμικύριος θήεδος ὑμῶν»; ἀλλ’ οὐκ ἀσεβῆ τάδε τὰ (5) βδελύγματα νομίζεις, ἐναντία τῷ θεῷ δραματουργεῖν ἐγχειρῶν; (1Παρ. 15, 23, 28). 21, 1-2 πάσας ἀλληγορῆσαι τὰς γραφὰς ἐγχειρήσας οὐκ ἐρυθριᾶ τοῦ τοῦ γράμματος ἐκ δέχεσθαι θεσπίζων ὑποκρίσει, καίτοιμδ’ αὐτῷ σώματι προσέχων εὐγνωμό· (5) νως. (2.) ἀλλὰ δὴ περὶ τοῦ παραδείσου διαλεγόμενος, δὲν ἐφύτευσεν οὐθεός ἐν Ἐδέμ, είτα καὶ τίνα τρόπον ἐξανέτειλε τὰ καρποφόρα ζύλα διηγεῖσθαι βιούλμενος ἐπέφερε πρὸς τοῖς ἄλλοις· «ὅταν ἀναγινώσκοντες ἀναβαίνωμεν ἀπὸ τῶν μύθων» ἔφη «καὶ τῆς κατὰ τὸ (5) γράμμα ἐκδοχῆς <καὶ> ζητῶμεν τίνα τὰ ζύλα» φησίν «ἐστὶν ἐκεῖνα, ἀ θεός γεωργεῖ, λέγομεν ὅτιούκ ἔνι αἰσθητὰ ξύλα ἐντῷ τόπῳ».

21, 4—8; (4.) τὰ μέν γετῆς ἐγγαστρι μύθου ρήματα διὰ τοῦ ἄγιον πνεύματος εἰρήσθαι συνιστῶν ἀσάλευτα μένειν ἄξιοι, τῇ γραφῇ τῷ δοκεῖν ἀναθείς· αὐτὰ δὲ τὰ τοῦ θεοῦ διὰ Μωσέως ἐκδοθέν ταμηνύματα μύθους ὄνομασας ἐνδιαλλάττει τὴν ἔννοιαν, οὐ δικαιῶν ἐμμένειν τῇ τοῦ (5) γράμματος ἐκδοχῇ. (5.) ἀλλ’ οὐχὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀβραὰμ ὄρωρυγμένα φρέατα καὶ τῶν ἀμφ’ αὐτὸν ἀλληγορεῖ, καὶ τοσοῦτον ἀποτείνας λόγων ἐσμὸν ἀπασαν ὡμοῦ τὴν πραγματείαν αὐτῶν ἀναιρεῖ, μεταθεῖς εἰς ἔτερον νοῦν, καὶ τοιτῶν φρεάτων ἐπὶ χώρας ἔτικαὶ νῦν ὄψει (5) φαινομένων; (6.) οὐχὶ τὰ τοῦ Ισαὰκ καὶ τὰ τῆς Τεβέκκας ἐτροπολόγησε πράγματα, τὰ μὲν ἐνώτια καὶ ψέλλια λόγους εἶναι χρυσοῦς εἰρηκώς, ἀπασαν δὲ τὴν ύπόθεσιν ἐκβιασάμενος ἐκείνην ἐπὶ τοῦ νοητοῦ παραλαβῶν ἐσυκοφάντησεν; (7.) περὶ δέ γε τοῦ πολύτλα προσομιλήσας Ἰώβ, ἀντὶ τοῦ θαυμάσαι τὴν ὑπομονήν, 1 ἐπανέσαι τοὺς πόνους, εὐφημῆσαι τὴν ἀριστείαν, ἀποδέξασθαι τὴν πίστιν, ἐκφράσαι τὰ τῆς καρτεροψυχίας ὑποδείγματα, προτρέψασθαι διὰ τούτου τοὺς νεολέκτους (5) εἰς ἀρετήν, εὐψυχία καὶ ρώμῃ φρονήσεως ὀπλίσαι τοὺς ἀγωνιστὰς ἀνδρείως ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀθλεῖν, ἀφέμενος ἐκείνου, μετεώρως εἰς τὰ τῶν θυγατέρων ὄρμήσας ὄνόματα κατετρίβηγραωδῶς. ἀλλ’ οἰσαμὲν ἐφλυάρησεν εἰς τὸ τῆς Ἡμέρας ὄνομα καὶ Κασσίας ἥτοι καὶ τὸ τῆς (10) Ἀμαλθείας κέρας, οὐ δὲ λέγειν οἰόντε· χλευής γάρ ἔστι παντοίας ἀνάπλεα. (8.) περὶ δὲ τοῦ Λαζάρου γράφων, ἀντὶ τοῦ δοξάσατὴν τοῦ Χριστοῦ μεγαλουργίαν καὶ διὰ τούτων τοὺς νεολέκτους (5) εἰς ἀρετήν, εὐψυχίᾳ καὶ ρώμῃ φρονήσεως ὀπλίσαι τοὺς ἀγωνιστὰς ἀνδρείως ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀθλεῖν, ἀφέμενος ἐκείνου, μετεώρως εἰς τὰ τῶν θυγατέρων ὄρμήσας ὄνόματα κατετρίβηγραωδῶς. ἀλλ’ οἰσαμὲν ἐφλυάρησεν εἰς τὸ τῆς Ἡμέρας ὄνομα καὶ Κασσίας ἥτοι καὶ τὸ τῆς (10) Ἀμαλθείας κέρας, οὐ δὲ λέγειν οἰόντε· χλευής γάρ ἔστι παντοίας ἀνάπλεα. (8.) περὶ δὲ τοῦ Λαζάρου γράφων, ἀντὶ τοῦ δοξάσατὴν τοῦ Χριστοῦ μεγαλουργίαν καὶ διὰ τούτων τούτων ἀποδεῖξαι σαφῶς ὅτι θεός ἔστιν ὅτὸν δόδωδότα νεκρὸν ἐκτῶν μητημάτων ἐξουσίᾳ μεταπεμψάμενος καὶ τῇ τοῦ ρήματος ἀφέσει τὰ διωδηκότα σώματα ψυχώσας, (5) οὐδὲν μὲν ἔνεκα τούτου λέγει, Λάζαρον δὲ τὸν τοῦ κυρίου φίλον, δόνο ὑκ ἀπεικότως ἡγάπαδι’ ἀρετήν, εἰς τὸν ἀσθενοῦντα καὶ τεθνεῶτα ταῖς ἀμαρτίαις ἀνήγαγεν ἀλληγορῶν. 26, 10 (10.) οὐπείθει δὲ αὐτὸν οὐδὲ τὸ σύνθετον ὄνομα ποταπήν ἔχει διαγωγήν· ἡ γάρ ἐγγαστριψύθος ἐρμηνεύεται παρὰ τὸ μῦθον ἐν γαστρὶ πεπλασμένον ἐμφαίνειν, ἥδε τοῦ μύθου σύνθεσις ἐσχημάτισταικηνοπηγον μένη πιθανῶς εἰσω γαστρός, (5) οὐκ ἀλήθειαν ἀλλὰ τὸ τοψεῦδος ἀντικρυς ἐκφωνεῖ. μακρῷ γοῦν ἵσασιν οίποικίλαις ὄμιλήσαντες λόγων ἀναφορᾶς ὅποιόν ἔστι τὸ γένος αὐτοῦ.

Преподобный Иоанн Лествичник
Лествица
ΛΟΓΟΣ Ζ'. Περὶ τοῦ χαροποιοῦ πένθους

Πένθος κατὰ Θεόν ἐστι σκυθρωπότης ψυχῆς ἐνωδύνου καρδίας διάθεσις, ἀεὶ τὸ διψώμενον ἐμμανῶς ζητοῦσα· καὶ ἐν τῇ τούτῳ ἀποτυχίᾳ ἐμπόνως διώκουσα, καὶ ὥπισθεν τούτου ὁ δυνηρῶς ὄλολύζουσα. "Ἡ οὔτως· πένθος ἐστὶ κέντρον χρύσεον ψυχῆς πάσης προσηγόρευσεως καὶ σχέσεως γυμνωθέν· καὶ ἐν ἐπισκοπῇ καρδίας ὑπὸ τῆς ὄσίας λύπης καταπηγθέν. Κατάνυξις ἐστιν ἀένναος συνειδότος βασανισμός, διὰ νοερᾶς ἔξαγορεύσεως τὴν ἀνάψυξιν τοῦ πυρὸς τῆς καρδίας πραγματευόμενος. Ἐξομολόγησίς ἐστι λήθῃ φύσεως, εἴτερ ἐπελάθετό τις τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον αὐτὸν. Μετάνοιά ἐστιν ἀθλιπτος στέρησις πάσης παρακλήσεως σωματικῆς. Τῶν μὲν προκοπτόντων ἐτι ἐν τῷ μακαρίῳ πένθει ἰδίωμα ἡ ἐγκράτεια καὶ σιωπὴ τῶν χειλέων τῶν δὲ προκοψάντων, ἀοργσία, καὶ ἀμνησικακία· τῶν τελειωθέντων ταπεινοφροσύνη, ἀτιμιῶν δίψα, θλίψεων ἀκούσιων πεῖνα ἐκούσιος, ἀκατακρισία ἀμιαρτανόντων, συμπάθεια ὑπὲρ δύναμιν· ἀποδεκτέοι οἱ πρῶτοι, ἀξιεπαίνετοι οἱ δεύτεροι· μακάριοι δὲ οἱ πεινῶντες θλίψιν, καὶ διψῶντες ἀτιμίαν, ὅτι αὐτοὶ κορεσθήσονται τροφῆς ἀκορέστου. Κρατῶν πένθους πάσῃ ἴσχυΐ κράτει· πρὸ γὰρ ποιήσεως εὐαφαίρετον λίαν εἶναι πέφυκε· καὶ ἀπὸ θορύβων καὶ φροντίδων σωματικῶν καὶ τρυφῆς, καὶ μάλιστα πολυλογίας καὶ εὐτραπελείας ὥσπερ κηρὸς ἀπὸ πυρὸς εὐχέρως διαλυόμενον. Μείζων τοῦ βαπτίσματος μετὰ τὸ βάπτισμα τῶν δαικρύων πηγὴ καθέστηκεν, εἰ καὶ τολμηρόν ἐστί πως τὸ λεγόμενον· διότι ἐκεῖνο μὲν τῶν προγεγονότων ἐν ἡμῖν κακῶν ἐστι καθαρτήριον· τοῦτο δὲ τῶν μεταγεγονότων, κάκεῖνο μὲν νήπιοι λαμβάνοντες, πάντες· ἐμολύναμεν· διὰ τούτου δὲ κάκεῖνο ἀνακαθαίρομεν· δεὶ μὴ δεδώρητο φιλανθρώπως ἐκ Θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις, σπάνιοι ὄντως καὶ δυσεύρετοι οἱ σωζόμενοι. Οἱ μὲν στεναγμοὶ, καὶ ἡ κατήφεια βοῶσι πρὸς Κύριον. Τὰ δὲ ἐκ φόβου δάκρυα πρεσβεύουσι· τὰ δὲ τῆς παναγίας ἀγάπης, τὴν ἱκεσίαν προσδεγθεῖσαν ἡμῖν ἐμφανίζουσιν. Εἰ οὐδὲν οὕτω τῇ ταπεινοφροσύνῃ ὡς τὸ πένθος συνέρχεται, οὐδὲν πάντως αὐτῇ ὡς ὁ γέλως ἀνθέστηκεν. Κατέχων κάτεχε τὴν μακαρίαν τῆς ὄσίας κατανύξεως χαρομολύπην· καὶ μὴ πάνῃ τῆς ἐν αὐτῇ ἐργασίᾳς, ἄχρις οὗ μετάρσιον ἐκ τῶν ἐντεῦθεν τῷ Χριστῷ καθαρὸν παραστήσῃ σε ἀνατυπῶν ἐν ἑαυτῷ μὴ παύσῃ καὶ διερευνῶν πυρὸς σκοτεινοῦ ἀβυσσον· καὶ ἀνελεῖς ὑπηρέτας, ἀσυμπαθῆ κριτὴν καὶ ἀσυγχώρητον, χάος τε ἀπέρατον καταχθονίου φλογὸς, καὶ ὑπογείων, καὶ φοβερῶν τόπων, καὶ χασμάτων τεθλιμμένας καταβάσεις, καὶ τῶν τοιούτων πάντων εἰκόνας· ὅπως τῷ πολλῷ τρόμῳ στυφθεῖσα ἡ ἐνυπάρχουσα ἡμῶν τῇ ψυχῇ λαγνεία συναφθῇ τῇ ἀφθάρτῳ ἀγνείᾳ καὶ φωτὸς ἀύλου πυρὸς παντὸς πλέον ἀποστίλβοντος ἐν αὐτῇ δέξῃται [πένθους δεξαμένη] τὴν ἐμφάνειαν· στῆθι ἐν προσευχῇς δεήσει σύντρομος, ὡς κατάδικος περιστάμενος δικαστῇ, ἵνα τῷ ἐκτὸς εἴδει, καὶ τῷ ἐντὸς ἦθει κατασβέσης θυμὸν δικαίου κριτοῦ. Οὐ γὰρ φέρει ὑπερορᾶν ψυχὴν χήραν κατωδύνως αὐτῷ περισταμένην, καὶ κόπους τῷ ἀκόπῳ παρέχουσαν. Εἴ τις δάκρυον ψυχικὸν ἐκτήσατο, τούτῳ πᾶς τόπος εἰς πένθος ἀρμόδιος. Εἰ δὲ μόνον διὰ τοῦ ἐκτὸς ἐργάζεται, τοὺς τόπους καὶ τοὺς τρόπους διακρίνων οὐ μὴ παύσεται. Ως ὁ κεκρυμμένος θησαυρὸς, τοῦ ἐπ' ἀγορᾶς προκειμένου ἀσυλώτερος καθέστηκεν, οὕτω καὶ τὰ προλεχθέντα νοήσωμεν.

ΑΛΟΓΟΣ Ζ'. Περὶ ἀκτήμοισύνης [τῆς οὐρανοδρόμου]

Ἀκτήμοισύνη ἐστὶ φροντίδων ἀπόθεσις, ἀμεριμνία βίου, ὁδοιπόρος ἀνεμπόδιστος, πίστις ἐντολῶν, λύπης ἀλλότριος· ἀκτήμων μοναχὸς δεσπότης κόσμου, τῷ Θεῷ τὴν φροντίδα πιστεύων, καὶ διὰ πίστεως πάντας δούλους κεκτημένος· οὐκ ἐρεῖ ἀνθρώπῳ περὶ χρείας αὐτοῦ· τὰ δὲ ἐρχόμενα ὡς ἐκ χειρὸς Κυρίου δέξεται. Ἀκτήμων ἐργάτης, ἀπροσπαθείας νιός, τὰ προσόντα αὐτῷ ὡς μὴ ὄντα λογιζόμενος, ἀναχωρήσεως καταλαβούσης ἡγήσατο πάντα σκύβαλα. Εἰ δὲ λυπεῖται ἐν τινι, οὐπο ἀκτήμων γέγονεν. Ἀκτήμων ἀνήρ ἐν προσευχῇ καθαρὸς, ὃ δὲ φιλοκτήμων εἰκόνας ὅλης προσεύχεται· οἱ ἐν ὑποταγῇ διατριβούντες, φιλαργυρίας ἀλλότριοι· ὅπου γὰρ καὶ τὸ σῶμα ἐξέδωκαν, τί λοιπὸν κέκτηται ἴδιον; Ἐν οἱ τοιούτοι αδικεῖσθαι πεφύκασιν, εἰς μετάβασιν εὐχερεῖς καὶ ἔτοιμοι ὑπάρχοντες. Εἰδον ὅλην ὑπομονὴν μοναχοῖς ἐν τόπῳ γεννησασαν. Ἐκείνων δὲ ἐγὼ τοὺς διὰ Κύριον πελαζομένους πλέον ἐμακάρισα. Ὁ γενσάμενος τῶν ἄνω, εὐχερῶς καταφρονεῖ τῶν κάτω· ὃ δὲ ἐκείνων ἀγευστος, ἐπὶ κτήμασιν ἀγάλλεται. Ἄλογος ἀκτήμων δύο ἀδικεῖται· τῶν παρόντων ἀπεχόμενος, καὶ τῶν μελλόντων στερούμενος. Μὴ οὖν φανῶμεν, ὃ μοναχοὶ, τῶν πετεινῶν ἀπιστότεροι. Οὐ γὰρ μεριμνῶσιν, οὐδὲ συνάγουσιν· μέγας γὰρ ὁ ἀποκτώμενος εὐσεβῶς χρήματα· ἀγιος δὲ ὁ ἀποκτώμενος τὸ ἑαυτοῦ θέλημα. Ὁ μὲν ἐκατονταπλασίονα ἢ διὰ χρημάτων, ἢ διὰ χαρισμάτων λήψεται· ὃ δὲ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει· οὐκ ἐκλείψει κύματα θάλασσαν, οὐδὲ φιλάργυρον ὄργη καὶ λύπη. Ὁ καταφρονήσας ὅλης, ἐλυτρώθη δικαιολογίας καὶ ἀντιλογίας· ὃ δὲ φιλοκτήμων ὑπὲρ ῥάφιδος ἔως θανάτου πυκτεύει· πίστις ἀκλινῆς περικόψει φροντίδας· θανάτου δὲ μηνῆμη ἀπαρνεῖται καὶ σῆμα. Οὐκ ἦν ἐν τῷ Ἰωβ φιλαργυρίας ἔγος· διὸ καὶ στερηθεὶς, ἀθόρυβος ἔμεινε. Ρίζα πάντων τῶν κακῶν ἐστι καὶ λέγεται ἡ φιλαργυρία· μῖσος γὰρ, καὶ κλοπᾶς, καὶ φθόνους, καὶ χωρισμοὺς, καὶ ἔχθρας, καὶ ζάλας, καὶ μνησικακίας, καὶ ἀσπλαγχνίας, καὶ φόνους αὐτῇ ἐποίησε. Διὰ μικροῦ πυρός τινες πολλὴν ὅλην κατέκαυσαν, καὶ διὰ μικρᾶς ἀρετῆς ὅλα τὰ παρόντα, καὶ τὰ εἰρημένα ἐφυγον πάθη· αὐτῇ καλεῖται ἀπροσπάθεια. Ταῦτην δὲ ἔτεκε πεῖρα καὶ γεῦσις γνώσεως Θεοῦ, καὶ φροντὶς ἀπολογίας ἐξόδου. Οὐκ ἡγνόταται μὲν τῷ μετὰ προσοχῆς ἀνεγνωκότι πάσης τῆς μητροκάκου ὁ λόγος. Φησὶ γὰρ ἐν τῇ πονηρᾷ αὐτῆς καὶ ἐπαράτῳ τεκνογονίᾳ, δεύτερον αὐτῆς εἶναι ἀπόγονον, τὸν ἀναισθησίας λίθον· κεκάλυκε δέ με τὴν οἰκείαν αὐτῷ τάξιν ἀπονεῖμαι ὁ πολυκέφαλος τῆς εἰδωλολατρίας ὄφις. Τρίτην πῶς οὐκ οἶδα λαχῶν παρὰ τοῖς διακριτοῖς τῶν πατέρων ἐν τῇ τῶν ὀκτὼ ἀλύσει· ὃν συμμέτρως ἀποπεράναιτες λέγειν λοιπὸν περὶ ἀναισθησίας βουλόμεθα, ὡς τρίτης ὑπαρχούσης τῆς ἐν γενέσει δευτέρας, μεθ' ἦν λοιπὸν καὶ περὶ ὕπνου καὶ ἀγρυπνίας· οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς νηπιώδους καὶ ἀνάνδρου δειλίας, βραχέα διαλάβωμεν· εἰσαγωγικῶν γὰρ τὰ τοιαῦτα νοσήματα.

Ἐπτακαιδέκατον ἀθλον ὁ κτησάμενος, πρὸς οὐρανὸν ἀᾶλως ὁδοιπορεῖ.

Преподобный Иоанн Дамаскин

Точное изложение православной веры

Βιβλίο Α'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1. Ὄτι ἀκατάληπτον τὸ θεῖον καὶ ὅτι οὐ δεῖ ζητεῖν καὶ περιεργάζεσθαι τὰ μὴ παραδεδομένα ἡμῖν ὑπὸ τῶν ἀγίων προφητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ εὐαγγελιστῶν

«Θεὸν οὐδεὶς ἐώρακε πάντοτε

‘Ο μονογενῆς νιός ὁ ὃν ἐν τοῖς κόλποις τοῦ πατρός, αὐτὸς ἐξηγήσατο». Ἀρρητον οὖν τὸ θεῖον καὶ ἀκατάληπτον. «Οὐδεὶς γὰρ ἐπιγινώσκει τὸν πατέρα εἰ μὴ ὁ νιός, οὐδὲ τὸν νιόν εἰ μὴ ὁ πατήρ». Καὶ τὸ πνεῦμα δὲ τὸ ἄγιον οὐδεὶς οἶδε τὰ τοῦ θεοῦ, ὡς τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου οἶδε τὰ ἐν αὐτῷ. Μετὰ δὲ τὴν πρώτην καὶ μακαρίαν φύσιν οὐδεὶς ἔγνω ποτὲ τὸν Θεόν, εἰ μὴ ὁ αὐτὸς ἀπεκάλυψεν, οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἀλλ’ οὐδὲ τῶν ὑπερκοσμίων δυνάμεων

καὶ αὐτὸν, φημί, τῶν Χερούβιμ καὶ Σεραφίμ. Οὐκ ἀφῆκε μέντοι ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐν παντελεῖ ἀγνωσίᾳ· πᾶσι γὰρ ἡ γνῶσις τοῦ εἶναι Θεὸν ὑπ' αὐτοῦ φυσικῶς ἐγκατέσπαρται. Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ κτίσις καὶ ἡ ταύτης συνοχή τε καὶ κυβέρνησις, τὸ μεγαλεῖον τῆς θείας ἀνακηρύγτει φύσεως. Καὶ διὰ νόμου μέν καὶ προφητῶν πρότερον, ἔπειτα δὲ καὶ διὰ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ Υἱοῦ, Κυρίου δὲ καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὸ ἐφικτὸν ἡμῖν τὴν ἑαυτοῦ ἐφανέρωσε γνῶσιν. Πάντα τοίνυν τὰ παραδεδομένα ἡμῖν διά τε νόμου καὶ προφητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ εὐαγγελιστῶν δεχόμεθα καὶ γινώσκομεν καὶ σέβομεν οὐδὲν περαιτέρῳ τούτων ἐπιζητοῦντες· ἀγαθὸς γὰρ ὁ Θεὸς παντὸς ἀγαθοῦ παρεκτικός ἐστιν οὐ φθόνῳ οὐδὲ πάθει τινὶ ὑποκείμενος· «μακρὰν γὰρ τῆς θείας φύσεως φθόνος τῆς γε ἀπαθοῦς καὶ μόνης ἀγαθῆς». Ὡς οὖν πάντα εἰδὼς καὶ τὸ συμφέρον ἐκάστῳ προμηθούμενος, ὅπερ συνέφερεν ἡμῖν γνῶναι ἀπεκάλυψεν, ὅπερ δὲ οὐκ ἐδυνάμεθα φέρειν, ἀπεισιώησε. Ταῦτα ἡμεῖς στέρξωμεν καὶ ἐν αὐτοῖς μείνωμεν μὴ μεταίροντες ὄρια αἰώνια, μηδὲ ὑπερβαίνοντες τὴν θείαν παράδοσιν.

Никодим Святогорец

Невидимая брань

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄ Τὸ λάθος ποὺ κάνουν πολλοὶ νομίζοντας ώς ἀρετὴ τὴν μικροψυχία.

Σχετικὰ μὲ αὐτό, βρίσκονται σὲ πλάνη πολλοί, ὅσοι νομίζουν γιὰ ἀρετὴ τὴν ὀλιγοψυχία καὶ τὴν ὑπερβολικὴ λύπη ποὺ τοὺς συνοδεύει ὑστερα ἀπὸ τὴν ἀμαρτία, μὴ γνωρίζοντας ὅτι αὐτὴ προέρχεται ἀπὸ κρυφὴ ὑπερηφάνεια καὶ πρόληψη, ποὺ ἔχουν κάνει θεμέλια πάνω στὴν ἐλπίδα καὶ στὸ θάρρος ποὺ ἔχουν στὸ ἑαυτό τους καὶ στὶς δυνάμεις τους. Γιατὶ αὐτοί, ὑπολογίζοντας τὸν ἑαυτό τους ὅτι εἶναι κάτι, κατὰ κάποιον τρόπο, ἔθαρρεψαν πολὺ, καὶ βλέποντας μὲ τὴν δοκιμὴ τῆς πτώσεως, ὅτι δὲν ἔχουν καμμία δύναμι, ταράζονται καὶ ἀποροῦν, σὰν γιὰ κανένα πρᾶγμα καινούργιο καὶ ὀλιγοψυχοῦν βλέποντας πεσμένο στὴ γῆ ἐκεῖνο στὸ ὅποιο βασίσθηκαν (δηλαδὴ τὸν ἑαυτόν τους), πάνω στὸν ὅποιο εἶχαν ἀποθέσει τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐλπίδα τους. Αὐτὸς ὅμως δὲν γίνεται καὶ στὸν ταπεινό, ὁ ὅποιος μόνο στὸ Θεὸν ἔχει τὴν ἐλπίδα καὶ τὸ θάρρος του, χωρὶς νὰ ἔχῃ καμμία ἐλπίδα στὸν ἑαυτό του. Γι' αὐτό, ὅταν πέσῃ σὲ κάθε εἰδούς σφάλμα, ἂν καὶ αἰσθάνεται πόνο καὶ λύπη, μὲ ὅλο τοῦτο δὲν ταράσσεται, οὔτε ἀπορεῖ. Γιατὶ ἔρει ὅτι αὐτὸς τοῦ συνέβη ἀπὸ τὴν ἀθλιότητα καὶ τὴν ἀδυναμία τοῦ ἑαυτοῦ του, ή ὅποια γνωρίζεται πολὺ καλὰ μὲ τὸ φῶς τῆς ἀλήθειας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ΄ Η ψυχὴ δὲν πρέπει νὰ συγχίζεται γιὰ τοὺς ἐσωτερικοὺς πειρασμοὺς καὶ λογισμούς

Ἄν καὶ εἴπαμε προηγουμένως, στὸ ζ΄ κεφάλαιο, γιὰ τὴν πικρότητα καὶ τὴν ἐσωτερικὴ ἔηρασία τῆς εὐλαβείας, ἀλλὰ καὶ τώρα θὰ ποῦμε ὅσα παραλείψαμε ἑκεῖ, δηλαδὴ ὅτι εἶναι πολλὰ τὰ καλὰ ποὺ προξενεῖ στὴν ψυχὴ ἡ πικρότητα καὶ αὐτὴ ἡ πνευματικὴ ἔηρασία, δηλαδὴ ἡ στέρησις τῆς πνευματικῆς χαρᾶς καὶ γλυκύτητος, ἀν τὰ δεχθοῦμε μὲ ταπείνωστ καὶ ὑπομονή, πράγματα ποὺ ἀν τὰ καταλάβαινε ὁ ἄνθρωπος, χωρὶς ἀμφιβολία δὲν θὰ τὸν ἐνοχλοῦσε αὐτὸς πολὺ καὶ δὲν θὰ λυπόταν τόσο ὅταν τοῦ συνέβαιναν γιατὶ θὰ δεχόταν τὴν πικρότητα καὶ τὴν στέρησι αὐτή, ὅχι ὡς σημείο μίσους ποὺ τοῦ δείχνει ὁ Θεός, ἀλλὰ ὡς σημείο μεγάλης καὶ ἔξαιρετικῆς ἀγάπης, καὶ θὰ τὴν δεχόταν ὡς ἔξαιρετη χάρι ποὺ τοῦ κάνει ὁ Θεός. Διότι οἱ παρόμοιες καταστάσεις δὲ συμβαίνουν σὲ ὅλους, παρὰ σὲ ἑκείνους ποὺ θέλουν νὰ δοθοῦν ὄλοκληρωτικὰ στὴν ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ ἑκείνα ποὺ μποροῦν νὰ τοὺς ζημιώσουν. Καὶ γενικὰ δὲ συμβαίνουν στὴν ἀρχῇ τῆς ἐπιστροφῆς τους, ἀλλὰ ἀφοῦ ὑπηρετήσουν τὸν Θεὸν γιὰ κάποιο χρονικὸ διάστημα καὶ ἀφοῦ καθαρίσουν μέτρια τὴν καρδιά τους μὲ τὴν ἰερὴ προσευχὴ καὶ κατάνυξι καὶ αἰσθανθοῦν ἐν μέρει στὴν καρδιά τους κάποια γλυκύτητα πνευματική, θέρμη καὶ χαρά, καὶ ἀποφασίσουν νὰ ἀφιερωθοῦν ὄλοκληρωτικὰ στὸν Θεό καὶ νὰ τὸν ὑπηρετήσουν μὲ περισσότερη τελειότητα καὶ ὅταν ἡδη ἔχουν ἀρχίσει τὸ ἔργο. Γιατὶ ποτὲ δὲν βλέπουμε τοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ ἑκείνους, ποὺ εἶναι δοσμένοι στὰ πράγματα τοῦ κόσμου, νὰ παραπονοῦνται γιὰ παρόμοιους πειρασμούς. Ἔτσι φάίνεται καθαρὰ ὅτι ἡ πικρότητα αὐτὴ εἶναι ἔνα τίμιο καὶ ἀκριβὸ φαγητό, μὲ τὸ ὅποιο ὁ Θεὸς προσκαλεῖ ἑκείνους ποὺ ἀγαπᾷ νὰ τοὺς φιλοξενήσῃ. Καὶ ἀν στὴ γεῦσι μας δὲν εἶναι νόστιμο, παρὰ ταῦτα μᾶς ὠφελεῖ χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζουμε τότε ποὺ τὸ γευνόμαστε. Γιατὶ ἡ ψυχὴ ποὺ βρίσκεται σὲ τέτοια ἔηρασία καὶ πικρὴ γεῦσι καὶ ἔχει τέτοιους πειρασμοὺς καὶ λογισμούς, ποὺ μόνο νὰ τοὺς σκεφθοῦμε μᾶς ταράσσουν, ἃς φαρμακώνουν τὴν καρδιὰ καὶ σχεδὸν παραλόνουν ὅλον τὸν ἐσωτερικὸ ἄνθρωπο, μὲ αὐτὸς τὸν τρόπο ἀποκτῷ φόβο, μῆσος καὶ ἀποστροφὴ τοῦ ἑαυτοῦ της καὶ ἑκείνην τὴν ταπείνωσι ποὺ μᾶς ζητᾷ ὁ Θεός καὶ ἐπὶ πλέον ἀποκτῷ θερμότερη ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό, ἀκριβέστερη προσοχὴ στοὺς λογισμούς, δυνατώτερο στομάχι γιὰ νὰ μπορῇ νὰ χωνεύῃ τοὺς πειρασμοὺς χωρὶς βλάβη καὶ γυμνασμένα αἰσθητήρια, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ διακρίνῃ μὲ εὐκολία τὸ καλὸ καὶ τὸ κακό, ὅπως εἴπε ὁ Πλαῦλος (Ἐβρ. 5,14). Ἡ ψυχὴ ὅμως ποὺ τότε δὲν καταλαβαίνει τὰ μυστικὰ αὐτὰ αἴτια, σιγαίνεται καὶ ἀποφεύγει τὴν πικρότητα ποὺ λέχθηκε, σὰν νὰ μὴ θέλῃ ποτὲ νὰ μείνῃ χωρὶς πνευματικὴ γεῦσι καὶ ἡδονὴ καὶ χωρὶς αὐτὴν κάθε ἄσκησι τὴν θεωρεῖ χαμένο καιρὸ καὶ κόπο χωρὶς προκοπή.

Тексты греческих авторов

Гомер Илиада

μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος οὐλομένην, ἦ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε, πολλὰς δ' ιφθίμους ψυχὰς Ἄΐδι προΐαψεν ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν

οἰωνοῖσί τε πᾶσι, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή, ἐξ οὐ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε Ατρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς, τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἐριδι ἔχοντες μάχεσθαι; Λητοῦς καὶ Διὸς νιός; ὅ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς

νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὅρσε κακήν, δλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἡτίμασεν ἀρητῆρα Ατρεΐδης; ὅ γὰρ ἥλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι ἄποινα, στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Απόλλωνος

χρυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιούς, Ατρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν: «Ἄτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐνύκνημες Ἀχαιοί, ύμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὄλύμπια δώματ' ἔχοντες ἐκπέρσαι Πριάμιο πόλιν, εὗ δ' οἴκοδ' ἵκεσθαι:

παῖδα δ' ἐμοὶ λύσαιτε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι, ἀζόμενοι Διὸς νιὸν ἐκηβόλον Απόλλωνα.» ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα: ἀλλ' οὐκ Ατρεΐδη Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,

ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῆθον ἔτελλε: «μηδὲ γέροντος κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω ἢ νῦν δηθύνοντ' ἡ ὑστερον ἀντὶς ιόντα, μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο: τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω: πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν

ήμετέρω ενί οἰκῳ ἐν Ἀργεῖ τηλόθι πάτρης ίστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώσαν: ἀλλ' θι μή μ' ἐρέθιζε σαύτερος ὡς κε νέηαι.» ὡς ἔφατ', ἐδεισεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ: βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβιοι θαλάσσης:

πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιών ἡρᾶθ' ὁ γεραιός Απόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἥβκομος τέκε Λητῷ: «κλῦθι μεν ἀργυρότοξ', δις Χρύσην ἀμφιβέβηκας Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἵφι ἀνάσσεις, Σμινθεῦ εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,

ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκη ταύρων ἦδ' αἰγῶν, τὸ δέ μοι κρήνην εέλδωρ: τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυνα σοῖσι βέλεσσιν.» ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Απόλλων, βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων χωρίμενος κῆρ,

τόξ' ὕμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην: ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὅστοι ἐπ' ὕμων χωριμένοιο, αὐτοῦ κινηθέντος: ὁ δ' ἥσε νυκτὶ ἐοικώς. ἔζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἵὸν ἐηκε: δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο:

Πλατον. Απολογία Σοκράτη

'Οτι μὲν υἱεῖσ, ὡς ἀνδρες 'Αθηναῖοι, πεπόνθατε υπὸ τῶν εὑμῶν κατηγόρων, οὐκ οἶδα: ἐγὼ δ' οὖν καὶ αὐτὸς υπ' αὐτῶν οἰλίγου εἵματον ἐπελαθόμην, οὐτὸν πιθανῶς ελεγον. καίτοι αληθές γε ὡς ἐπος εἰπεῖν οὐδὲν ειρήκασιν. μάλιστα δὲ αὐτῶν ἐν εἴθαμάσα τῶν πολλῶν ὡν̄ ἐψεύσαντο, τοῦτο ἐν ὡς ἐλεγον ὡς χρην̄ νῦμας ευλαβεῖσθαι μη ὑπ' εὑμῶν εξαπατηθῆτε ως δεινοῦ ὄντος λέγειν. τὸ γάρ μη αἰσχυνθῆναι οτι αυτίκα υπ' εὑμου εξελεγχθῆσονται ἐργω, ἐπειδαν μηδ' ὄπωστιουν φαίνωμαι δεινὸς λέγειν, τοῦτο μοι εδοξεν αυτῶν ἀναισχυν - τότατον εἰναι, εἰ μη ἀρα δεινον καλουσιν ουτοι λέγειν τὸν ταληθή λέγοντα: εἰ μεν γάρ τουτο λέγουσιν, ομολογοίην ἀν̄ ἐγωγε ου' κατα τούτους εἰναι ρήτωρ. ουτοι μὲν ουν, ωσπερ εἴγω λέγω, η̄ τι η̄ ουδὲν αληθες ειρήκασιν, υμεις δέ μου ἀκού - σεσθε πασαν την αληθειαν - ου' μέντοι μα Δια, ως ἀνδρες 'Αθηναῖοι, κεκαλλιεπημένους γε λόγουσ, ωσπερ οι τούτων, ρήμασι τε και ὄνδμασιν ουδε κεκοσμημένουσ, αλλ' ἀκού - σεσθε εική λεγόμενα τοις ἐπιτυχουσιν ὄνδμασιν - πιστεύω γαρ δίκαια εἰναι ᾱ λέγω - και μηδεις νῦμων προσδοκησάτω αλλωσ: ουδε γαρ ἀν δήπου πρέποι, ως ἀνδρες, τῆδε τη̄ ηλικιά ωσπερ μειρακίω πλάττοντι λόγους εις νῦμας εἰσιέναι. και μέντοι και πάνυ, ως ἀνδρες 'Αθηναῖοι, τοῦτο νῦμων δέομαι και παριέμαι: εάν δια τῶν αυτῶν λόγων ακούητε μου απο - λογουμένου δι' ωνπερ ειώθα λέγειν και εν ἀγορᾷ επι τῶν τραπεζῶν, ινα νῦμων πολλοὶ ακήκοασι, και αλλοθι, μήτε θαμάζειν μήτε θορυβεῖν τούτου εένεκα. εχει γαρ ουτωσι. νῦν ἐγω πρωτον επι δικαστηριον ἀναβέβηκα, ετη γεγονως εβδομήκοντα: ατεχνως ουν̄ ξένως ἔχω της ἐνθάδε λέξεωσ. ωσπερ ουν̄ ἀν, εῑ τω σόντι ξένος ἐτύχανον ων̄, συνεγιγνω - σκετε δήπου ἀν μοι εῑ εκείνη τη̄ φωνη τε και τω τρόπω ελεγον εν οισπερ ετεθράμμην, και δη και νῦν τουτο νῦμων δέομαι δίκαιον, ως γέ μοι δοκω, τον μεν τρόπον της λέξεως εάν - ισως μεν γαρ χείρων, ισως δε βελτιών ἀν εῑ - αυτὸ δε τουτο σκοπεῖν και τουτω τὸν νοῦν προσέχειν, εῑ δίκαια λέγω η̄ μη: δικαστου μεν γαρ αυτη̄ αφετη̄, ρήτορος δε τάληθη λέγειν.

Πρῶτον μὲν ουν̄ δίκαιος ειμι ἀπολογήσασθαι, ως ἀνδρες 'Αθηναῖοι, πρὸς τὰ πρῶτα μου ψευδὴ κατηγορημένα και τους πρώτους κατηγόρουσ, ἐπειτα δε πρὸς τὰ υστερον και τους υστέρουσ. εμού γάρ πολλοὶ κατήγοροι γεγόνασι πρὸς νῦμας και πάλαι πολλὰ ηδη ετη και ουδὲν αληθες λέγοντεσ, ους εγω μαλλον φοβουμαι η̄ τους ἀμφι 'Ανυτον, καιπερ οντας και τουτους δεινουσ: αλλ' εκείνοι δεινότεροι, ως ἀνδρες, οι νῦμων τους πολλους εκ παίδων παραλαμβάνοντες επειθόν τε και κατηγόρουν εμού μαλλον ουδὲν αληθέσ, ως εστιν τις Σωκράτης σοφος ἀνήρ, τα τε μετέωρα φροντιστης και τα υπὸ γης πάντα ανεζητηκως και τὸν ηττω λόγον κρείττω ποιων. ουτοι, ως ἀνδρες 'Αθηναῖοι, [οι] ταύτην την φήμην κατασκεδάσαντεσ, οι δεινοι εισίν μου κατήγοροι: οι γαρ ακούοντες ήγουνται τους ταντα ζητουντας ουδε θεους νομίζειν. επειτα εισίν ουτοι οι κατήγοροι πολλοι και πολυν χρόνον ηδη κατηγορηκότεσ, ετι δε και εν ταύτῃ τη̄ ηλικια λέγοντες πρὸς νῦμας εν̄ η̄ ἀν μαλιστα επιστευσατε, παιδες οντες ενιοι νῦμων και μειράκια, ατεχνως ἐρήμην κατηγορούντες απολο - γουμένου ουδενόσ. ο̄ δε πάντων αλογώτατον, οτι ουδε τᾱ ονδματα οιον τε αυτῶν ειδέναι και επειν, πλην εῑ τις κωμαδοποιος τυγχάνει ων̄. οσοι δε φθόνω και διαβολῆ χρώμενοι νῦμας ᾱνεπειθον - οι δε και αυτοι πεπεισμένοι αλλους πειθοντεσ - ουτοι πάντες απορώτατοι εισίν: ουδε γαρ ἀναβιβάσασθαι οιον τ' εστιν αυτῶν ἐνταυθοι ουδ' ελέγχαι ουδένα, αλλ' ανάγκη ατεχνως ωσπερ σκιαμαχειν απολογού - μενόν τε και ελέγχειν μηδενος αποκρινομένου. αξιωσατε ουν̄ και υἱεῖσ, ωσπερ εγω λέγω, διττούς μου τους κατηγόρους γεγονέναι, ετέρους μεν τους αρτι κατηγορήσαντας, ετέρους δε τους πάλαι ους εγω λέγω, και οιηθητε δειν πρὸς εκείνους πρωτόν με απολογήσασθαι: και γαρ υμεις εκείνων πρότερον ηκουνσατε κατηγορούντων και πολυ μαλλον η̄ τωνδε τῶν υστερον.

Πλοτιν. Ειναιαδη

1. 'Ηδοναι και λῦπαι φόβοι τε και θάρρη ἐπιθυμίαι τε και αποστροφαι και το ἀλγειν τίνοσ ἀν ειεν; 'Η γαρ ψυχῆς, η̄ χρωμένης ψυχῆς σώματι, η̄ τρίτου τινος εξ αμφοιν. Διχῶς δε και τουτο: η̄ γαρ το μῆγμα, η̄ αλλο ετερον εκ του μίγματος. 'Ομοίωσ δε και τα εκ τούτων τῶν παθημάτων γινόμενα και πραττόμενα και δοξαζόμενα. Και ουν και διάνοια και δόξα ζητητεαι, πότερα ων̄ τα πάθη, η̄ αῑ μεν ουτωσ, αῑ δε αλλωσ. Και τας νοήσεις δε θεωρητέον, πῶς και τίνοσ, και δη και αυτο τουτο τὸ ἐπισκοπούν και περι τούτων την ζήτησιν και την κρίσιν ποιουμενον τι ποτ' ἀν εῑ. Και πρότερον το αισθάνεσθαιτίνος; 'Εντεῦθεν γαρ αρχεσθαι προσήκει, επείπερ τα πάθη η̄ εισιν αισθήσεις τινεσ η̄ ουκ ανει αισθήσεωσ.

2. πρῶτον δε ψυχὴν ληπτέον, πότερον αλλο μεν ψυχη, αλλο δε ψυχη ειναι. Εῑ γαρ τουτο, σύνθετον τι η̄ ψυχη και ουκ ατοπον ηδη δέχεσθαι αιτην και αυτη̄ ειναι τα πάθη τα τοιαντα, εῑ επιτρέψει και ουτωσ ο λόγοσ, και ολωσ εξει και διαθέσεις χείρουσ και βελτίουσ. 'Η, εῑ ταντόν εστι ψυχη και το ψυχη ειναι, ειδόσ τι αν εῑ ψυχη αδεκτον τούτων απασῶν τῶν ἐνεργειῶν, ων̄ ἐποιστικὸν αλλω, εσαυτῷ δε συμφυα εχον την ἐνέργειαν εν εσαυτῷ, ηντινα ἀν φήνη ο λόγοσ. Ουτω γαρ και το αιθάνατον αληθες λέγειν, ειπερ δει το αιθάνατον και αφθαρτον απαθεσ ειναι, αλλω ειντου πωσ διδόν, αυτο δε παρ' αλλου μηδεν η̄ οσον παρα τῶν προ αυτον εχειν, ων̄ μη̄ αποτεμηται κρειττόνων οντων. Τι γαρ αν και φοβοιτο τοιουτον αδεκτον ον παντοσ του εξω; 'Εκεινο τοινυ φοβείσθω, ο̄ δύναται παθειν. Ουδε θαρρει τοινυ: τούτοισ γαρ θάρροσ, οισ αν τα φοβερα μη παρη; 'Επιθυμίαι τε, αιδια σώματοσ αποπληρουνται κενουμένου και πληρουμένου, αλλου τον πληρουμένου και κενουμένου οντος; Πωσ δε μίζεωσ; 'Η το ουσιώδεσ αμικτον. Πωσ δε επεισαγωγης τινων; Ουτω γαρ ἀν σπεύδοι εισι το μη ειναι ο̄ εστι. Το δ' αλγειν ετι πόρρω. Λυπείσθαι δε πωσ η̄ επι τίνι; Αυταρκεσ γαρ το γε απλούν εν ουσία, οιον εστι μενον εν ουσία τη αυτον. 'Ηδεται δε προσγενομένου τίνοσ, ουδενόσ

οὐδ' αὐγαθοῦ προσιόντος; Ὁ γάρ εἶστιν, εἶστιν αὖτις. Καὶ μήν οὐδὲ αἰσθήσεται οὐδὲ διάνοια οὐδὲ δόξα περὶ αὐτό: αἰσθησίσ γάρ παραδοχῇ εἰδουσ η̄ ...καὶ πάθουσ σώματος, διάνοια δὲ καὶ δόξα εἶτ' αἰσθησιν. Περὶ δὲ νοήσεως επισκεπτέον πῶς, εἰ ταύτην αὐτὴν καταλείψομεν: καὶ περὶ ηδονῆς αὐτὸν καθαρᾶς, εἰ συμβαίνει περὶ αὐτὴν μόνην οὐδαν.

3.2 Перечень вопросов к зачетам

2 курс

1. Введение в историю древнегреческого языка.
2. Алфавит.
3. Долгота гласных.
4. Дифтонги и диграф оу.
5. Придыхание. Правила постановки ударения.
6. Артикль. Склонение артикля.
7. 1-е склонение имен существительных. I склонение: α – purum, α – impurum.
Особенности склонения.
8. Имена существительные 1-го склонения мужского рода.
9. 2-е склонение имен существительных. Второе склонение: женский род.
10. Имена прилагательные 1-го и 2-го склонений. Прилагательные трёх и двух окончаний. Предикативное и атрибутивное употребление прилагательных.
11. Наречия от прилагательных I-II склонений.
12. Слитные формы I – II склонения.
13. III склонение существительных: основы на заднеязычные (κ, γ, χ) и губные (π, β, φ).
14. III склонение существительных: основы на зубную (τ, δ, θ). Основы на –ντ. Основы на -λ и –ρ. Основы на –ν.
15. III склонение существительных: Плавные основы с аблautом: ὁ πατέρ, ἡ μήτηρ, ἡ θυγάτηρ, ὁ ἀνήρ.
16. III склонение существительных: основы на -ι и -υ с аблautом: ἡ πόλις, τὸ ἄστυ, ἡ δύνα.
17. III склонение прилагательных. Прилагательные одного, двух, трёх окончаний. Склонение прилагательного πᾶς, πᾶσα, πᾶν.
18. Образование степеней сравнения прилагательных. Степени сравнения на -τερος, -τατος. Степени сравнения на -ιων, -ιστος.
19. Предлоги: функция, классификация, связь с падежами, многозначность.
20. Личные местоимения. Употребление местоимений. Притяжательные местоимения.
21. Указательные местоимения.
22. Относительные местоимения ὅς, ᾃ, ὅ.
23. Употребление местоимения αὐτός.
24. Спряжение глаголов в Praesens Indicativi Activi.
25. Спряжение глагола εἰμί в Praesens Indicativi Activi.
26. Спряжение глаголов в Praesens Indicativi medii-passivi. Отложительные глаголы.
27. Имперфект активного залога.
28. Имперфект глагола εἰμί.
29. Имперфект medio-пассивного залога.
30. Будущее время активного и медиального залогов.
31. Аорист I активного и медиального залога.
32. Аорист II активного и медиального залога.
33. Futurum и aoristus activi и medii глаголов с заднеязычными основами.
34. Futurum и aoristus activi и medii глаголов с губными основами.
35. Futurum и aoristus activi и medii глаголов с зубными основами.
36. Аорист изъявительного наклонения пассивного залога.
37. Императив настоящего времени.
38. Спряжение слитных глаголов на –εω, - αω.
39. Спряжение слитных глаголов на -οω.

3 курс

40. Причастие в греческом языке: образование, значение. Склонение причастия настоящего времени.
41. Причастие будущего времени и аориста.
42. Предназначение сослагательного наклонения (конъюнктива). Настоящее время конъюнктива.
43. Перфектные формы глагола, разница между аористом и перфектом. Удвоение. Образование перфектного удвоения. Активный перфект I.
44. Плюсквамперфект.
45. Спряжение глаголов на -μι. Спряжение глагола δίδωμι.
46. Спряжение глагола τίθημι.
47. Accusativus cum infinitivo. Nominativus cum infinitivo.
48. Accusativus duplex. Nominativus duplex.
49. Genetivus absolutus.
50. Participium conjunctum.
51. Употребление винительного падежа: accusativus objecti interni; accusativus relationis; accusativus temporis.
52. Употребление дательного падежа: dativus causae; dativus instrumenti; dativus limitationis; dativus mensurae; dativus modi; dativus possessivus; dativus sociativus.
53. Употребление родительного падежа: genetivus auctoris; genetivus characteristicus; genetivus comparationis, genetivus copiae; genetivus inopiae; genetivus partitivus; genetivus possessivus; genetivus separationis; genetivus subjectivus; genetivus temporis.
54. Употребление оптатива в придаточных дополнительных, целевых.

Примеры заданий для зачёта

Задание:

1. Прочитать текст, определить форму слов и привести дословный перевод.
2. Написать смысловой перевод текста.
3. Просклонять подчёркнутые существительные, и проспрягать подчёркнутые глаголы (*в настоящем времени, имперфекте, аористе (активный и медиа-пассивный залог), образовать 1 лицо ед. ч. будущего времени в активном, медиальном и пассивном залоге*), *образовать причастие настоящего времени в активном и медиальном залоге*).

Вариант № 1

καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις λέγει ὁ θεός ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὄράσεις ὄψονται καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνυπνίοις ἐνυπνιασθήσονται

καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου καὶ προφητεύσουσιν

Вариант № 2

καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον
καὶ ὑστερήσαντος οἴνου λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν οἶνον οὐκ ἔχουσιν.

Вариант № 3

ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας

καὶ λέγων μετανοεῖτε ἥγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν

οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ρήθεις διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ

Вариант № 4

μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ περιέκρυψεν ἐαυτὴν μῆνας πέντε λέγουσα

ὅτι οὗτως μοι πεποίηκεν κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἔκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας ἥδη ὄνομα Ναζαρὲθ

πρὸς παρθένον ἐμνηστευμένην ἀνδρὶ ω̄δη ὄνομα Ιωσὴφ ἐξ οἴκου Δαυίδ καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ.

Βαριαντ 5.

μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν οὐ Ιησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος.

η̄κολούθει δὲ αὐτῷ ὥχλος πολύς οἵτι εθεώρουν τὰ σημεία αἱ ἐποίει επὶ τῶν αἰσθεούντων.

ἀνῆλθεν δὲ εἰς τὸ ορος Ιησοῦς καὶ ἐκεὶ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἥδη δὲ εἶγυς τὸ πάσχα η̄ εօρτὴ τῶν Ιουδαίων

Βαριαντ 6.

καὶ παράγων εἶδεν ἀνθρώπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. καὶ ηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες ράββι τίς ήμαρτεν οὐτος η̄ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ίνα τυφλὸς γεννηθῆ. ἀπεκρίθη Ιησοῦς οὐτε οὐτος η̄μαρτεν οὐτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἀλλ' ίνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ

Βαριαντ 7.

ταῦτα ελάλησεν Ιησοῦς καὶ ἐπάρας τοὺς ὄφθαλμους αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν πάτερ ελήλυθεν η̄ ὦρα δόξασόν σου τὸν ιδίον ίνα οἱ υἱὸι δοξάσῃ σέ. καθὼς ἐδωκας αὐτῷ εξουσίαν πάσης σαρκός ίνα πᾶν ο̄ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. αὐτῇ δέ εστιν η̄ αἰώνιος ζωὴ ίνα γινώσκωσιν σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ιησοῦν Χριστόν

Βαριαντ 8.

ἰδῶν δὲ οὐ Ιησοῦς ὥχλον περὶ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ διδάσκαλε ἀκολουθήσω σοι οἶπον εάν απέρχῃ. καὶ λέγει αὐτῷ οὐ Ιησοῦς αἱ ἀλώπεκες φωλεούς εχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ τὸν οὐρανοῦ κατασκηνώσεις οὐ δέ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ εχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνη

Βαριαντ 9.

εν τῇ η̄μέρᾳ ἐκείνῃ εξελθὼν οὐ Ιησοῦς τῆς οἰκίας ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὥχλοι πολλοί ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον εἰμβάντα καθῆσθαι καὶ πᾶς οἱ ὥχλος επὶ τὸν αἰγαλὸν εἰστήκει. καὶ ελάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς λέγων ιδού ἐξῆλθεν οἱ σπείρων τὸν σπείρειν

Βαριαντ 10.

εν εἰκείνῳ τῷ καιρῷ η̄κουσεν Ἡρώδης οἱ τετραάρχης τὴν αἰκόνην Ιησοῦ. καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ οὐτός εστιν Ιωάννης οἱ βαπτιστής αὐτὸς ηγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ οἱ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ιωάννην εδησεν αὐτὸν καὶ ἐν φυλακῇ ἀπέθετο δια Ἡρωδιάδα τὴν γυναικα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ἐλεγεν γὰρ οὐ Ιωάννης αὐτῷ οὐκ εξεστίν σοι εχειν αὐτήν

Βαριαντ 11.

καὶ εγένετο οἵτι ετέλεσεν οὐ Ιησοῦς τοὺς λόγους τούτους μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια τῆς Ιουδαίας πέραν τοῦ Ιορδάνου

καὶ η̄κολούθησαν αὐτῷ ὥχλοι πολλοί καὶ εθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεὶ

καὶ προσῆλθον αὐτῷ Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτὸν καὶ λέγοντες εἰ εξεστίν αἱθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναικα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν

Βαριαντ 12.

καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ιεροσόλυμα ἐσείσθη πᾶσα η̄ πόλις λέγουσα τίς εστιν οὐτος οἱ δὲ οὐλοί ελεγον οὐτός εστιν οἱ προφήτης Ιησοῦς οἱ απὸ Ναζαρὲθ τῆς Γαλιλαίας καὶ εἰσῆλθεν Ιησοῦς

εις τὸ ἱερόν καὶ **εξέβαλεν** πάντας τοὺς πωλούντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψεν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς

Вариант 13.

έγένετο δὲ ἐν ταῖς ημέραις ἐκείναις ἐξῆλθεν **δόγμα** παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην αὐτῇ ἀπογραφὴ πρώτῃ ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου καὶ ἐπορεύοντο πάντες **ἀπογράφεσθαι** εκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρὲθ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυὶδ ητὶς καλεῖται Βηθλέεμ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἔξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυὶδ

Вариант 14.

έγένετο ὥρη θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν **τῇ ἐρήμῳ** καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγῳ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου φωνῇ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ **ἔτοιμάσατε** τὴν ὁδὸν κυρίου εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ

Вариант 15.

καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς **οἶκόν** τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἀρτὸν καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτὸν καὶ ἴδοὺ ἀνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἐμπροσθεν αὐτοῦ καὶ **ἀποκριθεὶς** ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους λέγων ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ θεραπεῦσαι ἢ οὐ

3.3 Оценочные средства для проведения внутренней диагностической работы на соответствие компетенциям

Перечень компетенций (части компетенций), проверяемых оценочным средством: (ОПК – 7.3; ОПК-7.6).

Задания открытого типа (3 семестр)

1. На основе какого алфавита был образован греческий алфавит?

Ответ: финикийский

2. Какие диакритические знаки греческого языка вы знаете?

Ответ: придахание, ударение, апостроф

3. В чем заключается богословское значение греческого языка?

Ответ: греческий язык - средство распространения в мире Евангелия и богооткровенных истин

4. Какие виды ударений существовали в древнегреческом языке?

Ответ: острое, облеченнное, восходящее

5. Какие виды придаханий существовали в древнегреческом языке?

Ответ: тонкое, густое

6. Какие существуют грамматические категории греческих имен существительных

Ответ: род, число, падеж

7. Перечислите падежи в древнегреческом языке.

Ответ: именительный, родительный, дательный, винительный, звательный

8. Как используется именительный падеж?

Ответ: для обозначения подлежащего или именного сказуемого

9. Какие грамматические категории имеет греческий глагол?

Ответ: время, падеж, залог, число

10. Переведите предложение: ἀδελφὸς βλέπει ἄνθρωπον

Ответ: брат видит человека

11. Установите падеж существительного ἄνθρωπον.

Ответ: родительный падеж

12. Укажите падеж, род и число в выделенных словах в предложении: **δούλους** βλέπετε καὶ **ἀδελφούς**, определите лицо и число глагола.

Ответ: винительный падеж, мужской род, множественное число

13. К какому склонению относится существительное ψυχὴ?

Ответ: 1 склонение

14. Выполните перевод предложения γράφεις λόγον ἀποστόλῳ.

Ответ: «ты пишешь слово апостолу»

15. Определите лицо и число глагола в предложении: λέγει καρδίαις ἀνθρώπων.

Ответ: 3 лицо, единственное число

Задания открытого и закрытого типов (4-8 семестры)

1. Укажите род и падеж выделенного слова в предложении: παραβολὴν λέγομεν καὶ ἐντολὴν καὶ νόμον

- 1) муж.род, винительный падеж
- 2) жен. род, винительный падеж
- 3) ср. род, именительный падеж
- 4) жен. род, родительный падеж

Ответ: 2

2. Выберите правильный перевод предложения:

νόμον καὶ παραβολὴν γράφει ἀδελφὸς ἐκκλησίᾳ

- 1) закон и послание пишет брат церкви
- 2) закон и притчи – для братьев церкви
- 3) брат пишет закон и притчу церкви
- 4) притча для брата – закон для церкви

Ответ: 1

3. Установите падежи выделенных слов:

οἱ μαθηταὶ τῶν προφητῶν μένουσιν ἐν τῷ κόσμῳ

- 1) именительный, винительный
- 2) родительный, дательный
- 3) дательный, родительный
- 4) звательный, именительный

Ответ: 2

4. Выберите правильный перевод предложения:

γινώσκομεντὴνόδον, καὶ δι’ αὐτῆς ἄγομέν σε εἰς τὸν οἶκον ἡμῶν

- 1) знаю путь и призываю тебя идти по нему
- 2) знаем путь и по нему ведем тебя в дом наш
- 3) знаете истину и путь в доме нашем
- 4) укажите нам путь к вашему дому

Ответ: 2

5. Выберите правильное значение выделенного слова в предложении:

οὗτος γινώσκομεν τοῦτον καὶ βλέπομεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ

- 1) этот
- 2) тот
- 3) так, таким образом
- 4) этих

Ответ: 3

6. Приведите аналогию греческому среднему (медиальному) залогу в русском языке

- 1) глаголы будущего времени
- 2) возвратные глаголы
- 3) безличные глаголы
- 4) глаголы-связки

Ответ: 2

7. Существительное в Dativus Instrumenti может обозначать

- 1) средство или орудие действия
- 2) принадлежность
- 3) прямое дополнение
- 4) род и число

Ответ: 1

8. Выберите правильный перевод предложения
οὐ βαπτίζονται οἱ ἀμαρτωλοὶ ὑπὸ τῶν ἀπόστολῶν

- 1) апостолы крестят грешников
- 2) апостолы не крестят грешников
- 3) грешники не крестятся апостолами
- 4) апостолы – не грешники

Ответ: 3

9. Приращение в имперфекте глаголов, имеющих приставку, стоит

- 1) между приставкой и окончанием
- 2) после окончания
- 3) перед приставкой
- 4) вместо приставки

Ответ: 1

10. Выберите правильный перевод предложения:

δοῦλος ἦς τοῦ πονηροῦ, ἀλλὰ νῦν οὐκέτει δοῦλος

- 1) вы были рабы дурного (лукавого), а теперь свободные
- 2) ты был раб дурного (лукавого), а теперь больше не являешься рабом
- 3) они были рабами и останутся ими
- 4) ты не был рабом, а сейчас - раб

Ответ: 2

11. Укажите, к кому послали мытари слуг в данном предложении

ἀπέστελλον οἱ τελῶναι τοὺς δούλους αὐτῶν πρός με

- 1) к ним
- 2) к вам
- 3) ко мне
- 4) к нему

Ответ: 3

12. Выберите часть речи выделенного слова в предложении:

οἱ ἀπόστολος λέγων ταῦτα ἐν τῷ ιερῷ βλέπει κύριον

- 1) глагол
- 2) прилагательное
- 3) причастие
- 4) местоимение

Ответ: 3

Задания открытого и закрытого типов (4-8 семестры)

1. Перечислите грамматические категории глагола.

Ответ: лицо, число, время, наклонение, залог

2. Дайте грамматический анализ глагола λαμβάνομεν.

Ответ: настоящее время, 1 лицо, мн. ч.

3. Определите значение личного местоимения в предложении: δι' ἡμᾶς μένει ὁ κύριος εν τῷ κόσμῳ.

Ответ: через нас

4. Определите значение личных местоимений в предложении:
ἄγειμεόκυριοςπρὸςτοὺςμαθητὰςαὐτοῦ.

Ответ: меня, своим

5. Охарактеризуйте глагол εἰμί в данном предложении: μαθηταί ἔστε τοῦ κυρίου καὶ ἀδελφοὶ τῶν ἀπόστολῶν αὐτοῦ.

Ответ: настоящее время, 2 лицо, мн. ч.

6. Какой залог имеет глагол в данном предложении: ἐγείρονται τῷ λόγῳ τοῦ κυρίου? Какой дательный падеж здесь используется?

Ответ: медиа-пассивный; дательный инструментальный

7. Прочитайте предложение: ὁ δοῦλος λύεται ὑπὸ τοῦ ἀπόστολου. Почему слово «апостол» стоит здесь в родительном падеже?

Ответ: Предлог *ὑπό* с существительным в Gen. служит для обозначения действующего лица, если глагол стоит в пассивном залоге

8. Прочтайте предложение: ὁ δὲ μαθητὴς τοῦ κυρίου ἔλεγε παραβολὴν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. Дайте грамматическую характеристику глаголу.

Ответ: имперфект, 3 лицо, ед. число

9. Прочтайте предложение: τότε ἡμῖν ἐν τῷ ιερῷ καὶ ἐδίδασκε με ὁ κύριος. Какое значение здесь имеют глаголы?

Ответ: учил

10. Прочтайте предложение: τὰ δαιμόνια ἐξέρχεται. Почему здесь подлежащее множественного числа, а сказуемое – единственного?

Ответ: При подлежащем среднего рода во множественном числе глагольная часть сказуемого употребляется в единственном числе

Вопросы для устного собеседования (уровень «знать» закрытого типа)

11. Перечислите наклонения глагола в древнегреческом языке.

Ответ: *indicativus, imperativus, conjunctivus, optativus*

12. В каком времени стоит выделенный глагол в данном предложении? – τότε γνώσεσθε ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ κύριος?

Ответ: будущее время

13. Что общего у прилагательных и причастий в греческом языке?

Ответ: склоняются по падежам, имеют атрибутивное и предикативное употребление

14. Определите, выделенный глагол стоит в аористе или имперфекте? – ἐπιστεύσαμεν εἰςτὸν κύριον καὶ σώσειήμᾶς. Объясните время глагола σώσει.

Ответ: аорист

15. Опишите причастие в данном предложении: ὁ ἀπόστολος λέγωνταῦτα ἐν τῷ ιερῷ βλέπει κύριον.

Ответ: настоящее время, активный залог, именительный падеж, ед. число

16. Что означает выделенное слово в предложении? – γινώσκει ὁ θεὸς τὰ γραφόμενα ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς.

Ответ: «написанное»

17. Опишите предназначение сослагательного наклонения (конъюнктива).

Ответ: указание на завершенность или незавершенность действия

18. Объясните выделенный глагол в предложении: θέλω ἀκούειν τὸν λόγον.

Ответ: инфинитив настоящего времени, со значением цели

19. Что такое субстантивированный инфинитив в греческом языке?

Ответ: инфинитив с артиклем, выполняющий роль подлежащего

20. В чем отличие между вопросительными местоимениями *tíς*, *tí* и неопределенными?

Ответ: у неопределенных местоимений в именительном падеже ударение не ставится в косвенных падежах, ударение ставится на первый слог от конца

21. Объясните поведение относительного местоимения в предложении: ἀληθῆ ἦν πάντα ἂν εἴπεν ὁ Ἰησοῦς.

Ответ: средний род, множественное число; обозначает совокупность сказанного Иисусом

22. Что обозначает греческий *perfekt* глагола?

Ответ: действие, совершившееся в прошлом, результат которого длится в настоящем

23. Каковы два основных способа образования степеней сравнения прилагательных существуют в древнегреческом языке?

Ответ: Прилагательные первого типа в сравнительной степени оканчиваются на -τερος, -α, -ον, а в превосходной на -τατος, -η, -ον. Прилагательные второго типа оканчиваются соответственно на -ιων (мужской и женский род), -ιον (средний род) и ιστος, -η, -ον

24. Объясните различия прилагательных *ἰσχυρός* и *ἰσχυρότατος*

Ответ: крепкий – положительная степень; самый крепкий – превосходная степень

25. Кратко опишите спряжение глаголов на –μι (атематическое спряжение).

Ответ: личные окончания присоединяются к основе без соединительного гласного

26. Вопросы синтаксиса: что такое Accusativus relationis?

Ответ: при непереходных или пассивных глаголах и при прилагательных обозначает, что действие распространяется на часть объекта

27. Объясните различие в трех типах повелительного наклонения (Imperativus) в данном глаголе: λύετε, λύεσθε, λύσατε.

Ответ: 1) настоящее время, активный залог; 2) настоящее время, медиа-пассивный залог; 3) аорист, активный залог

28. Определите, является ли выделенный глагол императивом или инфинитивом? – κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ответ: императив

29. Что обозначает плюсквамперфект?

Ответ: обозначает результат совершенного действия в контексте прошедшего времени. Переводится на русский язык прошедшим временем совершенного вида

30. Прочитайте предложение: ἦγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς. Объясните значение союза ἢ.

Ответ: обозначает сравнение; перевод «чем»

31. Что такое наречия, образованные от прилагательных?

Ответ: Наречия, образованные от прилагательных, оканчиваются в положительной степени на -ως, в сравнительной степени на -ον и в превосходной степени на -α

32. Какое значение имеет перевод Евангельских текстов для богословия?

Ответ: возможность всестороннего использования методов толкования и выявления смысла Священного Писания

33. Происхождение коινή διάλεκτος.

Ответ: распространённая форма греческого языка, возникшая в постклассическую античную эпоху, представляющая собою смесь из разговорного языка и старого аттического литературного предания

34. Местные особенности в коινή διάλεκτος.

Ответ: македонский иalexандрийский диалекты имеющие отличия в выговоре, в употреблении некоторых слов

35. Разница в языке библейских писателей.

Ответ: Язык отдельных писаний В. и Н. З. неодинаков: в переводных сочинениях он имеет семитизмы, попавшие из оригинала вследствие стремления переводчиков передавать текст буквально; в оригинальных сочинениях язык свободен от семитизмов, за исключением цитат или некоторых выражений, обратившихся в формулы, взятых из сочинений переводных

36. Какие из новозаветных текстов обладают наибольшей литературно-грамматической сложностью?

Ответ: Евангелие от Луки, книга Деяний святых апостолов

37. В чем особенности греческого текста Евангелия от Марка?

Ответ: близок к разговорному языку

38. Охарактеризуйте стиль и язык Евангелия от Иоанна.

Ответ: частое употребление настоящего времени и имперфекта

39. Охарактеризуйте стиль и язык Евангелия от Матфея.

Ответ: наличие большого числа гебраизмов

40. Охарактеризуйте стиль и язык Евангелия от Луки.

Ответ: стиль и язык литературный

4 Образовательные технологии, применяемые при освоении дисциплины (модуля)

В ходе изучения дисциплины предусмотрено использование следующих образовательных технологий: лекции, практические занятия, проблемное обучение, самостоятельная работа обучающихся.

Компетентностный подход в рамках преподавания дисциплины реализуется в использовании интерактивных технологий и активных методов (разбора конкретных ситуаций, анализа педагогических задач иных форм) в сочетании с внеаудиторной работой.

Информационные технологии, применяемые при изучении дисциплины: использование информационных ресурсов, доступных в информационно-телекоммуникационной сети Интернет.

Применяемые образовательные технологии способствуют активизации обучающихся, а также организации контроля качества изучения дисциплины на всех этапах ее изучения.

Адаптивные образовательные технологии, применяемые при изучении дисциплины – для лиц с ограниченными возможностями здоровья предусмотрена организация консультаций с использованием электронной почты.

5 Перечень учебной литературы, информационных ресурсов и технологий

Основная литература

1. Мейчен, Дж. Г. Учебник греческого языка Нового Завета /Д.Г. Мейчен; пер. А. А. Руденко; Е. Б. Смагина. – 3-е изд. испр. и доп. – Москва: Российское библейское общество, 2012. – 236 с.

2. Каколири, И. Древнегреческий язык. Начальный уровень: учебник: двуязычное издание: греческий – русский /И. Каколири, О.А. Хорошилова. – Краснодар: Кубанский государственный университет, 2010. – 263 с.

Дополнительная литература

3. Древнегреческий язык: В трех частях. – Москва: Греко-латинский кабинет Ю.А. Шичалина, 2022. Ч. 1: Древнегреческий язык: начальный курс. Урок 1 – 30 / сост. Ф. Вольф; сост. Н. К. Малинаускене; сост. А. И. Любжин; сост. Ю. А. Шичалин; сост. А. А. Глухов; сост. Дионисий (Шленов); сост. Тихон (Зимин). – Учебное издание. – Москва: Греко-латинский кабинет Ю. А. Шичалина, 2022. – 232 с.

4. Древнегреческий язык: В трех частях. – Москва: Греко-латинский кабинет Ю. А. Шичалина, 2022. Ч. 2 : Древнегреческий язык: начальный курс. Урок 31 – 60 / сост. Ф. Вольф; сост. Н. К. Малинаускене; сост. А. И. Любжин; сост. Ю. А. Шичалин; сост. А. А. Глухов; сост. Дионисий (Шленов); сост. Тихон (Зимин). – Учебное издание. – Москва: Греко-латинский кабинет Ю. А. Шичалина, 2022. – 232 с.

5. Древнегреческий язык: В трех частях. – Москва: Греко-латинский кабинет Ю. А. Шичалина, 2022.Ч. 3: Древнегреческий язык: начальный курс. Грамматический справочник /сост. Ф. Вольф; сост. Н. К. Малинаускене; сост. А. И. Любжин; сост. Ю. А. Шичалин; сост. А.А. Глухов; сост. Дионисий (Шленов); сост. Тихон (Зимин). – учебное издание. – Москва: Греко-латинский кабинет Ю. А. Шичалина, 2022. – 168 с.

6. Козаржевский, А. Ч. Учебник древнегреческого языка: Для нефилологических факультетов высших учебных заведений /А.Ч. Козаржевский. – 5-е изд. – Москва: Греко-латинский кабинет Ю.А. Шичалина, 2004. – 458 с.

7. Вейсман, А. Д. Греческо-русский словарь /А.Д. Вейсман. – репр. изд. 1899. – Москва: Греко-латинский кабинет Ю.А. Шичалина, 2006. – 1371 с.

8. Греческо-Русский словарь Нового Завета. Перевод краткого греческо-английского словаря Нового Завета Баркли М. Ньюмана /пер. В. Н. Кузнецова. – учебное издание, религиозно-образовательное издание. – Москва: Российское библейское общество, 2008. – 240 с.

9. Леггеви, О. Древнегреческая грамматика: поурочные материалы в изложении иером. Тавриона = Ars Graeca /О. Леггеви; пер. Таврион (Смыков). – пер. с нем. – Москва: Импэто, 2015. – 592 с. – 300 экз. – ISBN 978-5-7161-0282-8 – 2 экз. – URL: <https://azbyka.ru/otechnik/books/file/27657-Ars-Graeca.pdf>.

10. Соболевский, С.И. Древне-греческий язык: Учебник для высших учебных заведений /С.И. Соболевский. – Санкт-Петербург: Алетейя, 2004. – 616 с. – 1000 экз. – ISBN 5-89329-484-X. – 1 экз. – URL: <https://www.philol.msu.ru/~classic/knigi/Sobolevskij-greek.pdf> (дата обращения: 06.03.2023).

11. Дворецкий И. Х. Древнегреческо-русский словарь. В 2 томах / И.Х. Дворецкий. – 1958. Т. 1: А-Л: Дворецкий, И. Х. (составитель). Древнегреческо-русский словарь. Том 1 / И. Х. Дворецкий. – Москва: Государственное издательство иностранных и национальных словарей, 1958. – 1043 с. – 12000 экз. – URL: <https://azbyka.ru/ otechnik /Spravochniki/drevnegrechesko-russkij-slovar-i-h-dvoretskogo-tom-1/>.

12. Дворецкий И. Х. Древнегреческо-русский словарь. В 2 томах / И.Х. Дворецкий. – 1958. Т. 2: М-Я: Дворецкий, И. Х. (составитель). Древнегреческо-русский словарь. Том 2 / И. Х. Дворецкий. – Москва: Государственное издательство иностранных и национальных словарей, 1958. – 870 с. – 12000 экз. – URL: <https://azbyka.ru/ otechnik /Spravochniki/drevnegrechesko-russkij-slovar-i-h-dvoretskogo-tom-2/> (дата обращения: 06.03.2023).

Интернет-ресурсы, в том числе современные профессиональные базы данных и информационные справочные системы

Электронно-библиотечные системы (ЭБС):

13 ЭБС «УНИВЕРСИТЕТСКАЯ БИБЛИОТЕКА ОНЛАЙН» - URL: www.biblio-club.ru

Ресурсы свободного доступа:

14. Интернет-программа Biblezoom. Углубленное исследование библейского текста //URL: <http://biblezoom.ru>

15. Дворецкий И. Х. Древнегреческо-русский словарь. Т. 1 – 2. М., 1958. //URL: <https://909.slovaronline.com/articles/A/page-2>.

16. Избранные книги Нового Завета на греческом языке с подстрочным русским переводом // [URL]: <http://www.superbook.org/UBS/>

17. Книги на греческом //Православный портал «Азбука веры». - URL: <https://azbyka.ru/ otechnik/greek/>

18. Портал «Septuaginta»: библиотека подстрочных переводов книг Ветхого и Нового Заветов //URL: <http://www.manuscript-bible.ru>

19. Портал «Библия – Слово Божие»: библейские тексты в подлинниках //URL: <http://ihtys.narod.ru/#origin>

20. Собрание текстов на древнегреческом языке //URL:http://www.hs-augsburg.de/~harsch/graeca/Auctores/g_alpha.html

6 Методические указания для обучающихся по освоению дисциплины (модуля)

Цели изложенных методических указаний обучающимися следующие:

1. Формирование умения логично и аргументировано излагать выводы после изучения той или иной темы или периода.

2. Привитие навыков самостоятельной работы с предлагаемой литературой.

В процессе изучения дисциплины предполагаются различные формы работы обучающихся и преподавателя: лекции, семинарские занятия, прочтение и обсуждение важных документов, непосредственно связанных с темой занятия, обсуждение дискуссионных вопросов.

По курсу «Древнегреческий язык» учебной программой предусмотрены лекции и семинарские занятия. Проведение последних не только позволяет выявить степень усвоения обучающимися получаемых знаний, но и способствует углублённому изучению ими тем, затронутых преподавателем в лекциях.

Для того чтобы данная задача была реализована в полноте, от обучающегося требуется живое и активное участие во всех видах учебной работы. Во время лекционных занятий, которые призваны осветить общие теоретические вопросы дисциплины, обучающимся рекомендуется вести краткий конспект, в котором необходимо отражать ключевые аспекты дисциплины. Во время самостоятельной работы конспект рекомендуется прочитать, при

необходимости исправить и дополнить, обращаясь за разрешением трудных или не до конца понятых вопросов к материалам учебного пособия и дополнительной литературы.

При подготовке к семинарским занятиям необходимо добросовестно выполнять задания преподавателя. Читая необходимые для подготовки к семинару тексты, полезно фиксировать для себя содержащиеся в них основные мысли или составлять краткий план-конспект, что позволит во время семинарского занятия быстро воспроизвести в памяти прочитанный материал.

Важным фактором успешного обучения обучающихся в Екатеринодарской духовной семинарии, как и в любом высшем учебном заведении, является способность самостоятельно приобретать знания.

Самостоятельная работа является одной из форм организации обучения, часы которой планируются в рамках учебного плана и которая осуществляется по заданию, при методическом руководстве и контроле преподавателя, но без его непосредственного участия. Самостоятельная работа обучающегося – это планируемая познавательная деятельность, организационно и методически направляемая преподавателем без видимой помощи для достижения конкретного результата.

Цель самостоятельной работы - формирование у обучающихся компетенций, обеспечивающих развитие у них способности к самообразованию, самоуправлению и саморазвитию.

Учитывая, что в ЕДС количество аудиторных часов составляет до 52% от общего количества учебной нагрузки, необходима организация самостоятельной работы обучающихся и выработка системы контроля их знаний.

Изучение курса «Древнегреческий язык» способствует сознательному и самостоятельному овладению новыми знаниями, их закреплению, расширению и углублению, повышению качества их усвоения; выработке самостоятельного творческого мышления, подготовке к самообразовательной и научно-исследовательской работе, а также к прохождению практики.

При самостоятельной подготовке обучающихся к семинарскому занятию рекомендуется следующая последовательность работы: ознакомление с рекомендуемой литературой, составление конспектов, подбор дополнительных материалов с использованием периодической, электронной литературы и составление кратких заметок, изучение конспектов лекций.

Практически к каждому семинарскому занятию предусматривается выполнение обучающимися учебно-исследовательских заданий. Выполняя эти задания, обучающийся должен:

1 Изучить соответствующую литературу;

2 Выделить круг вопросов, входящих в данную проблему;

3 Отобрать конкретный фактический материал и теоретические положения по данной проблеме;

4 Выступить с сообщением на семинарском занятии.

Задания для самостоятельной работы подбираются в соответствии с решаемыми задачами:

- самостоятельное приобретение знаний предполагает чтение текста учебника, работа со служебными книгами, с первоисточниками, ознакомление с нормативной документацией, исследовательская работа и т.д.;

- самостоятельная работа по закреплению и систематизации полученных знаний – работу с конспектами лекций, дополнительной литературой, подготовку сообщений, докладов, выступление на семинаре, конференции и т.д.;

- самостоятельная работа по формированию практических навыков предполагает составление отчетов по практике; составление библиографии; умение пользоваться информационно-коммуникационной системой и т.д.

В освоении дисциплины инвалидами и лицами с ограниченными возможностями здоровья большое значение имеет индивидуальная учебная работа (консультации) – дополнительное разъяснение учебного материала.

Индивидуальные консультации по предмету являются важным фактором, способствующим индивидуализации обучения и установлению воспитательного контакта между преподавателем и обучающимся инвалидом или лицом с ограниченными возможностями здоровья.

7 Материально-техническое обеспечение по дисциплине (модулю)

Занятия проводятся в учебной аудитории, оснащенной презентационной техникой. В аудитории имеется стандартный набор учебной мебели, компьютер, демонстрационное оборудование: интерактивная доска; проектор и магнитно-маркерная доска.

Для самостоятельной работы обучающихся предусмотрены помещения, укомплектованные специализированной мебелью, оснащенные компьютерной техникой с возможностью подключения к сети «Интернет» и обеспечением доступа в электронную информационно-образовательную среду Семинарии, а также доступ к сканеру, копировальному аппарату и принтеру.

Для информационно-ресурсного обеспечения дисциплины имеется стандартный комплект лицензионного программного обеспечения для MS Office.